Any 1 — Número 5
Preu: 10 pessetes.
Sobrepreu d'1 pesseta per transport urgent a Balears, Madrid, Saragossa i València.
Edita: Premsa Catalana, S.A. Barcelona.
Director: Josep Faulí i Olivella.

AVUI

Redacció i Administració: Diputació, 284. Barcelona-9.
Telèf. 301 00 54 (Barn.: 93)
Telex: - - - -
Tallers: Editorial Mencheta S.A. Roger de Llúria, 35. Barcelona-9.
D.L.: B. 20.249-1976

Dimecres, 28 d'abril del 1976

«Regionalisme seriós i conseqüent»

Fraga parlà a la Comissió del règim especial per a Catalunya

La constitució oficial de la Comissió per a l'Estudi del Règim Especial de les Províncies Catalanes es va fer ahir en el Saló de Sant Jordi de la Diputació de Barcelona. Presidia l'acte el ministre Fraga acompanyat dels presidents de les quatre diputacions catalanes i tots els membres de la Comissió.

El senyor Fraga va fer un discurs en què, entre altes coses, va dir: «No hi ha cap Catalunya possible més que dintre d'una realitat d'una Espanya en pau i en ordre, justícia i llibertat.»

Referit-se als possibles resultats de la gestió de la Comissió, és a dir a les característiques del Règim Especial, va recalcar que «no hi ha ni hi haurà més que una política exterior; una sola organització per a la defensa; un únic poder judicial i un sol sistema per a la seguretat interior. Com tampoc pot haver-hi sinó una sola política econòmica i financera en tot allò que comporta una dimensió nacional.»

El ministre va descriure una línia de moderació amb les següents recomanacions: «No cerquem sistemes complicats, inestables o costosos en homes i en recursos. Un regionalisme seriós i conseqüent, amb unes autonomies ben destriades i capaces de potenciar-se elles mateixes, en una evolució constant, sense desconfiances ni acceleracions, és la solució justa i possible.»

Va parlar de l'actitud del Govern en aquesta empresa dient: «Aquesta reforma la desitja fer el Govern amb el més ampli conscens social i en diàleg obert i serè amb totes les persones i grups que la vulguin de veritat. Aquesta reforma queda en les vostres mans (referint-se als membres de la Comissió), de la lealtad i experiència de les quals confio que en sortirà alguna cosa que passarà a la Història com un nou «Recognoverunt proceres.»

EL PARER DE LA COMISSIO

El president de la Comissió, senyor Mayor Zaragoza va parlar per part del nou organisme i entre altres coses va dir: «Es lògic i convenient inspirar-nos en solucions donades en altres temps a problemes anàlegs o idèntics. Idèntics en la seva problemàtica essencial, no en el seu context. Per això mateix, sense disminuir la contemplació retrospectiva, és necessari tenir la imginació adequada per tal que els homes d'avui sàpiguen solucionar els problemes d'avui amb els mitjans d'avui, a fi d'aconseguir una nació més unida.»

Va dir també: «Tinc la certesa que les conclusions d'aquest estudi permetran de confirmar que Catalunya és un poble que avança donant-se les mans. Donant-se les mans tots els seus habitants —siguin catalans o no— i donant-les a tots els altres espanyols.»

● Informació pàg. 5

1r DE MAIG

Prohibit manifestar-se

El gabinet de premsa del Ministeri de Governació va facilitar una nota a última hora d'ahir sobre algunes de les activitats que es pretenen realitzar el dia 1 de maig. Diu textualment:

«Davant la proximitat de l'1 de maig, diverses organitzacions il.legals han començat, en alguns punts de l'Estat espanyol, a organitzar manifestacions públiques i recomanen l'abstenció laboral, amb la finalitat inequívoca de crear un clima d'intranquil.litat ciutadana que sigui propici a llurs veritables i inconfessables propòsits. Davant aquesta situació, el Ministeri de Governació es considera amb el deure de formular els advertiments següents:

1. — No s'autoritzarà cap mena de manifestacions públiques els dies pròxims a l'esmentada data, ja que la legítima pretensió de defensar uns drets podria ésser desnaturalitzada per grups irresponsables que pretenen convertir-les en alteracions greus de l'ordre públic.

2. — Es donaran instruccions a les autoritats que han de vetllar per l'ordre públic, perquè adoptin les mesures necessàries per assegurar la normalitat de la vida ciutadana i impedir la celebració d'actes no autoritzats, a fi d'evitar que faccions violentes puguin suplantar la voluntat de pau de l'immensa majoria del país.

3. — El Govern procura i procurarà perfeccionar les estructures de convivència. Necessita, doncs, tots els ciutadans i a tots els convoca, per tal d'aconseguir el marc de pau que constitueix la premissa inel.ludible per al plantejament i la solució dels problemes socials. En conseqüència, les esmentades prevencions no es poden entendre com quelcom que minva l'exercici dels drets cívics, sinó com una contribució al lliure exercici d'aquests drets.

4. — Així, aquest Ministeri de Governació apel.la al bon sentit de tots els ciutadans perquè s'abstinguin de secundar les incitacions al desordre i els adverteix que està disposat a actuar amb tots els mitjans i amb tot el rigor necessari per mantenir la pau ciutadana».

PLAÇA DE BRAUS DE BARCELONA: POSSIBLE, PERO NO PROBABLE

La concentració d'obrers a la plaça de braus barcelonina, que podria ser el lloc autoritzat per a concentrar-se hi els obrers el dia 1r de maig, probablement no serà utilitzada. Segons les informacions rebudes, no és probable que els sindicats il.legals, que havien fet la petició de manifestar-se pels carrers, acceptin de fer-ho en un lloc tancat.

La propaganda ja havia estat llançada als medis obrers, i ara és difícil que se'ls pugui convocar per a fer-ho en un altre lloc. La imminència de la data tradicionalment dedicada a la festa del treball ens fa creure que és difícil canviar la convocatòria.

ITALIA

Probables eleccions el 20 de juny

Moro a punt de perdre la confiança del Parlament

Hom està assistin a l'agudització de la crisis política en què es troba Itàlia. El diari demòcrata-cristià «Il Popolo», i per tant pertanyent a la tendència política del govern monocolor, publicà ahir un editorial de-manant **«la solidaritat de la majoria i la contribució construcctiva de l'oposició, necessàries per a fer front a la situació d'emergència en què es troba el país»**, en torn del programa del primer ministre Aldo Moro, que presentarà, segons les previsions, demà dimecres davant de les càmares.

úEncara que el programa no és conegut per ara, tot fa creure que després de la intervenció del president del Consell de Ministres —que s'entrevistà ahir durant més d'una hora amb el cap de l'Estat Giovanni Leone— es realitzi un curt debat i la votació de la confianca que, segons els càlculs matemàtics, hauria de suposar la derrota del govern, la seva dimissió, i després d'una sèrie de consultes, la dissolució del Parlament.

D'acomplir-se els terminis previstos, les eleccions anticipades (la legislatura no conclou fins el juny del 1977) serien el proper 20 de juny.

LA DC AILLADA

Un govern, quasi solitari, recolzat per una Democràcia Cristiana que apareix pràcticament aillada de la resta dels partits —tant de l'oposició com de la majoria que fins ara havia compartit— es presentarà el proper dimecres al Parlament, com a preàmbul d'aquestes eleccions anticipades. El partit Social Demòcrata, única força, política que havia oferit el seu recolzament a l'actual govern monocolor democristià, s'ha decidit per l'abstenció en el cas que fos sol.licitant un vot de confiança per al gabinet, al Parlament.

Amb aquesta decisió, adoptada després que els socialistes anunciaren el propòsit de passar de l'abstenció a l'oposició, l'aillament de la DE queda pràcticament formalitzat, obrint-se virtualment una crisi de govern que, donada la delicada situació política interna, constituiria el pr°leg de la dissolució del Parlament.

Precisament en un enèsim intent d'evitar les eleccions anticipades s'iniciarà un debat parlamentari arran de la situació política, per iniciativa de la Democràcia cristiana i amb el parer desfavorable de comunistes i socialistes.

EL LLENGUATGE

Burinar i alambinar

Obtenir, a partir dels noms **camí, destí, matí i patí**, els verbs **caminar, destinar, matinar i patinar**, no sembla que presenti cap problema ni que ofereixi cap dubte a ningú. Teòricament, el mateix s'hauria d'esdevenir amb els noms **burí** i **alambí** que originen, anàlogament, **burinar** i **alambinar**. Però a la pràctica hem pogut adonar-nos que no és pas així. Perquè, en castellà, a **burí i alambí** corresponen «buril» i «alambique», cosa que els ha orignat els verbs «burilar» i «alambicar», que són els que fan servir, a tort, els qui no tenen present que si **camí** origina **caminar, burí** ha d'originar **burinar**.

Alambinar significa «destil.lar amb l'alambí» i «extreure l'essència» (d'alguna cosa), però es fa servir especialment, en una prosa normal, en el sentit figurat de «subtilitzar excessivament», que és el que ha creat les expressions **llenguatge alambinat** i **estil alambinat**.

Naturalment, el sentit figurat no té repercussions morfològiques. I, en qualsevol cas, en català es tracta de **alambinar** i no de «alambicar», que és una forma que cal eliminar. El mateix cal dir de **burinar. Burinar** vol dir gravar amb el burí, però avui el verb té una nova aplicació, derivada de la pràctica de l'escalada artificial. Els escaladors fan servir uns burins especials amb què pratiquen uns forats o fissures a la roca on introdueixen les clavilles o pitons. I la majoria en diuen «burilar», tal com hem pogut comprovar en algunes cròniques de les seves ascensions. Convindria, per tant, que s'adonessin quan han de rectificar. Si han de **matinar** i **caminar** per tal d'acostar-se al peu de la paret, quan s'hi enfilen allò que han de fer és **burinar**.

ALBERT JANE

Ibáñez Escofet: del «Migdia» a l'AVUI

No pot fer-se la història del periodisme català de postguerra sense parlar de Manuel Ibáñez Escofet, i sobretot sense parlar del seu mestratge en la formació dels joves professionals del periodisme català. La seva opinió sobre el diari AVUI és, doncs, important. En parla, d'una manera sincera i realista a la nostra edició d'avui. I explica també les vicissituds que motivaren, fa gairebé deu anys, que no pogués aparèixer un diari en català que ell havia de dirigir i que havia de dir-se MIGDIA.

● Entrevista a la pàg. 8

La Ribera d'Ebre diu sí a l'Estatut

Els alcaldes manifesten que llur postura ha estat mal interpretada

L'acord dels batlles de la comarca de Ribera d'Ebre d'oposar-se a qualsevol tipus de projecte d'autonomia del Principat ha despertat força polèmica.

Com ja vam indicar a la nostra edició d'ahir, a la reunió celebrada a Móra la Nova per a la formació del secretariat per al Congrés de Cultura Catalana es féu constar l'oposició a les declaracions dels alcaldes.

El més greu, però, i segons informacions directes que han arribat a la redacció, és que no existeix la pretesa unanimitat entre els batlles de la comarca. Alguns d'aquests afirmen que no van signar aquest document, mentre que d'altres creuen que no recull l'esperit del que es volia dir, perquè una cosa és la necessària descentralització de les comarques de la Catalunya interior respecte a Barcelona i una altra molt diferent, la necessitat política, històrica, cultural i social d'un estatut d'autonomia. Contràriament al que es diu en el document signat pels batlles de la Ribera d'Ebre, és precisament un estatut d'autonomia, l'única garantia de descentralització territorial gràcies a la representativitat que les diverses comarques catalanes podrien tenir al govern polític del Principat.

UN ACTE MASSIU

Es per tot això que gent del Priorat i de la Ribera d'Ebro pertanyents a l'oposició democràtica, han convocat un acte multitudinari per al proper dia 30 d'abril a Vinebre (la Ribera). Ovidi Montllor farà un recital de cançons al qual s'espera l'assistència d'alguns batlles d'aquestes comarques, discoformes amb la nota feta pública, de regidors que limiten en el camp de l'oposició democràtica, de representants dels pagesos, de l'Assemblea de Catalunya i de les forces polítiques democràtiques.

(Drets reservats. Prohibida la reproducció)

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 1

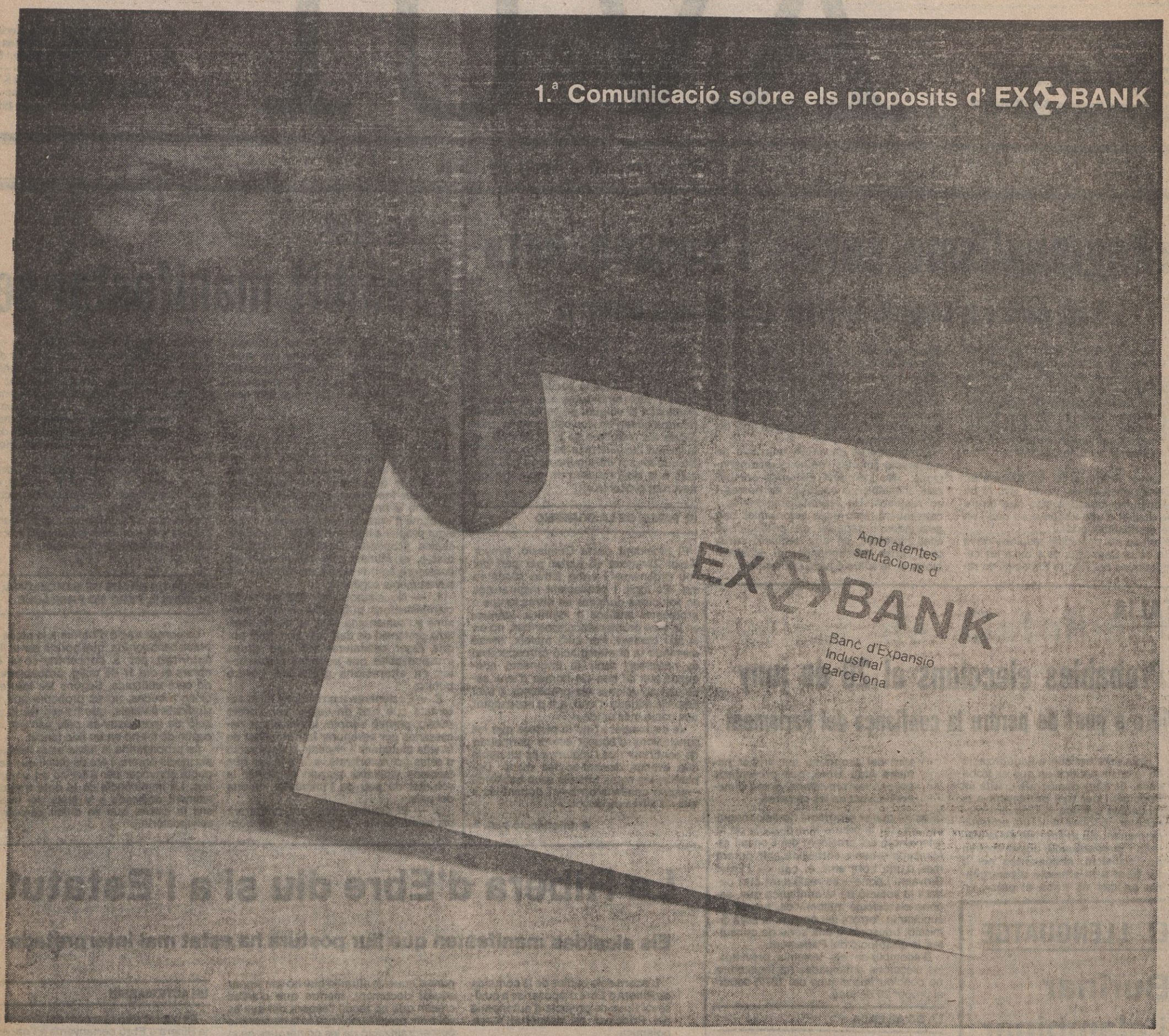

Ens presentem

Som un Banc Industrial especialitzat en l'expansió industrial.

La nostra raó d'ésser s'aferma en 5 conceptes:

1.er En la industria, per la seva capacitat de desenvolupament i d'exportació.

2.on En l'expansió, perque podem oferir un servei bancari eficient.

3.er En el progrés de la industria, ja que és la base del futur.

4.art En l'especialització, pels seus avantatges obvis d'eficàcia.

5.è En la integració de funcions (financera – industrial – exportadora) per a un mateix objectiu.

A.B.E. Nº 10.757/74

EX BANK

El Banc d'Expansió Industrial.

Via Layetana, 160. Tel. 215 80 28. Barcelona-9.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 2

La futura llei electoral

HOM parla de democratització des de fa molts mesos i hom dóna per descomptat que això ha de comportar unes o diverses eleccions per sufragi universal, directe i secret, però hom parla molt poc, i sempre de passada, de la llei electoral que haurà de regular aquestes eleccions.

Amb la seva actitud habitual de concessió dels avenços democràtics com si es tractés d'una carta atorgada partenalísticament, i no del reconeixement d'un dret largament sostret al poble, el vice-primer ministre per a l'Interior, senyor Fraga Iribarne, ha parlat molt de tard en tard de la llei electoral i ha insinuat alguna cosa del que aquesta seria i una mica més del que no seria.

Ha vingut a dir que hauria d'assemblar-se al sistema electoral anglès, que és més o menys de petites circumscripcions i generalment amb un sol representant per districte, i això faria creure que la nova llei electoral seria bastant semblant a la del temps anterior a la Dictadura. I ha mostrar hostilitat envers el sistema de representació proporcional i ha arribat a dir, com a principal fonament de la seva actitud, que aquest sistema ja havia estat aplicat en dues avinenteses dins l'Estat espanyol i que en ambdós casos havia fracassat.

Em sembla bastant greu, o almenys sorprenent, que un ministre especialment encarregat de preparar la llei electoral per la qual ens haurem de regir després de quaranta anys de dejuni democràtic i que, a més, és catedràtic de Teoria de l'Estat, faci una afirmació com aquesta, quan és ben conegut que entre nosaltres no ha regit mai una llei electoral de representació proporcional.

Les experiències més recents d'una llei electoral entre nosaltres són la de la monarquia, que ja hem esmentat, i la de la segona República, que va ésser de grans circumscripcions i de majories i minories amb forta prima a la majoria. Vejam quins resultats van donar la una i l'altra

La primera va afavorir extraordinàriament el caciquisme i la ficció electoral, perquè és ben sabut que, fora de les grans ciutats i de zones políticament més sensibilitzades, durant molts anys, en el temps de la seva vigència, les eleccions eren fetes i eren guanyades des del ministeri de la Governació, que és precisament el que regeix el senyor Fraga. Teòricament això donaria per resultat una artificiosa i convencional alternança entre dos equips polítics, com passava amb Cánovas i Sagasta en els primers temps de la Restauració, però això no tindria res a veure amb la realitat del país, i tard o d'hora aquest faria irrupció esbotzant el muntatge fictici en forma més o menys violenta si no podia fer-ho per mitjans regulars. Per altra banda, la manca d'autenticitat menaria a suscitar dins de cada equip polític rivalitats de protagonisme que sovint no correspondrien a veritables divergències d'opinió en el país, sinó simplement a ambicions personals dels caps dels de la classe política o a maniobres de les pejorativament anomenades camarilles. I, a base d'això, acabaríem tenint, no dos grans partits, com sembla ésser l'ideal dels que ara manen, sinó una colla de cledes polítiques que farien llurs combinacions d'esquena a la realitat del país, de la qual cosa tenim ja una llarga i alliçonadora experiència.

La llei electoral de la segona República havia estat pensada per eliminar el caciquisme, per donar lloc a un partit majoritari, amb una ampla base que assegurés l'estabilitat dels governs, i un partit minoritari que complís amb la missió de l'oposició, indispensable en tota democràcia. En realitat sabem prou bé que només va ésser assolit el primer d'aquests objectius, perquè realment el caciquisme va desaparèixer ràpidament. Però al costat d'això, en comptes de dos partits, van tenir-ne més d'una dotzena d'importants i una quantitat força major de secundaris, que, per l'ambició d'apropiar-se la forta prima a la majoria, van constituir gairebé a tot arreu dues grans coalicions, irreconciliablement separades, en cada una de les quals es veien obligats a conviure, contra la seva pròpia natura, gent de pensament polític molt divers o sovint oposat, que posaven de costat homes liberals de centre dreta amb feixistes d'extrema dreta, i homes sincerament democràtics i moderats de centre esquerra amb comunistes stalinistes o trotskistes. Amb les agreujants, que hom no podia saber mai la veritable força de cada un dels grups i grupúsculs en el cos electoral; que en cada coalició pesaven més els extremistes, tot i que semblava segur que no tenien gaire força pròpia; que es produïa en l'opinió una funesta deseducació política que venia a sumar-se a l'ocasionada per set anys de dictadura; i que amb tot això s'anava creant inexorablement un clima de discòrdia i s'anaven complint les condicions necessàries i suficients per a l'esclat de la guerra civil. Nogensmenys, amb aquesta llei electoral la por a les petites reculades momentànies que una evolució pogués produir i que podien traduïr-se en pèrdues importants de llocs, bloquejava tot canvi per necessari que fos, i condemnava a seguir tenint com a majoritaris partits passats de moda, que corresponien per la doctrina i per la implantació social a les maneres de mig segle abans.

Al costat del que acabem d'exposar ¿quins terribles mals imputa hom al sistema de representació proporcional que no ha estat experimentat mai entre nosaltres? Comptat i debatut, hom no sap dir contra aquell procediment sinó que afavoreix la proliferació de partits i que això és contrari a l'estabilitat dels governs i dificulta l'assoliment per aquests d'una ampla base parlamentària. Es veritat això? Examinem què diu l'experiencia aliena, ja que en aquesta qüestió, contra el que diu el senyor Fraga, no podem utilitzar la pròpia perquè no existeix.

En el moment actual a l'Europa central i occidental, exceptuant-ne la Gran Bretanya, hi ha un gran predomini de lleis electorals basades més o menys en la representació proporcional, i els resultats són, mitja dotzena de partits importants a França i a Itàlia, menys a Bèlgica, Holanda o Suissa, i poquíssims a Alemanya i Austria.

Al costat d'això, la llei electoral de la Gran Bretanya va acompanyada de només dos partits i mig, però sistemes semblants a l'Espanya anterior a la Dictadura i a la França de la tercera República van comportar una gran multiplicitat de partits.

Sembla clar, doncs, que el sistema proporcional no afavoreix visiblement el divisionisme partidista, i que aquest, amb qualsevol sistema electoral, és principalment producte de l'estructura político-social del país, de la mentalitat del seu poble, i del seu grau de maduresa o experiència política.

I en canvi és ben cert que cap altre sistema no reflecteix tan fidelment com el proporcional la realitat dels corrents en què es divideix l'opinió d'un país, cap altre sistema no elimina com ell les distorsions en la consciència dels ciutadans obligant-los a votar pels qui no representen llurs ideals polítics, cap altre sistema no impossibilita com aquell el "chantage" d'uns grups sobre uns altres amb l'amenaça de distreure vots d'una candidatura a favor d'una altra sense poder-se mai saber quina és la real força electoral del grup pressionador.

Per a eludir del tot qualsevol mena de perill vers la proliferació de grups i donar una modesta prima als més importants a favor de l'estabilitat dels governs que aquests constitueixin, n'hi hauria prou amb fixar en una llei proporcionalista un nivell mínim del 5% dels vots emesos en cada circumscripció, per sota del qual hom no hauria de tenir representació, i artibuir aquests vots al grup més nombrós, al qual podrien ésser atribuïts també els residus menors de la meitat del coeficient electoral (nombre de vots que han de correspondre a cada diputat), els quals, si hom no fes això, quedarien sense adjudicar.

Els partits polítics moderns, cada vegada més allunyats de la picaresca electoral vuitcentista, i més amics de l'autenticitat de representació, han anat propugnant o acceptant en forma creixent lleis electoral més o menys proporcionalistes, i en això s'han distingit des de fa molt temps els demòcrates d'inspiració cristiana. Entre nosaltres, Unió Democràtica de Catalunya va atribuir tal importància al pronunciament a favor de la representació proporcional, que el va incloure en la seva Declaració inicial de Principis del 7 de novembre de 1931. Llavors els partits majoritaris. l'Esquerra la Lliga, preferien la llei electoral de la segona República, en l'esperança d'aconseguir l'un o l'altre a favor seu, abusivament, la gran prima a la majoria, la quasi anulació del contrari, i l'eliminació de tot grup que no pogués comptar-se entre els dos primers, per important que fos la votació que hagués recollit. Però després la Lliga, en veure cada cop més allunyades les perspectives de victòria, va anar evolucionant vers el criteri proporcionalista i, en vigílies de la guerra civil, aquest criteri anava obrint-se camí.

La deseducació política conseqüent a quaranta anys d'abstenció democràtica, exigeix ara un procediment electoral amb resultats justos, que no imposi cap violencia a la consciència de l'elector, i que no l'empenyi, per fastigueig o desorientació, vers l'allunyament i la no participació.

Per altra banda, una llei electoral com la que sembla preferir el senyor Fraga, pot fer ben possible que amb menor nombre de vots un partit obtingui més diputats que un altre amb major nombre de sufragis. Això passa a Anglaterra relativament sovint, però allà aquesta greu anomalia és acceptada sense gaires dificultats per tractar-se d'un país amb una llarga i ininterrompuda experiencia electoral, que lla són els uns, en una altra avinentesa ho seran lla són els uns, en una altra avintesa ho seran els altres. Però jo voldria que el padrí d'aquesta fórmula electoral es preguntés, amb la mà al cor, què pot passar en el nostre país si, després de quaranta anys sense eleccions, guanyessin les dretes, malgrat haver obtingut més vots les esquerres, o a l'inrevés guanyessin les esquerres amb una majoria de vots per a les dretes.

Si per aplicació d'una llei electoral proporcionalista un partir obtingués majoria absoluta, serà a ell naturalment a qui pertocarà de governar. Si no n'hi hagués cap que l'aconseguis, caldrà anar a un govern de coalició, però la participació i la influència de cada un dels grups que l'integrin hauran quedat ja ben determinades per la votació que espontàniament haurà obtingut, la qual s'haurà reflectit fidelment en el nombre de candidats que haurà vist triomfar. Es molt més lògic i net que la coalició es faci per governar quan ja són conegudes les autèntiques forces de cada un, que no pas per fer candidatures amb barreges contra natura quan hom encara no pot conèixer la importància proporcional d'aquelles forces.

En fi, em sembla que resta ben clar que, si volem autenticitat, absència de tensions per lloses, matisació sense divorcis abismals, i possibilitat d'evolució sense sobresalts, cal acudir a una llei electoral proporcionalista; si volem caciquisme, desfiguració i mutilació de la voluntat popular, insatisfacció justificada, polarització de l'opinió pública, foll apassionament, canvis sobtats, i divisió del país en dos blocs irreconciliables, antesala de la guerra civil, podem escollir entre la llei electoral anterior la Dictadura, i la que va regir durant la segona República.

El problema és molt important, fins i tot transcendental, i cal que tots ens en preocupem i intervinguem en la seva solució, sense deixar que aquesta sigui cuinada més o menys d'amagat, i hom ens la serveixi com un fet consumat quan el mal ja sigui difícilment remeiable. Perquè no es tracta d'una qüestió purament formal, sinó d'una que pot afectar els mateixos fonaments de la nostra vida pública.

MIQUEL COLL I ALENTORN

Hem viscut un gran dia

EL dia 23 proppassat fou un gran dia; per primera vegada des de fa prop de trenta-set anys apareix, a Barcelona, un periòdic escrit tot ell en català, des de la primera a la darrera paraula; per primera vegada des de fa molts i molts més anys —potser més val no recordar-ho—, apareix un periòdic que té el ferm propòsit d'ésser per a tots els catalans; i, probablement per primera vegada a la història del periodisme català, apareix un diari la propietat del qual es troba més repartida entre els seus propis lectors. No constitueix aquest triple fet un gran motiu d'alegria?

Però si constitueix un gran motiu d'alegria cal remarcar que constitueix, també, un gran motiu de responsabilitat. Sabrem afrontar aquesta responsabilitat? Des de fa temps crec que una de les conseqüències més nefastes de la inflació intellectualista pròpia de la civilització occidental és la pèrdua o, almenys, l'oblit, per part de les classes dirigents i, no cal dir-ho, per part, també, dels propis intellectuals, del més elemental sentit de responsabilitat. Penso sovint que potser parlem massa de llibertat, d'igualtat i de solidaritat, i que parlem poc de responsabilitat. "Es més important el sentit de responsabilitat que el sentit de solidaritat", escrivia aquella gran pensadora jueva que es deia Simone Weil. Quanta raó tenia! Es a través del sentit de responsabilitat que es conquereix i es conserva la llibertat. Es a través d'un constant esforç de responsabilitat que s'aconsegueix una major igualtat. Únicament si sabem, de veritat, sentir-nos responsables de totes i de cada una de les paraules que escrivim en aquest periòdic, podrem portar a terme aquesta gran empresa de solidaritat catalana que vol ésser "AVUI"

Voldria insistir una mica sobre aquesta exigència de responsabilitat que hauria de guiar les nostres plomes i fer notar que "responsabilitat" prové de "resposta". La responsabilitat no és res més que la resposta de la nostra consciència; no és res més que aquesta sigularíssima prerrogativa humana —quasi divina— que ens fa capaços de decidir i d'escollir el nostre propi destí, la nostra pròpia sort. "AVUI" voldria, en la mesura de les seves forces i a través d'un exercici constant de responsabilitat, contribuir a forjar la sor futura del nostre poble.

Tota resposta formulada en aquestes pàgines voldríem que fos el resultat d'un doble diàleg: un diàleg amb el nostre interlocutor i un diàleg amb la nostra consciència. Únicament d'aquesta forma ascenderièm a un diàleg civilitzat i constructiu.

Sabrem fer tots l'esforç necessari per aconseguir-ho? Serem tots verament capaços de dialogar? Sabrem reconèixer, en el diàleg, el camí idoni d'una forma de pensar capaç d'unir tots els catalans? Sabrem posar el diàleg a la base de tota la nostra activitat política, econòmica i social? Sabrem iniciar —i continuar durant molts anys— un diàleg presidit per la moderació, pel desig d'escoltar i de "sentir" qui no pensa com nosaltres? Si no ho aconseguíssim ja sabem que el càstig no és altre que el retorn al totalitarisme. El totalitarisme és l'anti-diàleg.

SALVADOR MILLET I BEL

BUSTIA

LLURIA

Solament unes paraules de agraïment, per haver vist, a l'encapçalament del "nostre" diari, el cognom del carrer complet, que fa referència a l'almirall Roger de Llúria, cognom del nostre avant passat.

El que em sap greu és que el nom de Roger de Llúria es perdi utilitzant el de Lauria.

FERRAN ROGER DE LLURIA I SALA (Barcelona)

PLA D'ECONOMIQUES

Aprofitem per a sensibilitzar a l'opinió catalana entorn d'un problema punxant: el Nou Pla d'Estudis d'Econòmiques. El Pla vigent té la seva mort aprop; el curs proper ens trobarem sense Pla, o potser amb un de Nou disfressat d'antic.

Us diré que hi ha unes "comissions" elaboradores d'una "Alternativa al Nou Pla" constituides per professors i alumnes que treballen, analitzen problemes i desitjos, veuen anhels apolítics, i justos, i intenten transcriure'ls, comunicar-los a l'administració. Només voldria acabar preguntant, si es que algú en sap la resposta: qui té en compte aquestes comissions? com es pensa estructurar la futura i democràtica Universitat, dins la futura i democràtica Espanya?

XAVIER SEGARRA I MESTRES (Barcelona)

NOMS

El vostre corresponsal de Badalona ens parla del port i diu que s'ha acceptat un recurs en contra d'ell, recurs que va ser sollicitat, segons aquest corresponsals, pels senyors Màrius Diez i Josep M. Pérez.

Els qui hem sollicitat el recurs ens diem Mario Diaz i Josep M. Peras, amb la circunstància, de cara al diari "AVUI", que tant l'un com l'altre sortirem en la llista que heu iniciat de compte-partícips fundadors.

JOSEP M. PERAS (Badalona, el Barcelonès)

ESCLAU NO, NADIU SI

Vull aclarir la carta del senyor Alexandre Forcades i Riera apareguda el dia 24 d'abril. Ell feia venir "esclau" de "vernaculus" mentre que el vertader significat es "nadiu". Així, doncs, la llengua vernacula és la llengua dels nadius d'un cert lloc i, per tant, el seu significat és totalment correcte.

VICTOR FEBRER (Barcelona)

"RUPTURA"

Per tal que els mots tinguin la seva virtut han d'ésser utilitzats amb propietat, i no comprenc com els líders de l'oposició que volen la democràcia s'omplenen la boca reclamant la "ruptura". Democràcia és un mitjà d'unir i no de trencar, i el que l'oposició hauria de reivindicar és la unitat del poble amb els seus governants per l'elecció i el control, i la unitat del poble en si, sense distincions entre bons i dolents.

EDUARD CARDONA I ROMEU (Barcelona)

Per a ésser publicades, les cartes ens han d'arribar amb totes les dades del seu autor, i han de ser breus. Si la seva extensió és exessiva, podran ésser reduïdes per la Redacció.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 3

Crida als partits per a propiciar la ruptura

Doble comunicat de la Coordinació Democràtica dirigit a l'opinió pública

L'organisme unitari de l'oposició democràtica, Coordinació Democràtica, va fer públic ahir a mitja tarda a Madrid un doble comunicat dirigit a l'opinió pública. Havia estat convocada, també, una conferència de premsa per a explicar el document, però a última hora va ser suspesa, sembla que sota l'amenaça de detencions.

A través del primer comunicat, titulat **"Al pueblo de Madrid"**, CD informa que s'ha constituït la Coordinació Democràtica de Madrid-regió, seguretat jurídica dels ciutadans, i **los pueblos de España"** del 26 de març. CD de Madrid-regió es proposaria: a) propiciar la integració o participació a CD de tots els partits i grups interessats en la ruptura democràtica i pacífica, i b) establir contactes i programes de treball amb sectors professionals, econòmics, culturals, de l'Administració, l'Exèrcit, l'Església, tribunal, etc, per a aconseguir una autèntica alternativa democràtica.

Al mateix temps CD convoca tots els ciutadans a participar en les accions pacífiques en ordre a la conquesta de les llibertats i drets fonamentals. Finalment, protesta per les darreres detencions de dirigents de CD. Signen el comunicat onze partits i dues organitzacions sindicals.

El segon comunicat CD de Madrid-regió, explica com a confusionàries les accions del Govern a l'entorn del significat de l'1 de maig, proclama i defensa el dret dels treballadors a la conquesta de les llibertats democràtiques; condemna la repressió i la inseguritat jurídica dels ciutadans, i reivindica el dret dels treballadors i de tots els pobles de l'Estat espanyol a celebrar l'1 de maig com una festa de les llibertats en llibertat.

Per altra banda ahir al matí va ser presentada al Ministeri de la Governació una sol·licitud signada per un miler de dirigents obrers i càrrecs madrilenys, demanant autorització per a realitzar una manifestació pacífica el dia 1 de maig a les set de la tarda entre Atocha i La Cibeles.

Els signants es responsabilitzen de l'ordre. Aquesta marxa es faria per protestar contra l'encariment de la vida, les limitacions salarials i per demanar l'amnistia i el conjunt de llibertats democràtiques.

JOSEP M.ª SANMARTI

PLA COMARCAL

Aquesta tarda, aprovació definitiva

Avui a les cinc de la tarda, es reuneix al Govern Civil de Barcelona l'"Organo Desconcentrado" per decidir si aprova o no, de manera definitiva, el Pla Comarcal. El dia 20 la Corporació Municipal Metropolitana va aprobar-lo provisionalment en sessió pública. La sessió d'avuy, en canvi, és a porta tancada.

Presideix l'"Organo Desconcentrado" el governador civil de Barcelona, i en formen part el director general d'Urbanisme, el gerent de la Corporació Municipal Metropolitana, tres representants del Ministeri de l'Habitatge, un representant de cadascun dels ministeris de Finances, Obres Públiques, Educació i Ciència i Governació, i tres tècnics d'urbanisme del Ministeri de l'Habitatge.

SANTS: 5.000 MANIFESTANTS CONTRA EL PLA

Ahir al vespre cinc mil persones es manifestaren al barri de Sants, des del carrer Moianes fins al carrer Badal per palesar llur oposició al Pla Comarcal. La concentració va ser a dos quarts de vuit, al carrer Moianes, i després de travessar la carretera de Sants, es va detenir al carrer Badal, on els presidents de les Associacions de Veïns d'aquell sector van pronunciar diversos parlaments. La cercavila anava presidida pels regidors Güell i Febrer.

Aquest matí una comissió de veïns s'entrevistarà amb el governador civil per parlar del Pla Comarcal i a la tarda, es tornarà a aplegar el veïnat al carrer Vilardell per conèixer els resultats de la reunió.

BRUSSEL.LES

Represa de negociacions comercials amb la CEE

Després d'un bloqueig de mig any, avui reprenen a Brusel·les les negociacions comercials entre Espanya i la Comunitat Econòmica Europea. Entre altres coses, es tractava de posar al dia l'acord preferencial signat entre ambdues parts l'any 1970, sobretot després de l'ampliació del Mercat Comú de sis a nou països membres i de les conseqüències per a aquest acord en vigor de l'entrada d'aquests tres nous interlocutors (Gran Bretanya, Dinamarca i Irlanda).

El famós acord preferencial fou establert quan la Comunitat era únicament composta per sis membres (Alemanya, França, Itàlia, i els tres del Benelux). Però l'ampliació del Mercat Comú dos anys després amb la incorporació de tres nous associats plantejà i segueix plantejant noves perspectives, nous problemes, i per tant, noves negociacions hispano-comunitàries.

A més dels reajustaments necessaris de l'acord preferencial, la primera etapa del qual finalitza enguany, es discuteixen les repercussions per a Espanya de la política global que enfront als països mediterranis vol aplicar la CEE ampliada. Aquesta política comercial global va destinada a donar una visió de conjunt als nombrosos acords parcials vigents entre els "nou" i els seus interlocutors comercials de l'esmentada zona (Espanya, Israel, els tres del Magreb i Malta).

CARRERO SENSE SORTIDA

La primera tongada d'aquestes negociacions CEE - Espanya tingué lloc entre juliol i octubre del 1973. A Madrid, d'entrada, no li complagué gaire aquest projecte de política comercial global europea envers la zona mediterrània. Les negociacions s'allargaren considerablement pels camins de l'estira i arronsa comercial i a finals del 1974 hom parlà ja de carreró sense sortida.

Resumint, la Comunitat proposava suprimir els seus drets de duana sobre els productes industrials espanyols el 1r de juliol del 1977 si Espanya feia igual per als productes industrials comunitaris el 1r de gener del 1980. Pel que fa al sector agrícola, la Comunitat oferia concessions específiques en tenir en compte les repercusions que per al comerç exterior espanyol havia tingut l'ampliació del Mercat Comú de sis a nou membres. La contesta espanyola, en trets generals, fou de subordinar la supressió dels drets de duana hispànics sobre els productes industrials europeus a la realització d'un lliure canvi per als productes agrícoles espanyols, condició que el Mercat Comú no volgué acceptar.

Fou en aquests moments de negociacions inacabables quan intervingué la brutal suspensió, per part del Mercat Comú, dels contactes negociadors amb Espanya. Tant el Consell de Ministres de la CEE com el Parlament Europeu i la Comissió Europea de Brusel·les es pronunciaren a favor d'aquesta suspensió després de les vives protestes aixecades en els països comunitaris per les cinc execucions de trist record, el setembre del 1975. Hom ha dit que a la part espanyola li convingué força aquesta suspensió temporal de les negociacions comercials que no tenia pressa de concluore.

Canvis de primera magnitud han intervingut des d'aquells moments en l'estat espanyol. La gira del ministre Areilza per les capitals europees ha volgut donar una nova imatge al règim espanyol. Els "nou" han apreciat vivament les prometences i els projectes democràtics de l'actual Govern de Madrid. Però, tocant de peus a terra, intenten fer-les casar amb les realitzacions concretes, que no sempre segueixen el mateix ritme.

SOLS PROMESES I BONA VOLUNTAT

Les posicions actualment en presència —si gosem córrer el risc que el resum i la simplificació comporten en aquest terreny complexe— se situen per part espanyola en voltant de la negativa d'instaurar una zona de ple lliurecanvi fins al moment en què això no implicarà la participació d'Espanya a la construcció europea en tant que nou membre del Mercat Comú. Com que per paleses raons polítiques aquesta adhesió no hi és per avui, Madrid accepta un reajustament de l'acord preferencial en vigor com penyora de bona voluntat negociadora.

Però val a dir que aquestes posicions de negociació estan únicament embastades i no són pocs els qui diuen que el més calent és a l'aigüera.

FRANCESC VERDU

Calvo Sotelo: La democratització ja pot fer-se

"La llibertat que dóna un règim nou permet a Espanya que no torni al punt on la Comunitat Europea va interrompe les negociacions el propassat mes d'octubre. Per això s'ha produït un canvi total en la posició d'Espanya respecte a les seves futures relacions amb els països comunitaris", va declarar ahir a Brusel·les el ministre de Comerç espanyol Leopoldo Calvo Sotelo, en una conferència de premsa informal, celebrada amb alguns representants dels mitjans d'informació belgues, després d'entrevistar-se amb el seu col·lega de Bèlgica Michel Toussaint. El ministre espanyol va remarcar tant a l'entrevista com a la conferència de premsa, que el procés democratitzador a què s'ha compromès el primer govern de la monarquia pot quedar acomplert en aquest mateix any del 1976.

DC ESPANYOLS A BRUSEL.LES

L'evolució política espanyola les seves perspectives i les seves circumstàncies van constituir l'eix de les converses celebrades pels representants demòcrata-cristians de l'Estat Espanyol amb els representants demòcrata-cristians belgues. La representació espanyola era formada per Joaquín Ruiz Jimenez (Esquerra Democràtica), José María Gil Robles, fill, (Federació Popular Democràtica), Antonio Garrigues (Unió Democràtica de Catalunya), Juan Ajuriaguerra (Partit Nacionalista Basc), i Vicente Ruiz Monrobal (Unió Democràtica del País Valencià).

Ahir es van entrevistar amb el president de la Comissió Executiva del Mercat Comú, François Xavier Ortoli, i amb diversos membres d'ella. També s'entrevistaren amb Christopher Soames, vice-president de la Comissió Europea i encargat d'afers estrangers.

REUNIO DE LIBERALS ESPANYOLS I ALEMANYS

La situació política de l'Estat espanyol i la cooperació concreta entre els liberals de la Península i els d'Alemanya, han estat dos dels temes tractats a Bonn, aquests darrers tres dies, pels representants del Partit Liberal Alemany i els representants de la mateixa ideologia procedents d'Aliança Liberal (Satrústegui i Zulueta), Esquerra Democràtica de Catalunya (Trias Fargas i Alavedra), Partit Liberal (Larroque i De Carlos), Federació Demòcrata (Muñoz Peyrats) i Acció Democràtica de Catalunya (Josep Figueras).

Els membres d'aquest grup conversaren amb la vice-presidenta del Parlament, Liselotte Funcke, a més de reunir-se amb llurs homologes alemanys.

FIGUERES

Ricard Salvat, prohibit

Per manca de permís governatiu ha estat suspesa la conferència que Ricard Salvat havia de donar Figueres sobre el tema "Teatre català contemporani" al saló d'actes del Museu de l'Empordà i organitzada per aquest Museu, segons informa el nostre corresponsal Emili Casademont.

CATALUNYA NORD

Perpinyà vol universitat

El centre universitari de Perpinyà va celebrar ahir una sessió solemne i extraordinària del seu consell d'administració a fi de sensibilitzar els responsables dels sectors polítics i econòmics de Catalunya del Nord. La reunió va tenir lloc, excepcionalment, al palau dels congressos de Perpinyà, amb presència de nombroses persones elegides per un vot popular, particularment del Consell General (mena de Diputació Provincial).

El president Serra i els altres membres del Consell d'Administració han cridat l'atenció del públic sobre la situació alarmant del Centre Universitari.

D'una banda la reforma que el govern voldria fer aplicar i que ha provocat des de fa una colla de setmanes llargues vagues dins la majoria de les Universitats de l'Estat Francès és percebuda com una temptativa de posar l'ensenyament superior al servei de les empreses privades.

D'altra banda, el centre universitari de Perpinyà ha de plantar cara a problemes particulars. Amb els seus 2.700 estudiants, reivindica l'estatut d'universitat. Aqueixa mesura li donaria més autonomia i li permetria de trencar els lligams institucionals que la mantenen presonera de la Universitat de Montpeller. Aquest problema va lligat amb el dels recursos (particularment per a la creació de nous ensenyaments) que permetrien que el centre universitari de Perpinyà es desenvolupés d'acord amb les seves pròpies necessitats.

LLUIS VIVES

MATARO

La UTT del metall convoca una vaga

Després d'haver-se celebrat una assemblea general d'enllaços, la Unió de Tècnics i Treballadors del metall de Mataró ha convocat tots els treballadors d'aquest sector a la comarca, que són uns set mil, a realitzar un atur laboral demà dimecres, durant tot el dia, amb la intenció que siguin readmesos els obrers acomiadats durant les darreres accions laborals i per tal d'aconseguir de les parts empresarials reunides les negociacions per a la consecució del conveni col·lectiu provincial, sense [illegible] llogos.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom.....

Cognoms.....

Carrer.....

N.º.....

Pis.....

Població.....

Província.....

Els prego que em subscriguin al diari «AVUI» a partir del dia 1er. del mes vinent. El pagament el faré de la forma següent:

- ☐ Rebut per Banc o Caixa d'Estalvis (1)
- ☐ Rebut presentat a domicili (2)
- ☐ Xec adjunt
- ☐ Gir postal n.º
- ☐ Transferència
- ☐ Reembossament

Per als residents fora de Barcelona-ciutat:

Vull rebre el diari per:

- ☐ Correu
- ☐ Correu aeri (3)
- ☐ Per mitjà del Corresponsal Sr.....

Periodicitat:

☐ Trimestral	840
☐ Semestral	1.680
☐ Anual	3.360

NOTES:

(1) — Havent triat la modalitat de Banc o Caixa, desitjo que els rebuts siguin domiciliats en el Banc (Caixa).....
Agència núm.....
Compte corrent (o Llibreta) núm.....

Signatura: El Subscriptor

(2) — Reservat només als qui rebin el diari per repartidor o corresponsal

(3) — La subscripció té un sobrepreu d'una pesseta diària dintre de l'Estat espanyol.

IMPORTANT:

M'interessa també adquirir ..... Títols de Compte-partícip de 1.000 pessetes. (Mínim, un; màxim, cent).

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 4

No al nacionalisme i al federalisme

Fraga presidí la constitució de la Comissió especial

L'acte de constitució oficial de la Comissió per a l'estudi del Règim Especial per a les quatre províncies catalanes, es va produir ahir a la una del migdia al Saló Sant Jordi de la Diputació de Barcelona. Després que el Secretari de la Comissió, senyor Corella, hagués llegit els decrets de constitució i els nomenaments, varen pronunciar els seus discursos el senyor Samaranch, el senyor Mayor Zaragoza i el senyor Fraga.

El senyor Fraga Iribarne, que presidia l'acte de constitució de la Comissió, va ser l'últim a prendre la paraula.

Després d'haver-se referit als propòsits descentralitzadors manifestats pel Rei en el seu primer viatge a Catalunya, va manifestar:

"Aquests dies sonen veus de confusió i de demagògia, inevitables en un moment de transició. No les escolteu; aviat rebran, juntament amb qui les pronuncia, la inapel·lable desqualificació de la Història. Us parla qui d'antic coneix i ha demostrat estimar Catalunya; sempre li seré lleial perquè, a més, com a espanyol, sé que no pot haver-hi una Espanya gran sense una Catalunya en forma. Ja fa bastants anys que ho vaig dir amb claredat en un discurs en el Saló de Cent."

NO ALS PROPOSITS DE LES ALIANCES

El senyor Fraga es va expressar amb molta contundència quant a certs propòsits de l'oposició:

"Parlem clar: amb els treballs d'aquesta comissió tenim una ocasió seriosa per arranjar tot el que s'hagi d'arranjar. En canvi, no hi és en les confuses maniobres d'aquest o d'aquell grup o en les seves incertes aliances. Hem de saber aprofitar aquesta ocasió, i hem de saber fer-ho recordant tot el que s'ha d'oblidar. Ja sabem quines coses, en el nostre país, porten a la discòrdia i a la violència: quines provoquen d'una manera inevitable, les més justificades reaccions, quan es posa en perill la unitat sagrada d'Espanya, i quines enterboleixen la pròpia convivència a Catalunya quan es volen fer catalans de dues classes.

"Més clar encara: A Espanya no pot haver-hi més que una sobirania, tant a l'interior com a l'exterior: la de la Nació espanyola; ni pot haver-hi més que un poder polític sobirà: el de l'estat espanyol, del qual tots formem part."

Quant a les possibilitats del Règim Especial, el senyor Vice-president digué que comprendien "competències administratives i peculiaritats institucionals, susceptibles d'estudi, negociació i reforma; encara que, per ser tantes i tan complexes les qüestions afectades, seria absurd de voler afrontar-les d'una vegada".

PARAULES DE PRAT DE LA RIBA

El senyor Fraga va manllevar unes paraules a Prat de la Riba per definir la dinàmica de les reformes que podia preveure el Règim Especial:

"Penso que és un bon testimoni d'aquesta actitud allò que digué Prat de la Riba d'any 1899: "El criteri del **tot o res** és comprensible en el cervell deformat del jacobí... La societat és alguna cosa més complicada". I l'il·lustre creador de la Mancomunitat (l'únic pas seriós que s'ha donat fins avui, si s'han de mesurar les coses pels seus resultats) afegia: "La reforma s'ha d'anar fent per parts, gradualment, perquè la societat no pot mudar de casa mentre li'n facin una de nova".

NI NACIONALISME NI FEDERALISME NI RUPTURA

Referint-se als camins que propugna el senyor Fraga va aclarir en acabar el discurs.

"No aconseguirem semblant cosa amb romàntiques apel·lacions a nacionalismes de campanar, ni invocant federalismes que estan bé per a unir el que estava separat, però que són inacceptables quan es compta amb una realitat irrevocablement unida.

"Els qui jugin a la ruptura, ja s'ho faran: no la tindran i perdran el tren segur de la reforma. El Govern, ja ho he dit, no consentirà que se li esmicolí Espanya i els seus quaranta darrers anys d'Història a les mans. Però, a la vegada, conscient dels canvis que exigeix l'hora present, ha llançat un programa de reforma seriosa i profunda".

SAMARANCH

La descentralització, necessària

El president de la Diputació de Barcelona va parlar en nom de totes les Diputacions de Catalunya.

"Sabem que la necessitat de descentralització és sentida —va dir—, no tan sols per Catalunya, sinó també per tota la varietat de regions espanyoles. Assumim amb rigor i rotunditat, la necessitat de trencar els esquemes burocràtics administratius d'un centralisme netament contradictori amb la natura plural d'aquesta síntesi de pobles i comunitats que anomenen Espanya. L'uniformisme centralista suposa un atemptat contra la unitat de la pàtria".

reFMGnaceyqsp,

Al llarg del seu discurs, Samaranch va parlar de l'autonomia: **"Catalunya espera i voldríem no defraudar-la, un règim especial en el qual una descentralització àmplia i generosa, permeti una autonomia de gestió que faci que els seus homes se sentin realment interessats en la política i l'administració local; confia en unes llibertats locals que siguin el més ferm suport d'una veritable democràcia; desitja, en fi, un ponderat equilibri dels diferents canals que la integren sense polaritzacions que poguessin provocar una nova forma de centralisme".**

"Sabem que només al si d'una Espanya unida —va dir després— Catalunya pot seguir essent la seva avançada a Europa; alhora que som molt conscients que qualsevol règim de privilegi pugna amb l'equitat i justícia, principis bàsics per a una harmònica convivència nacional".

"Necessitem el parer, suggeriment i també la crítica de tothom. No faig aquesta crida pel gust de fer-la, sinó molt conscient que a Catalunya no es pot fer obra de govern sense que tothom pugui, d'una o altra manera, sentir-s'hi vinculat. I si aquesta participació no es produeix, el règim especial, que vol ser una fita d'importància decisiva en aquest camí vers la descentralitzacio i l'autonomia, pot quedar mancat de contingut i, en definitiva, condemnat a la inoperància".

MAYOR ZARAGOZA

Un precedent per a d'altres regions

F. Mayor Zaragoza, president de la Comissió Especial, fent referencia a l'estudi que ha d'emprendre per arribar a unes conclusions, va dir que aquest seria **"un estudi realista"**, i concretant la missió que ha rebut la Comissió, va dir que la institucionalització de la regió catalana havia de fer-se "no com un privilegi sino com un precedent per a d'altres regions que —reunint les característiques que així ho aconsellin— trobin el camí fressat o, si més no, algunes facetes d'aquest camí ja assenyalades".

BUSCAR LES AUTENTIQUES NECESSITATS

Concretant aquesta tasca de la Comissió, va afirmar: "La comissió treballarà intensament però serenament, buscant el coneixement ampli i diàfan de les autèntiques necessitats de les províncies catalanes. Serenament, perquè el tema té ja molts anys d'història i existeixen adherències inevitables i fins i tot prevencions nostàlgiques que produeixen amb alguna freqüència preses de postura anticipades i reaccions hipersensibles que porten cap a situacions que no s'han de produir, de manera que, abans de començar, sempre sembla molt als uns i poc als altres."

IMAGINACIO ACTUAL

Sempre fent referència a coses del passat, va afirmar en la seva intervenció: "Es lògic i convenient que ens inspirem en solucions doanàlegs o idèntics.

INFORME DE LA DIPUTACIO

Primer, reforçar la província

La regió, objectiu a llarg termini

Les quatre Diputacions catalanes han aportat a la comissió que ha de dictaminar llur règim especial uns estudis preliminars, el contingut dels quals serà possiblement una eina de treball important i àdhuc la base del document definitiu. D'aquests quatre estudis es coneix el que ha estat presentat per la Diputació de Barcelona i, a partir d'ell, és possible copsar les línies mestres del futur règim especial.

LA REGIO ENCARA NO

L'estudi elaborat per la Diputació de Barcelona és categòric en aquesta qüestió. Després d'una anàlisi rigorosa del decret que féu nèixer la Comissió per al règim especial, decideix que "la idea regionalista opera a un triple nivell: com a inspiradora de la regulació provincial, com a resultat o coronació de l'evolució natural d'aquesta normativa provincial i com a objectiu d'una normativa directament dirigida a la regió". I, més endavant, encara constata que "aquest document —el del règim especial—, pel que fa a donar una normativa pròpia a la regió, s'ha abstingut de fer-ho, atès que el decret de constitució no li ho permet". O bé: "La regió catalana és l'objectiu últim de la prseent llei, un objectiu que, per les dites raons, no serà immediatament assolit."

Nogensmenys, la Diputació intenta "si més no preveure els mitjans que faran possible la institucionalització de la regió en un avenir que ja no pot ésser llunyà." Aquests mitjans serien, si és acceptada la proposta, un Consell Regional de Catalunya que "ostentaria la representació democràtica de les comarques naturals", però que "no és pas un òrgan d'acció immediata", i una Comissió d'Acció Regional "amb finalitats molt més modestes", integrada pels presidents de les quatre Diputacions i dos diputats designats per cadascuna d'elles.

L'AVENÇ DE LES DIPUTACIONS

Fora d'aquesta Comissió d'Acció Regional que, fet i fet, institucionalitza simplement una versió ampliada de les reunions que ja ara apleguen els quatre presidents, la veritable novetat del règim especial seria, doncs, el reconeixement de la preeminència de les Diputacions catalanes en el territori provincial.

"Rereix especial atenció —diu la proposta— la descentralització de les facultats tutel·lars sobre les entitats locals que actualment detenta l'Administració de l'Estat". Mereix especial atenció perquè, en efecte, aquest traspàs de la tutel·la ha estat vist per molts Ajuntaments com un nou control jeràrquic que els llevaria llur escassa autonomia. L'estudi preliminar de la Diputació recull aquesta inquietud i manifesta que "no es tracta pas d'establir un nou control sobre les entitats locals, que no beneficiaria gens la Diputació, ans al contrari l'objectiu és alleujar els Ajuntaments d'una tutel·la centralista i llunyana, que serà substituïda per una entitat territorial pròxima i sensible, encara que només sigui per afinitat geogràfica i regional amb llurs problemes."

La promoció de les Diputacions ha de quedar completada per una altra disposició, potser no tan vistent, però de certa transcendència pràctica: la centralització a les Diputacions de la tasca coordinadora que fins ara era encomanada a una Comissió provincial de Serveis tècnics. "Fórmula lògica, —diu el document—, puix que tard o d'hora els diversos serveis que era es tracta de coordinar acabaran integrant-se a la Diputació". Mentrestant, es crearà un Consell Provincial de Coordinació, integrat per diputats, funcionaris provincials i delegats dels departaments ministerials, per tal de substituir aquella comissió que desapareixerà.

D'on pot deduir-se que no hi haurà, ara per ara, cap transferència efectiva de serveis —, si més no, no consta així a l'estudi preliminar de la Diputació. El que hi ha és una transferència de recursos econòmics i de competències en el camp de la coordinació dels serveis ja existents i de la planificació de nous serveis.

El règim especial deixara, però, una porta oberta a un traspàs de competències que haurà d'ésser gestionat sempre, i per a cada servei concret que es tracti de traspassar, per una comissió mixta de Diputacions i govern.

DEMA DIJOUS, GRAN FESTIVAL INFANTIL

al Palau Municipal dels Esports, organitzat per El Corte Inglés

El marc del Palau Municipal dels Esports de Montjuïc serà escenari, demà dijous a les set de la tarda, del gran festival infantil que El Corte Inglés ha preparat per lliurar els premis del concurs artístic ("Un beso y un regalo") que tots els anys es convoca amb motiu del "Dia de la Mare".

En l'edició d'enguany hi intervindran: acròbates, malabaristes, números de màgia, escenas del "Far-West" americà a càrrec de la famosa estrella de la pantalla Eva Miller, Buffalo Bill i llur cavall Furia, pallassos, còmic-musicals i el conegut conjunt musical "La Chiquillada".

Les invitacions per assitr a aquest Gran Festival estan a disposició de tots els nens i nenes en els Centres de "El Corte Inglés" de Plaça Catalunya i Diagonal.

Un grup d'antics alumnes dels Jesuites de Sarrià, visità La Lactaria Española S/A RAM, a Vidreres

El grup estava integrat per Metges, Enginyers, Advocats, Farmacèutics, Industrials i Tècnics Agrícoles acompanyats de llurs distingides esposes, i presidit pels seus antics professors.

La fotografia ens mostra als visitants en acabar el recorregut per les diverses dependències de la Planta en companyia del Director de la mateixa, Sr. Stoka i d'alts càrrecs de l'Empresa.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 5

A l'abril, bons llibres

Festa del llibre 1976, del 12 al 30 d'abril

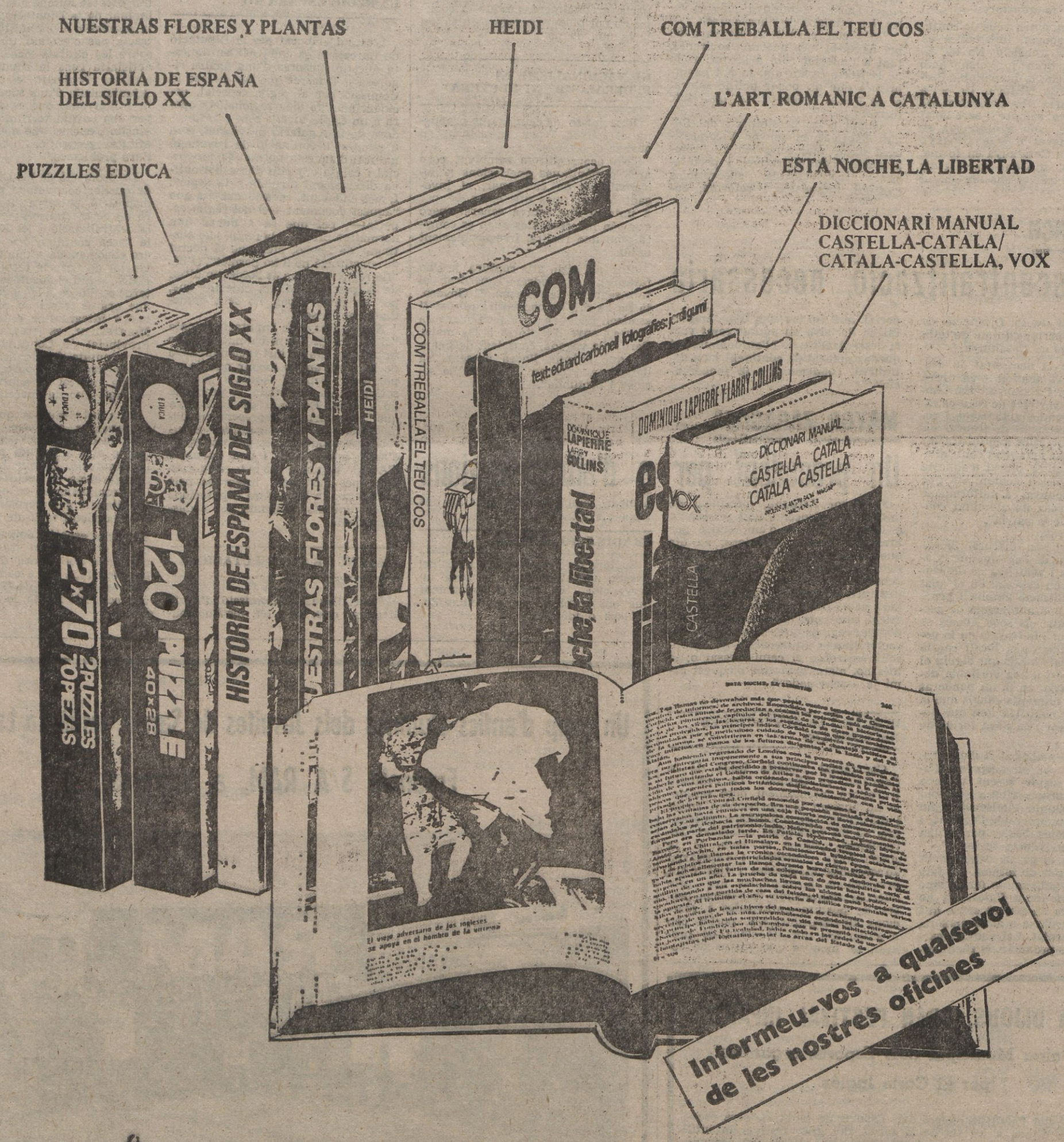

CAIXA D'ESTALVIS DE SABADELL

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 6

MON DEL TREBALL

Escombraries: sense solució per ara

La vaga dels escombriaires encara està encallada a l'hora de redactar aquesta informació. Segons nota informativa de l'ajuntament, ahir restaren de dues-centes cinquanta a tres-centes tones d'escombraries per recollir. Des de les sis de la tarda eren reunits a la casa sindical representants dels vaguistes amb els de l'empresa FOC. A les deu del vespre encara no havien arribat a un acord. Durant tot el dia d'ahir se celebraren moltes reunions dels afectats amb el governador civil, amb el delegat provincial de Sindicats, funcionaris municipals, etc. També el delegat de Serveis de l'ajuntament, senyor Cortadas, ha parlat amb les parts en conflicte.

METALL: MES DETENCIONS

El conflicte del metall de petites indústries continuà ahir. Per la detenció de Joan Montaveta, obrer de Motor Ibèrica, els treballadors d'aquesta empresa han parat tot el dia. També ha estat detingut en Joan Borràs i Medina, de l'empresa Numax, mentre parlava en una assemblea del treballadors de la factoria a la plaça de la Sagrada Família. Ahir Numax tancà les portes per contraatacar la vaga dels seus obrers.

CCOO NO VOL SER CENTRAL SINDICAL

Les il·legals Comissions Obreres van exposar dilluns al vespre les seves línies bàsiques. En una conferència al Fòrum Vergés, a càrrec de Francesc Frutos i Josep M. Rodríguez i Rovira, presentaren una història resumida d'aquesta organització sindicalista.

Després de manifestar-se contraris al futur Congrés Sindical, defensaren la necessitat d'un Congrés Sindical Constituent. CCOO no vol ser una Central sindical, però vol un sindicat unitari, de classe, i que s'enfronti amb els monopolis i les multinacionals.

EL CONVENI DE LA CONSTRUCCIO, HOMOLOGAT

L'autoritat laboral ha homologat el conveni col·lectiu provincial del ram de la construcció i obres públiques. Aquest conveni, que afecta cent-quaranta tres mil obrers de quinze-mil sis-cents empreses, fou la la causa de vagues i conflictes laborals no fa gaires dies.

SANT PAU: ELS EMPLEATS NO HAN CEDIT

Continua la vaga del personal de l'hospital de Sant Pau i del Mental. L'assemblea del dilluns al vespre decidí mantenir-se ferms en la plataforma reivindicativa. Mentre duri la vaga, es recomana no ingressar-hi més malalts.

CAP A UN ACORD AL RAM DE LA FUSTA

Demà pot ser el dia que se signi el conveni sindical provincial dels fusters i ebanistes. La comissió econòmica ha ofert un sou base de tres-centes vuitanta-vuit pessetes per als oficials de primera. Tambe tindran tres pagues de vint-i-un dies, i vint-i-sis dies i mig de vacances. El personal eventual cobrarà la meitat.

ELS MESTRES PRESENTEN CANDIDATURES

L'assemblea provincial de mestres d'EGB pertanyents a escoles de l'estat, ha decidit participar en l'elecció de representants provincials. Per això s'han presentat més de quarantà candidatures. Tots plegats formen una candidatura unitària. Volen defensar una plataforma reivindicativa i estendre l'organització existent.

VAGA LEGAL DE SERCOESA

Uns vuitanta empleats de SERCOESA estan en vaga legal d'una setmana ençà. Es una empresa dedicada a conservar, netejar i recollir els diners de les cabines telefòniques, concessionària de CETESA. En el trancurs de la vaga, els treballadors han presentat dues denúncies pel fet que l'empresa empleа altres obrers d'empreses també concessionàries de la Telefònica. Un inspector del treball ha advertit SERCOESA que aquest procedir és il·legal. Expressà la possibilitat que les actuacions passin al govern civil.

ASSOCIACIO D'EMPRESARIS

L'Associació Cristiana de Dirigents ha fet avinent que cal que es creïn associacions empresarials independents. Haurien de ser políticament neutres, amb autonomia enfront del poder. Representatives i democràtiques, que superin la defensa dels interessos de classe. I que no deixin les empreses petites o nitjanes subordinades a les grans o multinacionals.

J. SUBIRA

CORNELLA: 2 OBRERS A LA PORTA D'ELSA

Els dos líders obrers despatxats d'Elsa el 1974, Carlos Navales y José Martínez, s'estan a la porta de la fàbrica cada matí amb un rètol on demanen la seva readmissió. Malgrat el compromís de l'OS després de la vaga general del Baix Llobregat del 1974 en el sentit de trobar-los feina, encara es troben en atur forçós. — Jordi Vinyes.

MONTCADA I REIXACH-LA LLAGOSTA: VAGA AL METALL

Ahir al matí, diverses empreses del metall de Montcada i pràcticament totes les de La Llagosta es van afegir a la vaga del Metall. Posteriorment, efectuaren una manifestació d'uns 1.500 obrers pels carrers de Montcada. — David Soler.

CASTELLO: MALESTAR AL SECTOR "TAULELLER"

L'acomiadament del treballador Josep Beltran ha contribuït a agreujar la situació conflictiva al món dels treballadors del "Taulallet". Aquest treballador havia denunciat la seva empresa i altres del sector de ser "Cementiri de vius" per l'alt porcentatge de tòxic. En diverses assemblees celebrades a la comarca, els treballadors demanen: 6.000 pts. setmanals, 40 hores de treball, eliminació de les substàncies tòxiques, especialment el plom. IRTP i SS a càrrec de l'empresa, llibertat d'assemblea, llibertat per a tots els presos polítics i sindicals i refús de les llistes negres que corren de despatx en despatx. — Ernest Nabas

MALLORCA: NEGOCIACIONS PEL CONVENI DEL METALL

Dimarts vinent començaran les negociacions per a formalitzar un nou conveni del metall a Balears, que agrupa mil dues-centes empreses i quinze mil treballadors. Entre les propostes de la UTT, destaquen: sou mínim de 600 ptas., més un dotze per cent d'antiguitat, 4.000 pts. d'ajuda per cada fill en edat escolar, pagues de Nadal i de 18 de Juliol, trenta dies naturals de vaçances i un plus de trenta per cent per raó de la insularitat. — Bosco Marqués.

GUARDERIES

Viola no els va rebre

Potser hauran de tancar per manca de recursos

Les guarderies de Barcelona van anar ahir a la plaça de Sant Jaume per rebre una resposta de l'Ajuntament a les peticions que li foren lliurades ara fa una setmana.

Demanaven que el municipi es manifesti partidari de les guarderies públiques, suficients, gratuïtes democràtiques i controlades pels educadors i els pares; que realitzi les gestions necessàries davant el Ministeri d'Educació per tal que les guarderies passin a dependre d'aquest organisme; que es municipalitzin les guarderies que ho demanin. tot respectant els equips que ara hi treballen i els principis pedagògics que els inspiren; que doni les quantitats necessàries per cobrir els dèficits actuals.

La resposta a aquestes peticions que les guarderies consideren com un darrer recurs abans de tancar per manca de diners fou, òbviament, ambigua i restà plenament emmarcada en les tradicions de l'actual consistori: el batlle va fer saber a la comissió de guarderies que "no hi era perquè era la festa de la Verge de Montserrat" i tot seguit hom el veié sortir per una porta lateral. Mentrestant a la plaça se succeïen els crits de "Viola, trenca la guardiola!" i "Guarderies volem. Si no ens les donen, no callarem!".

Cap a les vuit de la tarda, l'assemblea de tres-cents pares i nens, amb pancartes i globus al·lusius a les finalitats de la concentració, va traslladar-se cap al centre de la plaça per tal de tallar la circulació abans d'emprendre el camí de Canaletes.

Així, és molt possible que efectivament les guarderies hagin de tancar l'any que ve, i potser abans en alguns barris obrers, que són els que tenen menys mitjans per a sostenir-les i més necessitat de tenir-les.

A. A.

COL·LEGIS PROFESSIONALS

Funcionaris: els bombers no voten

Però sí la Policia Municipal, que ho farà demà

Ahir van votar els tècnics, al col·legi de funcionaris. Com ja vam informar, el dilluns havien votat els administratius, en un percentatge del 25 per cent.

En els tècnics, el percentatge ha estat el mateix, tot i que es preveia que fos superior, ja que en haver-hi menys compromissaris, nomenats a les anteriors eleccions, que en el sector d'administratiu, i per tant més places a cobrir ara, l'interès era més gran. Els tècnics havien de cobrir 159 places. De 2.087 que n'hi ha de censats a la província, en van votar 523.

Avui havien de votar els funcionaris de serveis especials —entre els quals figuren els bombers—, però en haver-se retirat 32 candidats, han quedat justos, tants candidats com llocs a cobrir (493), i per això no caldrà votar.

VOTAR SENSE ROMBE

Demà vota la policia municipal, que hom confia que ja no durà el distintiu de militarització. En aquest sentit, hem demanat als caps de la policia municipal i als bombers el motiu que, malgrat que el decret de desmilitarització hagi estat publicat ja pel BOE, el rombe vermell amb la M groga no hagi desaparegut encara de la solapa dels funcionaris afectats. Se'ns ha contestat que això és degut al fet que no s'ha rebut encara l'ofici de l'autoritat militar, però que és un pur tràmit burocràtic que no pot trigar més d'un parell de dies. La policia municipal ha de cobrir 347 places de compromissaris. Es preveu que siguin les eleccions més animades.

Finalment, el divendres voten els subalterns, que han de cobrir 98 places.

AIRES NOUS

No es tenen notícies que a les eleccions d'ahir i abans-d'ahir s'enregistressin problemes en el sentit que no s'autoritzés als funcionaris a deixar el seu lloc de treball per anar a votar. És d'hora encara per conèixer aquest tipus de detall, i en tot cas caldrà anar ampliant la informació mentre durin les eleccions, aquesta setmana.

Els 1.180 compromissaris que seran elegits, més els que ja ho havien estat anteriorment hauran d'elegir els deu membres de la nova junta. Les perspectives són d'una victòria del grup democràtic, que podria donar aires nous a un col·legi professional que ha estat absolutament somort fins ara i on sembla, fins i tot, que hi ha hagut certes irregularitats econòmiques. El conflictiu moment que travessen els funcionaris pot trobar en un col·legi renovat un bon suport.

J. F. F.

ACTIVITAT POLITICA

UDC: el Consell no serà un compromís històric

La Unió Democràtica de Catalunya ha denunciat, arran d'unes manifestacions de l'associació Unió Catalana (secció de la Unió Democràtica Espanyola que invoca el pensament democrata-cristià), "l'intent de presentar el Consell de Forces polítiques de Catalunya com una forma de compromís històric"

UDC assenyala que el Consell és un òrgan de coordinació per a negociar i pactar el restabliment de la democràcia en unes eleccions lliures, mentre que el compromís històric és un pacte per a governar conjuntament demòcrata-cristians i comunistes. "Els pactes per a governar amb caràcter estable —diu la UDC—, només poden ésser posteriors a unes eleccions lliures i, encara en aquest cas només amb forces polítiques objectivament afins, fet que incompatibilitza un pacte en aquest sentit amb el PC."

D'altra banda, UDC reitera que la Unió Democràtica Espanyola, per tal com "persegueix la continuïtat del l'actual sistema polític vigent", no és ni una formació democrata-cristiana, "ni tan sols democràtica".

ADHESIO A L'1 DE MAIG

Continuen rebent-se adhesions a a manifestació convocada per a l'1 de maig per les sindicals obreres UGT, USO, SOC i CCOO. Les últimes que han arribat a la nostra redacció són les de les associacions de Veïns del Carmel i de la Sagrada Família, la de la Federació Socialista de Catalunya (PSOE) i el Partit Popular de Catalunya.

EL PPC VOL UNIR TOTES LES OPCIONS SOCIALISTES

Reunit el directori del Partit Popular de Catalunya ha acordat posar en marxa les conclusions del primer congrés. A tal fi faculta el Secretariat General Polític perquè inicii una campanya a tots els nivells vers la necessitat d'anar a la constitució del Partit Socialista de Catalunya, que ha d'incloure totes les opcions socialistes catalanes. D'altra banda, el directori saluda l'aparició del nostre diari i es felicita pels acords de París, entre el Consell i l'honorable president Tarradellas.

CENTRE CATALA I EL REFERENDUM

Centre Català ha fet públic un manifest en què després de diverses consideracions sobre l'operació reformadora d'una part del govern exposa "les exigències mínimes que, segons el seu parer, ha de reunir el referèndum". Entre aquestes exigències destaquen:

— Entre la data en què es doni a conèixer el contingut exacte de la consulta i el dia de la celebració del Referèndum, ha d'haver-hi un període de temps suficient per tal que tots i cada un dels ciutadans tinguin la possibilitat de formar la seva pròpia opinió.

— A fi que les diverses opcions tinguin una veritable igualtat d'oportunitat, és imprescindible que puguin ser defensades en idèntiques condicions, utilitzant, amb equitat, els mitjans de comunicació social. Per això, resulta indispensable que les llibertats públiques fonamentals de reunió, manifestació i expressió, tant les individuals com les dels grups, tinguin plena vigència.

Avui pren possessió el Capità General

Aquest matí pren possessió del comandament de la Capitania General de la IV Regió Militar el tinent general Coloma Gallegos. Per a aquesta ocasió estan previstos diversos actes que s'iniciaran a les dotze, amb revista a la Companyia d'Honors. Després de la salutació a les primeres autoritats, les personalitats es traslladaran a la basílica de la Mercè per escoltar la Salve. Seguidament, al saló del tron, serà llegit el nomenament i després pronunciaran sengles discursos el governador militar de Barcelona i el capità general. Finalment hi haurà desfilada de la Companyia d'Honors.

Francisco Coloma Gallegos va néixer a Muros del Nalón (Astúries) el 26 d'abril del 1912, i va ingressar a l'Acadèmia General Militar el 1930. Va assolir el grau de comandant, en reconeixement als mèrits de guerra i va arribart a coronel l'any 1959. Ha estat agregat militar a l'ambaixada d'Espanya a Washington, general en cap d'Estat Major a la vuitena Regió Militar, i posteriorment sots-secretari del Ministeri de l'Exèrcit; més endavant fou ascendit a tinent general. El juny del 1973 és designat ministre de l'Exèrcit, càrrec que ocupa fins al desembre del 75; posteriorment es féu càrrec del comandament de la I Regió Militar. El 18 de març fou designat a capità general de la IV Regió Militar.

BREU

RESPOSTA DE SAMARANCH. — El periodista Antoni Cano, que el proppassat dia 23 fou objecte de mals tractes per part d'uns mossos d'esquadra de la Diputació, ha rebut una carta de Joan Antoni Samaranch, en què aquest li contesta l'escrit que l'esmentat periodista li va adreçar per informar-lo de l'esdeveniment. El president de la Diputació diu que **"li ha dolgut moltíssim l'incident"** i que ha demanat al Capità Cap dels mossos d'Esquadra un informe sobre aquest fet per tal d'adoptar les mesures adients que evitin, d'ara endavant, fets així.

COMISSIO EXECUTIVA. — En la seva darrera sessió, la Comissió Municipal Executiva va prendre diversos acords entre els quals sobresurten: acceptar la cessió gratuïta de terrenys destinats a eixamplar diverses vies públiques; fixar la taxació de finques afectades, entre d'altres, per l'obertura del carrer Méndez Núñez, i l'Avda. Garcia Morato; abonar indemnitzacions per desocupament de finques expropiades per a diverses actuacions urbanístiques.

ECLIPSI. — Demà es produirà un eclipsi de sol, que només serà parcial a Barcelona i es desenvoluparà segons el horari següent: inici, a les 10 hores 35 minuts; plenitud, a les 12 hores 01 minuts; final, a les 13 hores 37 minuts, sempre segons l'hora oficial.

TELEGRAMES. — La comissió permanent de l'Agrupació Sindical de Premsa, en reunió ordinària, a més de les precedents mostres i accions de solidaritat per la crítica situació a què es veuen abocats els treballadors de "Nuevo Diario" i de "Desarrollo", ha acordat adreçar uns telegrames als ministres de Treball, de Relacions Sindicals i d'Informació i Turisme, així com al secretari de l'Organització Sindical, remarcant la urgent necessitat de l'adopció d'unes mesures que resolguin aquest problema.

Diumenge, els treballadors en atur forçós per la suspensió de pagaments de "Prensa Económica, S.A." van penjar a l'edifici de la redacció una pancarta amb les inscripcions: "Volem treball i justícia", "Dues-centes famílies al carrer" i "Tres mesos sense cobrar".

PREMIS. — Ahir al migdia, a l'Ajuntament, van ser lliurats els premis XXè "Café Gijón" i "Garbo", tots dos de novel·la curta, instituïts per la família Nadal i d'un import de cinquanta mil pessetes cadascun. Com els altres anys, l'Ajuntament ha premiat els guanyadors amb sengles peces d'esmalt, realitzades per l'Escóla Massana, que els han estat lliurades pel tinent d'alcalde Marià Blasi, que presidia l'acte.

Els guanyadors d'enguany han estat Caty Juan, que ha obtingut el "Café Gijón" per l'obra **La noche del calamar**, i Juan Morales, que ha obtingut el "Garbo" amb l'obra **El río de las pulseras de oro**.

"Aquest premi significa un aprovat després d'un examen", ha manifestat Caty Juan, pintora i novel·lista mallorquina. Opina que la novel·la ha de ser sincera abans que tot i que la seva és de tipus realista, malgrat el seu to **"irònic, amarg i fins i tot divertit"**.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 7

PERIODISME CATALA

"Un diari s'ha de fer pensant-lo i sentint-lo"

Manuel Ibáñez Escofet parla de l'"Avui" i del frustrat "Migdia"

Vaig conèixer Manuel Ibàñez Escofet a la redacció d'"El Correo Catalán", de la Rambla, ara fa deu anys justos. En aquella ocasió, va rebre'm en un despatx minúsculs, sense cap decoració. Estava en una posició molt poc ortodoxa, però habitual en ell quan no rebia visites de compromís: amb els peus damunt la taula, una galerada encara molla sobre el front per a calmar-li el mal de cap. Sense americana i amb elàstics. Recordaré sempre aquella imatge.

Ibàñez Escofet ha passat des d'aleshores per despatxos de totes mides. Ha estat, però, enemic dels despatxos tancats dels diaris i partidari més aviat de compartir les sales comuns, les redaccions. Ha estat un home de portes obertes.

"MIGDIA" UN INTENT FRUSTRAT

Ara m'ha tornat a rebre en un despatx petit, a "La Vanguardia", bé que no tant buit de decoració com aquell d'"El Correo". Tenia pressa i hem anat directament al gra, és a dir, a parlar de l'AVUI, el nostre diari. En aquest sentit, aquesta és una entrevista estranya, on no es parla del personatge, sinó que el personatge parla del mitjà informatiu on treballa d'entrevistador. L'Ibàñez —sempre li hem dit tots l'Ibàñez, i ell es reia dels qui li deien senyor Ibàñez— ha defugit personalismes. Ens hem permès només una lleugera digressió, en què Ibáñez m'ha parlat, "off the record", d'alguns ambiciosos projectes vinculats a la premsa catalana, que poden constituir una veritable sorpresa.

L'AVUI és un fet ciutadà prou ampli, perquè la reproducció de la nostra conversa sigui quelcom més que una entrevista especialitzada, d'interés limitat només als professionals. Una conversa sobre l'AVUI transcendeix els àmbits periodístics i entra en els més amplis de la cultura i la societat catalana, amb tots els seus defectes i virtuts, amb les seves falles i els seus anhels.

Li pregunto:

—En una taula rodona, que vam organitzar fa cosa d'un any a l'Associació de la Premsa sobre els diaris catalans, vostè va exposar la teoria que fa anys que hauria pogut sortir un diari català, que no hi havia impediment legals, que si no havia sortit no havia estat pas per manca de permissos ministerials, sinó per picabaralles i recels de l'equip promotor, format íntegrament per gent catalana. ¿Manté encara aquesta teoria i, si és així, pot explicar amb més detalls els motius?

—Potser encara no ha arribat l'hora de donar noms, però els fets crec que és convenient dir-los. Noms no, perquè la història s'escriu, o s'ha d'esmriure, als països seriosos, amb una certa lentitud. De vegades escrivim la història amb una excessiva precipitació donem com a fets decisius petites anècdotes de la vida quotidiana. L'any 1967 podia sortir un diari en català, i no va sortir per les petites coses que sempre ens han distingit en aquest país durant els anys en què —i no sóc sol a dir-ho— ha estat mancat d'una certa grandesa. No diré que sigui encara el país que va simbolitzar Russinyol amb L'auca del senyor Esteve, però ens queda encara una quantitat d'estevisme molt considerable.

LA CIRCUMSTANCIA POLITICA

—Tornem al diari que havia d'aparèixer el 1967, amb el títol de "Migdia", dirigit per vostè...

—Evidentment, el diari no va sortir per una mesquinesa típicament catalana. L'obra era generosa; l'obra era ben feta; portada a terme, en quant a intencions, per una gent que puc dir que ho feia honradament. No era encara un moment de significar-se. Era ben bé per amor a Catalunya que van intentar fer aquell diari en català, que jo havia de dirigir i del qual en vaig ser el promotor principal. Les mesquineses, en aquell cas justificades per les presions de tipus polític, però mesquineses, en el fons, varen impedir que el diari sortís. No. No vull donar noms encara; els noms s'hauran de donar després.

—I de dir detalls? Les experiències sempre són útils per a no tornar a ensopegar en la mateixa pedra.

—Bé. En aquell moment la circumstància política no era exactament la mateixa d'avui. L'operació de capitalisme popular que ha fet possible el naixement afortunat de l'AVUI, en aquella època no es donava. Aleshores eren unes persones que n'havien de buscar unes altres que mereixessin la confiança del govern. El joc era aquest: un grup promotor —gent de la burgesia del país; evidentment, no era pas gent de cap extremisme polític— molt català, que sabia que per a assolir els resultats que es proposaven necessitaven un enllaç amb el poder i van incorporar a l'equip a persones que podien establir aquest enllaç i podien assegurar l'operació.

—Era en l'època de Fraga?

—Sí, en Fraga ja era ministre, però no s'havia promulgat encara la Llei de Premsa. En sortir aquesta, la cosa va facilitar-se molt més, perquè la Llei de Premsa no prohibeix específicament que es donin diaris en català, com s'ha demostrat ara amb l'"AVUI". Per tant, si no es prohibeixen el 1975, es que es podien prohibir el 1967? No. Ara bé, les circumstàncies polítiques eren diferents. Hi havia un grapat de gent a dalt del poder que no entenien que ressuscités el català. Son els que encara ara no entenen que surti l'AVUI. Per a salvar aquest obstacle, i per tal que sortis "Migdia", una determinada persona havia de fer-se responsable del contingut i la línia del diari, fet amb el que cal en certa manera es vulnerava l'esperit de la Llei de Premsa, que fixa que el responsable ha d'ésser el director. Jo no hi vaig estar d'acord, i a més la persona de qui parlo no va gosar de fer-se'n responsable. "Migdia" no va sortir.

LA FORMACIO DELS JOVES PERIODISTES CATALANS

—A l'AVUI, la mitjana d'edat dels redactors és de 32 anys. L'any 1967, s'hauria pogut fer un equip tan jove, amb professionals prou preparats per a fer un diari català?

—Jo havia pensat en un "fifty-fifty". Un dels dos subdirectors que vaig triar és l'actual director de l'AVUI, en Faulí, i l'altre era en Joan Anton Benach, que eren una excepció en la tònica general dels periodistes, que no sabien escriure català. En aquel moment tots erem molt més joves. Comptava molt també amb gent que procedia ja d'una altra època, això és veritat. Aquest allau de gent jove preparada per a fer diaris en català neix amb l'Escola de Periodisme de l'Església i neix amb la Facultat de Ciències de la Informació. A l'Escola Oficial mai es va donar beligerància al català com a llengua apta per als medis de comunicació, però l'Escola de Periodisme de l'Església de Barcelona i a la Facultat de Ciències de la Informació sí que s'ha donat importància al català. Per això ara existeix aquesta possibilitat de fer el diari amb gent molt jove, que abans no era possible.

—Si hagués de donar-nos als periodistes joves un consell, ¿qué creu que seria millor; que beguessim a les fonts del periodisme català d'avantguerra o que en prescindissim per a inventar-nos ara un llenguatge i un estil periodístic adaptat al moment actual?

—Estàs plantejant una cosa importantíssima. Ara vosaltres correu el risc, molt natural, de traduir al català la premsa habitualment castellana, que és molt tot un estil, una concepció de fer... Es el que ens passa a la vida corrent,que pensem en català i traduïm literalment al castellà, fent les catalanades tan habituals. Vosaltres correu el risc de fer castellanades periodístiques. Aleshores jo us recomanaria no tan llegir diaris d'avantguerra, sinó llegir els grans periodistes de lèpoca, en textos que es poden trobar en volums determinats. Es pot llegir Joan Maragall, Josep Carner, Josep Maria de Sagarra, Eugeni d'Ors...

—Aquest textos, són útils per a fer un periodisme d'avui?

—Absolutament! Sobretot per tal d'aprendre què era pensar en català per a fer un diari. El diari s'ha de fer sentint-lo i pensant-lo. Vosaltres el sentireu en català, però hi ha el perill que el penseu en castellà, pesque és un hàbit. Això s'hauria de treure. L'AVUI ha de trobar suport en les velles tradicions o ha d'ésser una creació absoluta de la més gran puresa. I les coses que volen sorgir amb tanta puresa, abans no creixen... Com que aquest país ja ha crescut, agafem el fil, no el tornem a inventar.

LA PLURALITAT I EL REBENTISME

—Qué seria el millor que li podria passar a l'"AVUI"?

—Ja he dit moltes vegades que el millor que li pot passar és que li surti competència. Si surtia un altre

diari, i fins i tot dos més, hi guanyarien tots tres. La llengua és política quan està proscrita. El català ara, no és normal, però no està proscrit, i en aquesta situació és només un instrument d'expressió del pensament. Catalunya és tan plural com qualsevol país del món, i aquesta pluralitat ha de ser servida amb l'instrument que és la llengua. S'han de servir les diverses corrents de pensament. Quan es vol, amb una sola cosa, servir la pluralitat hi ha el perill de caure en un producte tan híbrid que faci mal fins i tot als mateixos que el fan. Des de la talaia de la meva vella experiència sé que és impossible complaure tothom. No caiguem en els totalitarismes de base. Per això jo, de l'"AVUI" en diria —encara que no sóc qui per opinar— millor que el diari de tots el catalans, el diari que vol servir Catalunya. I a Catalunya se la pot servir des de tots els angles. Serveix Catalunya tot aquell que fa alguna cosa per a Catalunya. Fa poc, en pronunciar el pregó de l'aniversari de la mort del rector de Vallfogona, vaig dir solemnement que mai més, mai més, destruiria res d'aquest país, perquè tot era vàlid. I vaig aprofitar per dir-lo en l'aniversari del rector de Vallfogona, de qui tant ens havíem rigut, a qui tant havíem blasmat, ja que l'havíem considerat com a un subproducte, i després resulta, quan ho mires fredament, que es l'home que salva la llengua en l'època trista del barroc. O sigui que allò que tant havíem desprestigiat resulta que és una peça clau de la continuïtat de la cultura catalana. No, no rebentaré mai més rés.

PREMSA DE TENDENCIES

—Aquest servei a la pluralitat, la Premsa ¿ha de fer-lo a través d'unes postures de partit?

—N'hi haurà prou que la premsa catalana serveixi alguns corrents del pluralisme català, perquè, no siguem candorosos: el país no dóna per a tenir cinc o sis diaris, com teníem abans de la guerra. Eren diaris de partits polítics, pagats per partits polítics. El país dóna per a tenir tres diaris en català, que reflexessin tres grans corrents de pensament, i cadascun enfortiria l'altre.

—Diu això només per les motivacions de tipus econòmic —avui en dia és molt més car fer un diari que no pas abans— ¿o pensa també en d'altres coses?

—Penso en d'altres coses. Durant tots aquests anys hem tingut el vici d'aïllar el fenomen particular dels fenòmens generals. Evidentment hi ha hagut coses singulars i específiques nostres, però també hi ha hagut uns grans corrents als quals nosaltres ens hem afegit sense voler: el corrent del consum, el de la televisió, el de l'hedonisme de la vida. Ho hem fet d'una manera natural. Es la marxa de la història, que porta aquestes coses. Arreu del món la premsa política de partit està en crisi, entre d'altres raons perquè també la premsa està en crisi. Li han sortit uns competidors forts, els medis audiovisuals, sobretot la televisió, i això fa que el paper del diari sigui molt diferent al que tenia abans de la guerra, quan per informar-se només hi havia els diaris. El paper informatiu pur, el diari l'ha perdut, li han robat els medis audiovisuals, perquè són més ràpids i més barats. El paper del diari, avui és el de forjador d'opinió, o d'analitzador de la política, dels fets, i això ja no interessa tothom, sinó només unes minories. Ara bé, com que és caríssim fer un diari, els partits polítics han pensat què els era més favorable: si mantenir deficitàriament un diari o d'altres publicacions, o influir fins allà on poguesin als medis audiovisuals. Els diaris polítics estan en decadència.

—I el lector, ¿quin paper hi juga en aquest context?

—El lector ha anat perdent aborregament, ja no està disposat a creure's tot allò que li diuen, només perquè li ho digui un diari de la seva confiança. Si un home és del partit socialista X del país i el seu diari l'enganya, ell en serà conscient i no ho aceptarà. Per això, els diaris del moment, que són "Le Monde", "New York Times", "Il Corriere de la Sera", un "Times" nou, són uns diaris que, dintre d'unes tendències generals, o conservadores, o de centre-esquerra, o en algún lloc socialistes, no són específicament de partit. Pretenen de donar una informació evidentment treballada però servida a un públic al més ample possible i al més heterogeni possible.

LA PREMSA DE PARTIT I EL "DESTAPE"

—¿Aquesta situació és traduïble exactament al món dels setmanaris?

—En això l'Estat espanyol es distingeix de la resta d'Europa. Aquí n'han sortit massa, de revistes. A França n'hi ha dues, als Estats Units n'hi ha dues, a l'Alemanya n'hi ha una... i aquí n'hi ha vint-i-nou. Ha passat com amb el "destape". Ningú ha vist que als Estats Units, i a França, i a Anglaterra... el "destape" va ser un procés lentíssim, en qué una senyoreta va començar ensenyant la cuixa, i va anar tirant amunt, tirant amunt, tirant amunt, però van passar anys. I aquí com, és clar, sempre anem rerassagats, vàrem ensenyar-ho tot de seguida, i per això ha acabat com ha acabat. Amb els setmanaris polítics és igual. Ara, aquí n'hi ha vint-i-nou, i el país només en necessita un o dos...

—Bé, però a l'estranger, a més dels dos grans setmanaris, cada partit pot tenir el seu, de difusió evidentment més limitada, però que aquí no és possible legalment que existeixi, per ara... I pot passar que el que normalment serien només òrgans de partit han d'aparèixer legalment com a setmanaris d'informació general.

—Jo estic parlant dels setmanaris en tant que empresa. Penso en "Times", en "Newsweek", en "Exprés", en "Le Nouvel Observateur", en "Le Point", en "Der Spiegel'... Es clar que a més, cada partit té dret a fer el seu propi, per entendre'ns, butlletí, perquè jo no el compraré si no combrego amb aquelles idees.

—Hem iniciat aquesta conversa sobre la pluralitat a la premsa i els seus límits en preguntar-li que seria el millor que li podria passar a l'"AVUI" i contestar-me vosté que el millor fóra que aviat li sortís competència. Pot dir-me ara qué seria, en la seva opinió, el pitjor que li podria passar a l'"AVUI".

LA CULTURA DEFENSIVA

—El pitjor seria que vosaltres, els qui aneu a fer-lo, us quedessiu ensimismats pel fet de fer un diari en català, que pensessiu que heu arribat ja a la fi, que esteu ja a la cima més alta de la vostra excursió. Torno a repetir que la llengua és només un instrument, i amb aquest instrument que és la llengua catalana hem de procurar fer el diari més ben fet que es faci. No hem arribat, ara comeneu...

—¿Fins a quin punt pot influir en la realització dels qui fem el diari la mentalització de tants anys de cultura defensiva?

—La prudència mai està renyida amb la dignitat, amb l'aplom ni amb la valentia. Per tant, podeu ser prudents, perquè hi ha aquest substrat psíquic de política defensiva de la llengua, evidentment, però heu de pensar que amb aquesta llengua, precisament per a demostrar l'important que és, heu de fer un bon diari.

JAUME FABRE

"Un déu de tempestes emotives"

MANUEL Vázquez Montalbán va publicar a "Triunfo", el 14 de febrer, un comentari que sense dubte subscriuríem tots els qui vam iniciar-nos en el periodisme sota el mestratge de Manuel Ibáñez Escofet. Es probablement la millor descripció humana i professional que mai s'hagi escrit del personatge.

Deia, amb motiu del comiat de Tele/eXprés:

«Gran renovador de periòdics, des dels seus temps de sots-director d'"El Correo Catalàn" fins al dia del seu comiat com a director de "Tele/eXpré", Ibáñez havia protagonitzat una desigual, quotidiana lluita en pro d'un periodisme independent, crític, servidor de la dinàmica i no de la paràlisi de la societat catalana. Ja al "Correo" va iniciar aquesta lluita donant màquina d'escriure i pàgines de responsabilitat a les noves promocions de professionals. Ibáñez era conscient que aquestes noves promocions reunien en una sola condició ètica l'honestedat ideològica i l'honestedat professional. Idèntica política va seguir a "Tele/eXprés", i aquesta política va costar-li dantesques batalles de paraula viva, de paraula telefònica, de paraula escrita, amb tota mena de poders. Temperamental, emotiu, candidat a l'infart, Ibáñez va tenir-ne un romput al seu cor gegantí víscera responsable de tots els seus encerts i dels seus petits, perfectament oblidables errors. Així ho reconeixien els redactors, emocionats pel comia del "vell", un home amb el qual havien treballat, amb el qual fins i tot s'havien barallat en aquestes dantesques baralles a crits que Ibáñez desendadenava com un déu de tempestes emotives i passatgeres. L'important canvi, per a bé, donat per la premsa barcelonina, seria avui dia inexplicable sense la tasca de Manuel Ibáñez Escofet. La "joventut" de les Redaccions s'origina en aquell crèdit que ell va donar un dia als nois del "Correo" i que després va sistematitzar a "Tele/eXprés"... Ara, com a coordinador de suplements de "La Vanguardia", Manuel Ibáñez Escofet podrà donar sortida a lès seves portentoses qualitats de "creador d'informació": el seu coneixement del teixit social del país, el seu progressisme ètic, el seu instint jerarquitzador de la notícia, la seva capacitat de convocatoria humana i professional.»

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 8

LA SEU D'URGELL

Solidaritat amb els afectats de Rialb

La comarca del l'Alt Urgell i, concretament, la Seu d'Urgell, han adreçat un comunicat, a les autoritats provincials en què se solidaritzen amb la comarca del Segre mitjà pel que fa al projectat pantà de Rialb, i manifesten aquesta solidaritat amb els termes següents: "Els ciutadans de l'Alt Urgell ens solidaritzen amb la comarca veina, que patirà un trauma irreparable sense saber quin benefici li reportarà el seu sacrifici.

En tres comarques igualment germanes, ¿quines previsions s'han fet per als futurs damnificats? ¿Quina alternativa se'ns proposa ara a la construcció del pantà, si seriosament ha estat estudiada? Cap dubte no hi ha que els habitants de Ciurana i de les altres poblacions afectades abandonaran les seves cases amb la recança que són les joquines d'uns interessos minoritaris".

Construir un pantà amb la conseqüent destrucció de poblacions típiques, pot ser necessari, però primer s'ha de demostrar l'absoluta impossibilitat d'anar per altres camins. Les comarques de la Segarra, de l'Urgell i de les Garrigues necessiten aigua ¿Com es pot satisfer aquesta necessitat? Que nosaltres sapiguem, no existeix cap estudi en què s'hagi analitzat globalment aquesta problemàtica, és a dir, que s'hagin reunit i sensibilitzat les poblacions afectades i hom les hagi convençut de la necessitat d'una determinada solució

Avui les nostres comarques pirinenques i pre-pirinenques ben just si sobreviven, i no és just ni segurament imprescindible que se les remati d'aquesta forma. Des de la Seu d'Urgell i l'Alt Urgell, les perspectives són fosques, i no volem que un pantà obligui els habitants del Segre a incrementar els suburbis de les grans ciutats, ni que l'aigua embassada ofegui unes terres que cada dia demostren la seva fertilitat. Per això manifestem la nostra solidaritat amb els afectats de Rialb i demanem als nostres municipis, començant pel de la Seu d'Urgell, que protestin contra aquest arbitrari mètode que ha decidit construir el pantà de Rialb

LA POSICIO DE SECOD

D'altra banda en la presentació del llibre **La Catalunya pobre**, que tingué lloc a Ponts, el senyor Miró Ardèvol, director de SECOD i coautor de l'esmentat llibre, va declarar que l'actitud d'aquest organisme era l'oposició a la presa de Rialb. En el decurs de tot el colloqui, va quedar clara la necessitat que senten les comarques afectades pel projecte de Rialb d'organitzar-se per tal de pressionar les autoritats i evitar així l'acompliment d'una obra que hom creu fortament perjudicial per al conjunt de l'agricultura lleidatana, perquè beneficia, irregularment, unes poques terres i menyscaba notablement les altres.

RICARD FONT

VILANOVA I LA GELTRU

El «no» a la tèrmica més viu que mai

Mentre des de fa ja tres mesos, en el terme de la vila de Cubelles es van aixecant el que oficialment són les obres provisionals de la futura central tèrmica de Cubelles, també dit projecte "Foix", l'oposició sorgida entre la població de la vila costera i les viles veïnes davant el que ja vol semblar un fet consumat, és cada vegada més gran.

Els directius de "Térmicas del Besós, S. A.", l'empresa explotadora de la futura central han intentat de donar tota mena de garanties de seguretat i de perill nul en tots els aspectes que pugui originar la central, afegint que el temor de la gent és fruit que no coneixen certament les garanties que ells ofereixen i que s'han cregut les "falsedats", segons ells, emeses pels mitjans d'informació, que s'han fet ressò del temor popular. Aquestes garanties i aquests raonaments tècnics que han emès els directius de "Térmicas" sols han aconseguit, de moment, convèncer l'Ajuntament de Cubelles, el qual després d'oposar-se rotundament a la projectada central, l'octubre del 72, al·ludint que Cubelles era zona eminentment turística, el 18 de febrer del 74 accedia a la instal·lació de la central a menys d'un quilòmetre i mig del nucli de Cubelles, en una zona en la qual hi ha tres urbanitzacions aprovades i distant tan sols tres metres d'una nova urbanització aprovada inicialment per l'Ajuntament mateix. Tot això es realitzà sense cap mena de consulta popular, malgrat l'oposició que es perfilava a nivells majoritaris, tant a Cubelles com en les viles veïnes de Cunit, Calafell o Vilanova i La Geltrú; i entre l'oposició i l'aprovació, un canvi en la presidència del consistori cubellenc força sospitós, que ni tan sols el batlle entrant ha sabut aclarir.

Les garanties dels defensors dels interessos econòmics de "Térmicas del Besós" entren en forta contradicció amb els raonaments dels informes tècnics emesos pel Col·legi d'Arquitectes i el Col·legi de Químics de Barcelona

Darrerament, Ràdio Barcelona, en el seu espai "Directo" de cara al públic, va tractar el tema de la tèrmica de Cubelles, convidant representants i tècnics de l'empresa i propietaris veïns i afectats pel projecte; era la primera vegada (i, casualment, lluny de la zona afectada) que els senyors de "Térmicas del Besós" accedien a parlar públicament de la central de Cubelles i allà es va veure qui té les cases ben clares; el poble afectat, davant unes garanties en què no confia i una realitat contradictòria va eclipsar el seguit de promeses que portaven els representants de la tèrmica, evidenciant que el seu "NO" a la tèrmica és encara viu, malgrat l'acceptació donada per un Ajuntament que, en cap moment, no ha estat el portaveu de la voluntat popular.

XAVIER CAPDEVILA

LLEIDA

Lament del president de la Diputació

Poc interès dels lleidatans pel règim especial

El senyor Sangenís, president de la Diputació de Lleida, està força descontent perquè, segons diu, hi ha hagut un fort absentisme a l'hora de participar en els treballs que la comissió lleidatana havia d'aportar a la comissió que estudia el règim especial de les quatre províncies catalanes.

Segons el senyor Sangenís, va ser oferta a les entitats culturals, col·legis professionals, ajuntaments, consells d'empresaris i treballadors i d'altres estaments la possibilitat que hi aportessin els seus suggeriments. Malgrat això, s'ha produït aquest absentisme que contrasta amb el que ha passat a d'altres províncies, sobretot a Girona, on la Diputació sembla que ha intentat plantejar el problema en termes realistes, que és potser el que ha mancat a Lleida. Val a dir que en determinats mitjans de l'oposició democràtica lleidatana s'opina que no és que hi hagi despreocupació, ans es desconfia de les possibilitats de la Diputació d'assumir les inquietuds reals de l'opinió publica i de la població, tant de la capital lleidatana com de la resta de les comarques.

També pot haver passat que l'acumulació de problemes d'índole bàsic que fa a la situació de l'agricultura— hagi ajudat a crear una atmosfera d'indiferència davant el projecte d'estatut. El que és cert, és que cament econòmica —sobre tot pel l'esmentat projecte, ben poc entusiasme ha aixecat i, fins i tot, poca polèmica. Potser els pagesos de Lleida no es fien de projectes tan poc concrets.

ANTONIA MALLO

BREU

BADALONA. — A l'assemblea celebrada per l'Associació de Veïns de la barriada de Sistrells fou acordat que es plantejaria a l'Ajuntament la possibilitat que l'alcalde de barri fos elegit per votació democràtica, segons informa Maria Teresa Bibó. D'altra banda, s'ha celebrat la jornada a favor dels subnormals en la qual s'han recollit més de 800.000 pessetes.

FIGUERES. — Un grup d'objectors de consciència van fer una marxa fins al castell a fi de visitar els companys empresonats. La força pública va impedir que el grup arribés fins al castell, cosa que van poder fer prèvia identificació un per un dels components.

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT. — L'arquitecte municipal, senyor Puig Ribot, ha demanat l'excedència. El senyor Puig Ribot formava part de l'anomenat grup del "Casino de Santa Eulàlia" que durant bastants anys ha fet i desfet a la població, ens informa M. D. Calvet. Diguem també que la presentació del pla d'actuació del Patronat de Cultura ha caigut força bé tant pel que fa a les activitats de l'Escola d'Estudis Artístics com als Cursets d'animació cultural per a infants.

MONTCADA I REIXACH. — La comissió d'urbanisme de l'Agrupació de Veïns de Sant Joan va organitzar una exposició sobre el pla popular de la barriada, en el qual es reivindiquen les moltes necessitats d'equipaments que es tenen, segons informa David Soler. El Pla Comarcal significarà l'enderrocament d'uns seixanta habitatges, i contra aquestes i d'altres previsions s'aixeca el pla popular que demana espais verds, locals socials, escoles, transports, etc.

EL VENDRELL

Plenària de l'Assemblea de Catalunya

L'Assemblea de Catalunya del Baix Penedès s'ha reunit en sessió plenària. Després d'analitzar la situació política general i discutir les alternatives, acordà fer públic el comunitat següent:

"Reunida en sessió plenària l'Assemblea de Catalunya del Baix Penedès, davant la situació política general i, concretament, la de la nostra comarca, caracteritzada per la consolidació del projecte polític de l'oposició democràtica que es va estabilitzant cada cop més i que és basat en la ruptura democràtica com alternativa al sistema vigent i al règim actual, i d'altra banda, per la inviabilitat del projecte reformista, que vol arribar a una situació de pseudodemocràcia en la qual continuïn essent negades les llibertats fonamental al poble, acorda continuar i incrementar els esforços per a la lluita democràtica unitaria, tot impulsant mobilitzacions populars en el camí d'una alternativa a nivell comarcal, en el marc d'unes institucions democràtiques en què el poder retorni al poble.

FET POSITIU

En el terreny concret es valora com a positiu el resultat de la recollida de signatures dins la campanya 'per a uns ajuntaments democràtics' i s'acorda lliurar-les a l'Ajuntament del Vendrell amb l'exigència que es pronunciï públicament sobre aquesta qüestió.

Es decideix d'incrementar la feina per a la unificació de criteris envers l'alternativa comarcal i local que es farà pública properament.

Finalment s'acorda impulsar les accions a realitzar l'1 de maig i es redacta un manifest adreçat a la classe treballadora".

MANLLEU i SANT CUGAT

Manca d'informació municipal

Els corresponsals de Manlleu i Sant Cugat han enviat sengles notes a les respectives alcaldies.

A Sant Cugat del Vallès els corresponsals afirmen que creuen en la necessitat de "convocar de forma periòdica conferències informatives amb les diferents comissions —urbanisme, sanitat, etc.— i que s'augmenti, com més millor, la informació municipal, que actualment ha de limitar-se a enviar resums de les permanents i de les sessions plenàries.

A Manlleu —segons ens informa el nostre corresponsal Joaquim Albareda— després d'un altre llarg període de silenci i de tancament, que tant l'ha caracteritzat, l'Ajuntament ha celebrat un nou ple. Exactament feia tres mesos que no se'n parlava i que ningú no en sabia res.

No es va llegir, ni tampoc no es va fer ni una referència a l'escrit entregat al conseller Joaquim Vivas perquè fos presentat al Ple, signat pels cinc corresponsals de premsa de Manlleu pertanyents a diferents periòdics, en el qual es manifestava la necessitat d'una política municipal informativa més oberta.

Maxcali, vesteix

Peces de vestir en exclusiva

Boyman

fibres enka Diolen

RAMBLA DE CANALETES, 138
DE FRANC, al subterrani Plaça CATALUNYA i Plaça de la CARDUNYA
RAMBLA de CATALUNYA, 8
DE FRANC, al subterrani Rambla CATALUNYA i COLISEUM

AVINGUDA de ROMA, 155
DE FRANC, a LEMAN, MUNTANER, 88
SANTS, 38

A Madrid: Puerta del Sol, 3 – Conde Peñalver, 5 – Bravo Murillo, 192 A Saragossa: Raguió Aragonès, 8

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 9

FARMACIES

BARCELONA

De 9.30 matí a 10 nit

FARM. CENTRO ESPECIFICOS ALIBES
Aragó, 286 (Laietana)
Tel. 302-52-72
FARM. CENTRO ESPECIFICOS SEGURA
Còrsega, 241 cant. Aribau
Tel. 230-49-12
FARM. CENTRO ESPECIFICOS NURIA VIDAL TORT. Tel. 227-48-16
Major de Gràcia, 78 junt Traves
FARMACIA P. VILANOVA
Plaça Calvo Sotelo, 2
Tels. 227-11-06 i 228-49-12
FARM. LDO. A. J. FORCADELL
Tel. 253-58-54
Muntaner, 67 bis entre Aragó i Consell de Cent
FARMACIA ANTONIO SORNI
Mandri, 6. Tel. 247-10-28
FARM. SALVADOR RUBIO
Aribau, 310 bis. Tel. 217-71-57
CENTRO ESPECIFICOS ZARRANZ
Avda. St. Antoni M.ª Claret, 229
Tel. 236-98-40
FARMACIA C. CERCAVINS
Unió, 6 junt Rambles. Tl. 317-23-84
FARMACIA ESTRANY. Tl. 211-48-76
Via Augusta, 189 (entre Calvet i Amigó)
FARMACIA M. C. REVERTER
Viladomat, 90. Tel. 223-38-59
FARM. JORGE MARLY
Tel. 224-42-33
València, 90 (xamfrà Rocafort)
FARMACIA P. BALAÑA
Borrell, 43. Tel. 241-02-11
FARMACIA C. COSTA
(enfront camp de l'Europa)
Sardenya, 520
Tels. 214-26-81 i 214-30-41
FARMACIA A. MAYA
Llansà, 11. Tel. 325-48-07
FARMACIA J. SALVATELLA
Tel. 251-36-92
Maladeta, 7 i 11 (per Plaça Virrei Amat)
FARMACIA PELAEZ. Tel. 257-20-10
Bailén, 200 xamfrà Indústria
FARM. M. MARTINEZ MATAS
Avda. J. Antonio, 566
Tel. 254-72-89
(entre Casanova i Muntaner)
FARM. RODRIGUEZ NUÑEZ
Tel. 310-34-60
Sombrerers, 19 davant Sta. M.ª del Mar
FARMACIA RAMON GALCERA TARRAGO
Avda. José Antonio, 731
Tel. 225-01-61
CENTRO ESPECIFICOS J. MARTI TOR
Aragó, 395 (Nàpols)
Tel. 258-29-73 i 4
FARMACIA A. IGUAL
Rbla Prat. 23. Tel. 227-65-25, junt Via Augusta
FARM. M.ª LUISA DIEZ MONTES
Comte Asalto, 147. Tel. 241-42-91
FARMACIA M. SAMARANCH
Guillermo Tell, 25. Tel. 228-12-51
FARM. CEN. ESP. FEBRER
Còrsega, 507 (Sicília)
Tel. 258-94-89
CENTRO ESPECIF. PL. CATALUÑA
FARMACIA ANDRES-VILANOVA-MARIÑO
Plaça Catalunya, 16. Tl. 329-57-97
(enfront Telefònica)
FARMACIA L. VILARRUBIA
Torrent Vidalet, 35 cantonada Sant Lluís. Tel. 218-34-49

MEDICOS URGENCIA	321-21-21
Centro Av. Sarrià, 30	321-21-21
Ambulancias	321-21-21
MEDICOS DE URGENCIA	212-85-85
AMBULANCIAS	212-84-84

BREU

ARBUCIES. — El Col·legi Comarcal de Batxillerat ha hagut de ser ajudat per l'Associació de Pares d'Alumnes, segons informa el nostre corresponsal. El total percebut, unes 150.000 pessetes, s'ha invertit en adquisició de material de laboratori, esportiu i biblioteca.

BERGA. — Quasi 2.000 signatures demanant l'amnistia han estat recollides a la comarca del Berguedà, i trameses posteriorment al Rei. Un grup de joves n'ha tingut la iniciativa, no exempta de dificultats.

BELLPUIG. — La Coordinadora de Joves de l'Urgell ha organitzat a Mollerussa una xerrada sobre el Congrés. S'estudià la realitat de les comarques, a través d'un diàleg molt animat, i una propera reunió se celebrarà a Bellvís, dissabte que ve, al "Club Casa Nostra", a les deu del vespre.

BLANES. — La grossa del sorteig de la rifa, celebrat dissabte passat, ha tocat a aquesta ciutat amb un total de 221 milions de ptes. A més de les sèries del número premiat —64.316—, l'administració de loteria ha expedit més premis, molt repartits entre gent treballadora.

CARDEDEU. — Els Amics de les Nacions Unides han organitzat una exposició de Cesc relacionada amb els drets humans, segons informa el nostre corresponsal. El passat diumenge se celebrà la diada de la Cuca, organitzada per 25 entitats locals, amb profusió d'actes culturals populars.

CAÇA DE LA SELVA. — La colla excursionista de Caçà de la Selva ha demanat permís governatiu per a la continuació del cicle "democràcia i diàleg", que havia quedat suspès quan tots els partits que hi havien de participar se solidaritzaren amb l'aparellador del PSUC, Sergi Pasarín, que no havia estat autoritzat. Ara s'ha demanat permís perquè Jordi Solé Tura (també PSUC) parli de "Condicions per a un diàleg democràtic", dimecres vinent, i reprengui així el Cicle.

SANT CUGAT. — S'ha celebrat la primera de les novenes trobades de Corals Infantils que s'han de celebrar aquest mes a diversos llocs, segons informa el nostre corresponsal.

SANTA EULALIA DE RONÇANA. — Les Festes de Primavera han estat celebrades amb una conferència sobre el Congrés de Cultura Catalana, per Gaspar Espunya i Joaquim Torras, que va ser ben acollida. Fins el 9 de maig hi haurà actes, tots marcats pel signe del compromís social.

EL VENDRELL. — Una Comissió local, que va ser nomenada fa sis mesos per resoldre la problemàtica que representa el pas a nivell, no ha tornat a reunir-se més ni ha estat informada de res més, segons informa el nostre corresponsal. La solució és difícil i hom diu que hi ha tres projectes planejats.

VIC. — Ha estat presentat a la capital d'Osona el llibre del sociòleg Modest Reixach "Les entitats de Vic", estudi rigorós sobre 189 entitats de tota mena detectades en aquesta ciutat.

TORTOSA. — Ahir es va inaugurar la fira provincial i festes de primavera per part del governador Civil senyor Agustín Castejón. A més d'aquests dies de festa, Tortosa estrena el nou Parador Nacional de Turisme "La Zuda".

CATALUNYA NORD

Comissió especial per a l'Eix

El malestar econòmic i social que coneix de manera permanent la "regió llenguadoc-rosselló" (el lector català sap què significa això de la Regió: descentralització de la centralització) es concretarà una vegada més amb una concentració massiva i popular prevista per demà dijous, 29 d'abril, a la ciutat de Montpeller (considerada per París com la capital de l'esmentada regió).

Demà, en efecte, tindrà lloc una operació "regió morta" (els ajuntaments i els comerços seran tancats) en la qual participaran els partits polítics d'esquerra i d'extrema esquerra, els principals sindicats (Confederation Générale du Travail, Confederation Française Democratique du Travail, Federation de l'Education Nationale, etc.) i associacions professionals diverses.

I aquí els problemes de la viticultura constitueixen un catalitzador: el vint-i-nou d'abril seran els vinyaters els qui representaran la més forta proporció de manifestant. Però la crisi viscuda pel Llenguadoc i la Catalunya del Nord toca igualment la majoria dels altres sectors de l'activitat econòmica: per la Catalunya del Nord, estadístiques oficials del mes de març indiquen que cent persones més es troben sense treball des del febrer.

D'altra banda el sector de la indústria alimentària (conserves) en particular i els agricultors en general veuen amb inquietud l'eventualitat de l'entrada de Grècia i d'Espanya al Mercat Comú.

En realitat, el vint-i-nou d'abril serà un dia de protesta d'una zona sancera contra l'estat de subdesenvolupament en què es troba.

Contràriament a totes les organitzacions que convoquen a la manifestació de Montpeller, l'Esquerra Catalana dels Treballadors l'única organització de Catalunya del Nord que planteja el problema d'un socialisme català en el marc del Països Catalans) deplora una vegada més que els catalans del nord hagin d'anar a manifestar-se a la capital d'una regió, considerada per ells com una ficció.

Per tant, l'Esquerra Catalana dels Treballadors organitzarà una concentració a la Plaça Rigau de Perpinyà.

LLUIS RIBES

OLOT

Demà, operació "regió morta"

El darrer Ple Municipal ordinari era esperat amb interès per veure quina postura prenia l'Ajuntament olotí després de la dura rèplica acordada per la Diputació gironina en la seva darrera sessió. Després de celebrat el Ple podem dir que el consistori local s'ho agafa serenamant; l'acord més important és potser el d'anomenar una comissió especial, a part de l'actual, que ha portat tot el pes reivindicatiu en la qüestió de l'Eix Transversal de Catalunya, per tal que aquesta comissió pugui entrevistar-se amb el president de la Diputació, senyor Xuclà, i intentar negociar allò que sempre ha estat la primera aspiració olotina: que la proposta presentada per La Garrotxa sigui inclosa en el procés normal de l'estudi de l'esmentat Eix al seu pas per terres gironines.

El batlle senyor Malibran va dir que el que es tracta és d'aconseguir que el Ministeri d'Obres Públiques ampliï o prorrogui la fase prèvia en què actualment es troba l'estudi. Alguns consellers varen posar en dubte les promeses de la Diputació que això fos possible. Segons anem comprovant, cada vegada existeix menys confiança en les paraules dels alts dignataris gironins. Tot i això, el tinent d'alcalde, senyor Sala, creu que encara que s'hagi arribat a un enfrontament clarissim entre totes dues corporacions, quelcom s'ha aconseguit. Malgrat tot, afegeix, ara la Diputació deixa un camí obert a la negociació, i cal aprofitar-lo. La comissió que surt finalment proclamada és constituïda pels senyors Espunya, Sala, Peré i Rigat. Ara cal esperar un resultat positiu de la seva tasca. I aquest resultat per a Olot no potser cap altre sinó tenir un tracte d'igualtat. Com s'ha repetit mil vegades La Garrotxa no reclama que l'eix passi per les seves terres, sino que s'estudiï detingudament la seva proposta, i que es decideixi el que millor convingui en l'òptica del planejament territorial de comunicacions de tot Catalunya.

JOSEP BONET

El Solsonés vol transport

La promocio del solsonès molt necessària, sembla que pot esdevenir una realitat. De moment s'ha celebrat una reunió de batlles de la zona que han arribat a les següents conclusions: potenciar les comunicacions de tota la comarca per arribar a l'estabilitat dels seus habitants i conservació de les masies, i evitar així l'èxode que es va produint.

Sollicitar de transports Alsina Graells la reposició de la línia de Solsona i Lleida per Torà, Biosca, Sanaüja, Vilanova de l'Aguda, Obiola i Pons. Sollicitar també un cotxe de línia per la Seu d'Urgell a Solsona, Manresa, Barcelona.

Aprovar els estatuts de la mancomunitat per a incendis forestals.

Sollicitar a la Diputació que l'eix transversal Girona-Lleida sigui fet al més al nord possible a fi de potenciar les comarques de l'interior.

Com a últim punt se sollicita la revisió dels projectes realitzats per obres públiques de la carretera 14-10 de Solsona. termenant amb la província de Barcelona.

ANTONIA MALLO

ESPARREGUERA

«Avui», a les escoles

A petició dels regidors democràtics de la vila, en Joan Serra, Magí Sardà, Joan Sallent i Eloi Mestre, en l'últim Ple, el consistori acceptà per unanimitat de satisfer el cost de 10 subscripcions anuals del diari "AVUI" a repartir per les escoles, proposta importantíssima a favor de la formació i educació dels alumnes de quatre escoles que ja reben classes de català i que reforçarà l'educació no sols "del català" sino "en català". Al mateix temps, fou aprovat que durant els mesos de vacances, el diari sigui distribuït en llocs de pública concurrència.

J. M. LLOPART

AGENDA

BARCELONA. — 12 h. "L'escola a Catalunya", a càrrec de Rosa Quitllet, Maria Teresa Codina i Jordi Moners, dins els actes de la Setmana de la Normal.

19.30 h. Lliurament dels premis I Concurs GAN d'obra gràfica, als locals del FAD (Brusi, 45).

— Projecció de films de l'"Elan Diert-Cooperativa de Films" i del Cinema Independent de Granollers, al Cine-Club de l'Associació d'Enginyers Industrials de Vatalunya (Via Laietana, 39).

— Conferència - col·loqui sobre "Família i societat", per Anna Maria Navarro de Ferrer, a l'Escola Llar (Milanesat, 37).

— Inauguració de l'Exposició de Pintura "El jove realisme d'uns pintors", a la Caixa Postal d'Estalvis (Infanta Carlota, 66-72). Romandrà oberta fins el 7 de maig.

— Xerrada sobre "El sistema escolar demà", a càrrec de Pau López i Castellote, del Consell Català d'Ensenyament, a l'Associació de la Premsa.

20 h. Conferència del doctor J. E. Varey sobre "La fantasmagoria i les albors del romanticisme espanyol", a l'Institut del Teatre. Presentarà l'acte Xavier Fàbregas.

21 h. Clausura de l'exposició de caricatures de Josep M. Serra a la sala d'exposicions de la Caixa de Pensions de la Ronda de Sant Antoni (cantonada Urgell). Hi assistiran els personatges caricaturats, autors, directors i actors del Cicle de Teatre per a Nois i Noies de "Cavall Fort", als quals serà lliurada la pròpia caricatura.

22 h. Al Col·legi de Farmacèutics, conferències sobre "Reforma sanitària farmacèutica en la Generalitat" i "Planificació sanitària en la Generalitat", a càrrec dels doctors Ramon Jordi i Jordi Castejon, respectivament.

22.30 h. Sessió de curt-metratges a la sala d'actes d'Amics de les Arts i JJ. MM., cedits per l'Institut Alemany de Barcelona.

Continua oberta l'exposició de Dibuixos de l'escultor Joan Salcedo, del 26 d'abril al 5 de maig de 6 a 9 de la tarda, als locals d'Amics de l'ONU.

MATARO. — 20 h. Conferència sobre "34 poetes visuals catalans" a la Llibreria Robafaves, i clausura de l'"Exposició de Poesia Visual Catalana".

OLOT. — 20 h. Segona conferència del cicle "debat democràtic" a càrrec de Jesús Salvador que parlarà del futur del sindicat dels treballadors al saló Núria.

SANT FELIU DE GUIXOLS. — 20 h. Col·loqui públic sobre el "Debat Costa Brava", a la sala d'actes de la Caixa de Pensions, que versarà sobre el marc físic, el paper econòmic i l'element humà de la Costa Brava.

TARRAGONA. — 20 h. Col·loqui obert amb l'escriptor Eufemià Fort i Cogull sobre la seva obra literària, a la Llibreria de la Rambla.

TERRASSA. — 22.15 h. Recital de poesia "Damunt la mar hi ha una escampadissa de Taronges", amb Feliu Formosa i Núria Candela, al Centre Social Catòlic, organitzat per la Institució Cultural del CIC.

TORTOSA. — 20 h. Inauguració de la Fira Provincial. Seguidament, inauguració de l'exposició antològica de Ferran Arasa al museu de la Ciutat en el 50 aniversari de la seva primera exposició pictòrica.

VALENCIA. — 11.30 h. A la Facultat de Filosofia, taula rodona amb la participació d'Amadeu Fabregat, Andreu Alfaro, Josep Gandia, J. F. Mira, Josep Piera, Jaume Fuster i Guillem Jordi Graells sobre el tema "Problemes de la cultura catalana actual".

12 h. Facultat d'Econòmiques, col·loqui d'Amando de Miguel sobre el seu llibre "Reformar la universidad".

19.30 h. A l'Ateneu Mercantil, presentació i col·loqui sobre "El Llibre blanc de la natura als Països Catalans" amb la participació de Trinitat Simó, Miquel Corell, J. Maluquer, Màrius Gavíria i M. Tatay. Projeccions de documentals.

EL VENDRELL. — 22 h. Conferència sobre "Què és el socialisme" per Joan Prats, de CSC, al local social de la Lira Vendrellenca.

REMCO
ràdio-cassettes
fidelitat portàtil

PAU
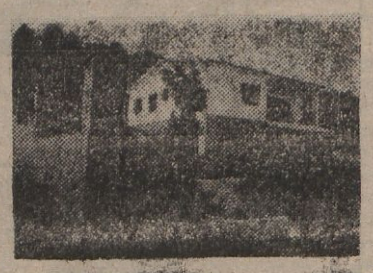
PER A VOSTE I LA SEVA FAMILIA LI OFERIM A LA URBANITZACIO
MAS MESTRE
SENSE CONTAMINACIO
AIGUA PURISSIMA I INESGOTABLE I NOMES A CINC MINUTS DE SITGES
RESTAURANT, TELEFON, PISCINES, TENIS, MINI-GOLF, "PICADERO" CAVALLS
GRANS FACILITATS
GRA NFACILITATS
DESCOMPTE ESPECIAL PER ELS LECTORS D'AVUI
TEL. FB. 238 21 73 - 218 29 46

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 10

MALLORCA

Associacions de veïns no reconegudes

No menys de set associacions de veïns han lliurat reglamentàriament els estatuts i la sol·licitud de reconeixement al govern civil sense que, fins ara, mesos o setmanes després segons els casos, hagin estat legalitzades.

Com a màxim, gaudeixen d'una certa tolerància per a actuar a determinats nivells i àdhuc per a arribar al despatx del batlle de la Ciutat de Mallorca i exposar-li els seus problemes més urgents. Les associacions de veïns volen jugar un paper important en els esdeveniments de la ciutat, conscients com són dels seus drets, però es veuen vegades i més vegades aculades a la paret sense poder desenvolupar lliurement cap tasca pública, car, donat el seu caràcter provisional, tenen un aire una mica clandestí, cosa que retreu molta gent que, en circumstàncies normals, els prestaria llur col·laboració.

El desig d'ésser reconeguts va dur recentment alguns representants de diverses juntes promotores d'associacions de veïns fins al govern civil, on aconseguiren d'entrevistar-se amb el duc de Maura, governador civil de les Illes, el qual els va prometre que tindria en compte llurs reivindicacions i que, en el seu pròxim viatge a Madrid, tractaria d'accelerar els expedients malgrat suposar que els endarreriments eren deguts a la nova llei d'associacions que, com tothom sap, és encara a les Corts. Aquesta dependència forana i el fet que les associacions de la Ciutat de Mallorca s'estiguin esperant des de fa més d'un any i mig, fan que l'escepticisme de tothom sigui prou alt.

NOVA POLITICA AL GOVERN CIVIL

Malgrat tot hem de reconèixer que, des del nomenament del duc de Maura com a governador, les coses han canviat. Si més no, ara hi ha un règim de tolerància i les juntes promotores poden convocar assemblees i donar-hi a conèixer al reste de la població quins són els problemes més greus dels barris. Però aquesta situació és tan irreal com ho és bona part de la política actual del país. Per a començar, les pròpies juntes promotores no es poden considerar com a representatives, ja que en molts casos sols són una reunió de gent inquieta, més o menys correligionària, però que ni tan sols ha estat triada pels veïns.

La contradicció és evident. El batlle de Ciutat de Mallorca, Paulí Buxens, està experimentant una evolució molt favorable que, darrerament, el posa en contacte amb els barris. Ja ha resolt un parell de problemes i s'ha entrevistat amb persones que, en termes generals, diríem representatives, encara que no ho siguin, com dèiem abans, pel fet de no haver estat elegides. Aquests contactes han suscitat a l'Ajuntament una preocupació envers els suburbis. Ara es duen a terme petites obres de millora. La voluntat hi és, però manca l'interlocutor vàlid. El batlle arriba a tenir esment de les deficiències infrastructurals dels barris, però difícilment recull d'altres inquietuds, és a dir, no pot arribar a conèixer l'autèntica personalitat del veïnat.

El diàleg entre l'Ajuntament i els barris és obert. Ara hom sap que és possible i la nostra ciutat sembla voler-lo avui més que mai. Les juntes promotores saben que el moment de la seva legalització arribarà prest o tard, puix és un fet irreversible. Aquesta espera, i do?

SEBASTIA VERD

Assemblea socialista a les Illes

El Partit Socialista de les Illes, formació política creada fa uns mesos per antics membres de PCE i del PSP, ha celebrat la primera assemblea de militants i delegacions i ha definit la seva estructura organitzativa.

A la reunió, que va tenir lloc diumenge a la Casa de l'Església de Ciutat, assistiren cinquanta-cinc persones.

L'estructura del PSI ha estat fixada d'acord amb aquests quatre criteris: autonomia nacional i de cada illa, absoluta creença que l'única via per arribar al socialisme és la democràcia, socialisme d'autogestió a partir del poble, i estructuració federal de l'estat espanyol.

L'executiu suprem és el consell del partit, el qual funciona a través d'una permanent elegida per sufragi directe, que l'assemblea va quedar constituïda per deu membres: Joan Josep Cano (organització), Celestí Alomar i Sebastià Serra (Política interior Illes), Josep Maria Del Hoyo i Antoni Taradín (relacions exteriors Illes), Maria Dolors Quetglàs (finançament), Enric Irueste (propaganda i informació) i com a vocals Angel Muerza, Josep Lluís Nogueras i Bartomeu Rosselló.

Si bé no s'havia convidat a la premsa, un redactor de "Diari de Mallorca" acudí a l'assemblea del PSI per tal d'nformar els lectors del seu medi. Però posada a votació la seva assistència a la reunió, van decidir que no podia entrar. Per cert que, mentre es feia l'esmentada votació, una de les persones presents digué que la prèsencia de l'informador "no era grata perquè perteny a un diari burgès que capgira les notes socialistes".

BOSCO MARQUES

VALENCIA

Els mutilats republicans, discriminats

La manca de públic, problema editorial valencià

Un annex al decret de la Presidència del Govern amb data del 5 de març, regulava la tramitació d'expedients per al cobrament de pensions dels mutilats de la zona durant la guerra civil.

"Aquest decret —segons ens van informar els interessats— és injust, arbitrari i discriminatori per a tots els mutilats republicans. Nosaltres demanem en principi que es reconeixin els tràmits per a l'obtenció de la pensió; cal tenir en compte que per a l'obtenció de la pensió; hem de passar primer un examen davant un tribunal mèdic en el Centre Sanitari Municipal, el qual ens donarà una puntuació segons el tipus de ferida. Per a rebre la pensió hem de tenir un mínim de 26 punts. D'antuvi ja ens trobem amb una discriminació davant els ferits en zona nacional, car ells només necessiten 15 punts pe ra ésser pensionistes."

"Una vegada passat l'examen mèdic, hem d'anar als Ajuntaments d'on som veïns per fer lliurament de la documentació que ens acredita com a ferits en guerra i que pertanyíem a l'exèrcit republicà. Demostrar això no és tan fàcil com sembla, car la majoria de les documentacions van ésser destruïdes o s'han perdut; puix que, o bé estaven en hospitals de campanya o bé en hospitals provisionals on, una vegada finida la guerra, destruïen tots els documents. Amb totes aquestes documentacions hem d'elevar una instància el ministeri de l'Exèrcit "suplicant la pensió."

"D'altra banda, no cobrem el mateix que cobra un mutilat ferit en la zona nacional. I, a més més, les nostres dones, quan nosaltres morirem, no rebran la pensió, cosa que no succeeix amb les dones dels mutilats nacionals. La discriminació, com es pot veure, no pot ésser més forta."

PROBLEMA EDITORIAL

"El moment editorial valencià va ésser el tema d'una taula rodona que es va celebrar a l'Ateneu Mercantil amb la participació d'Eliseu Climent de l'editorial "3 i 4", Sanchis Guarner de l'editorial "L'Estel", Pilar Tortosa de "Prometeo", i l'editor Fernando Torres.

Sanchis Guarner qualifica d'"aventura perillosa, fins i tot suïcida", la tasca dels editors, puix que "les editorials no poden subsistir amb tiratges de 2 ó 3 mil exemplars".

Per als editors valencians que publiquen en la nostra llengua el problema és doble: d'una banda, es troben amb la qüestió del públic, agreujat per l'opinió de la classe dirigent, que presenta el llibre editat a València en català com una maniobra per l."imperialismo catalàn". D'altra banda, com assenyala Eliseu Climent, la manca d'una burgesia local que fes possible el suport de la nostra cultura al País Valencià.

Per a Fernando Torres i Pilar Tortosa, el problema es concreta deixant de banda l'econòmic, que també pateixen, en la marginació que respecte a la distribució tenen amb les empreses editorials de Madrid i Barcelona.

PILAR LOPEZ

BREU

EIVISSA. — L'Obra Cultural Balear continuarà el cicle de conferències que sobre ideologies polítiques havia hagut d'ajornar. Se'n pot saber algun dels participants, Jordi Pujol, Ramon Trias i Fargas, Jordi Solé Tura, Josep Carles Clemente i Vicent Ventura. Alhora es projecta organitzar una sèrie de taules rodones sobre el tema genèric 'Realitat de les Illes".

R. PASQUET

Després de "Nosaltres, els valencians"

Ernest Lluch parlava fa poc a "Serra d'Or" del desenvolupament dels moviments nacionals. Lluch afirmava que el paper dels intel·lectuals és per al nacionalisme tan definitiu com per al socialisme. Deia també que quan l'ensenyament superior no queda ja limitat als fills de les classes estrictament dominants o amb llocs de treball predeterminats, les Universitats poden començar a subministrar uns intel·lectuals que prenen consciència del seu poble i que, d'alguna manera, "donen la cara". Citava després Hroch, que divideix el desenvolupament dels moviments nacionals en tres fases: la primera es limita a un grup d'intel·lectuals sense massa influència, la segona contempla com un grup de "patriotes" expandeix ja la idea nacional, i la tercera és aquella en què les masses prenen part en el moviment actiu formant un bloc nacional-popular.

Aquestes línies són perfectament utilitzables per tal de resseguir el procés de conscienciació nacional valencià dels ultims anys. Un intel·lectual anomenat Joan Fuster i un llibre-pamflet extraordinàriament oportú i lúcid, "Nosaltres, els valencians", esdevingueren fa catorze anys la pedra de toc del nostre ressorgiment autòcton. Grups d'universitaris, que avui integren les files dels més qualificats especialistes del País Valencià, formaren també part de la nòmina inicial que lluità —i continua lluitant— per la recuperació de la identitat valenciana. L'esquema de de Hroch sembla fet a la mesura del País Valencià. Tot plegat, intel·lectuals i "almogàvers" han fet possible el miracle. ¿Som ja a la tercera fase esmentada per Lluch a "Serra d'Or"? La resposta és arriscada i difícil, i tanmateix hauria d'ésser optimista. Perquè el nucli inicial, aquell maridatge entre uns pocs intel·lectuals i alguns nuclis de patriotes-"almogàvers", ha eixamplat la seua base incorporant grups humans de procedència tan diversa que la primitiva dualitat ha esdevingut un clam comunitari de dimensions plurals, dinàmiques i altament populars.

A catorze anys de "Nosaltres, els valencians" hom es demana com és possible que una idea reprimida, oprimida i boicotejada pels estaments oficials del País Valencià pogués arribar a prendre les dimensions assolides a hores d'ara. Les raons serien múltiples: des del "deficit de pàtria" que arrossegàvem els valencians fins a la necessitat de retrobar unes arrels i uns orígens, una identitat que ens havia estat escamotejada per la història concreta. Hi ha, però, un gran motiu per a l'èxit del llibre de la seua proposta, i és el fet que allò que Fuster esbossa és una alternativa tan natural com l'aire. Fet i fet, l'única alternativa possible. Tant és així que Fuster no inventa res de res. Sembla que es limita a recordar-nos, amb les pàgines de "Nosaltres...", una gesta oblidada uns lligams antics i nobilíssims unes frustracions més o menys inconscients, un passat que ens ha estat prohibit d'estudiar als llibres d'escola, als instituts, a les Universitats. Fuster enumera uns components i parla d'una resultant. En aquest sentit —i en tants d'altres!— la lògica interna del text és absoluta: quasi quasi una tautologia.

D'ací, de la coherència, de la "naturalitat", vénen els fruits sorprenents del llibre. D'ací, també, les dificultats administratives per a obtenir permisos per a successives edicions. No ens ha d'estranyar la "precaució". Al capdavall, de l'obra de Fuster sorgí victoriosa l'expressió al voltant de la qual es congrega avui l'oposició democràtica valenciana: "País Valencià". Tampoc no és que Fuster inventara la denominació. Felip Mateu i Llopis publicava allà pels anys trenta "El País Valencià", i el mateix Fuster publica, també el 1962, la guia "El País Valenciano". Aquesta obra valgué a Fuster la glòria d'esdevenir "ninot" de falla i d'ésser cremat en efígie. Tan grosses eren les veritats del suecà que els meus paisans —sobretot les classes castellanistes i castellanitzadores— no pogueren resistir-ho. D'aleshores ençà, dir "País Valencià" i no dir "Región Valenciana", escriure "País Valencià" i no "Regne de València", esdevé tota una declaració de principis. El mot ha estat altament connotatiu, i continua essent-ho, per bé que l'amplària del moviment autòcton és tal que el terme ha perdut la seua semanticitat primitiva, el seu caràcter agressiu. Tot això, és clar, implica un gran pas vers la normalitat. Fet i fet, només les autoritats o els avis de "Lo Rat Penat" empren l'expressió històrica "Regne de València". Durant molts anys, "País Valencià" ha estat vetat sistemàticament als "mass media" de la ciutat com a terme sospitós de "fusterianisme" flagrant i convicte.

Però han passat catorze anys. Ha quedat ben palès que només hi ha una manera de recuperar la nostra identitat, de refer-nos i completar-nos com a poble. O les tesis de "Nosaltres els valencians", o el buit i el no-res. Encara no ha estat escrita la història d'aquests llustres. Es una crònica plena de daltabaixos i d'hores difícils. Una història sinistra amb tota mena de boicots, de silencis sistemàtics i de prohibicions emanades de tèrboles maniobres locals o "provincials". Però, amb tot, ha pogut més la força d'una idea, la força, al capdavall, de la raó. Per això, llegint l'article de Lluch he recordat Fuster. La seua puixança ha estat filla de la insistència, de la claredat d'un pensament sense embulls ni reracambres. I vaig recordar també les pàgines del llibre-pamflet de Fuster fará cosa d'un mes. Era la "nit de foc" i la plaça del Caudillo va contemplar l'espectacle d'un crit corejat espontàniament per tantes i tantes gles sedegoses de democràcia: "País Valencià! País Valencià! País Valencià!".

Catorze anys des de l'aparició de "Nosaltres, els valencians" fins a la nit memorable de Sant Josep. La "nit de foc" més llarga de la història de les falles.

AMADEU FABREGAT

Col·legi
ALPE
La Garriga

ALPE ES UN COL·LEGI NASCUT D'UNA PROFUNDA INQUIETUD PEDAGÒGICA I AMB UN GRAN SENTIT DE RESPONSABILITAT PER A LA JOVENTUT

La línia pedagògica i característica que segueix aquest col·legi ha assolit augmentar en els alumnes l'interés pel treball i millorar els hàbits d'estudi.

Els alumnes han pogut comprovar que l'equip docent del col·legi està al servei dels alumnes per a guiar-los en les activitats escolars i en el desemvolupament de llur personalitat.

La col·laboració amb els pares per la millor formació dels seus fills es, en definitiva, l'objectiu màxim d'aquest gran col·legi.

Oberta l'inscripció curs 1976-1977

Parvulari - E.G.B. - B.U.P. - C.O.U.

Per informació i inscripcions en el mateix col·legi, tots els dies, des de les 10 fins a les 21 hores, inclusiu els festius.

Telèfons:

871 40 90 - 871 42 50 - 871 43 48
871 43 91 - 871 44 41 - 871 44 46

Mitja pensió
Servei d'autocars

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 11

ACTIVITAT POLITICA

Propera unió socialdemòcrata

També el PSOE, sector històric, manté converses

La unitat dels partits social-demòcrates espanyols és a punt de culminar-se, segons manifestacions fetes a Cifra per fonts provinents d'aquests grups. Per la seva part, el PSOE, sector històric, reunit a Madrid els darrers dies 25 i 26, ha fet conèixer un comunicat en què, entre altres coses, diuen que també ells mantenen converses per arribar a la unitat socialista. Igualment, un portaveu del comitè executiu de "Causa Ciudadana" ha fet públiques les línies bàsiques que inspiren el seu programa polític. A Vigo, una manifestació de diversos centenars de persones acabà essent disolta per la policia.

Fonts provinents dels diferents grups socialdemòcrates espanyols han assegurat que llur unitat és a punt d'ésser culminada. Per aconseseguir aquesta unió es van celebrar gairebé diàriament, reunions en les que el tema principal és la redacció d'un document definitiu, esperat per a primers de maig, que estableixi la total unió de grups socialdemòcrates com "USDE", (Unión Social Demócrata Española) "PROLESA", "PSD" (Partido Socialista Democrático) i d'altres independents.

L'únic grup que no assisteix a aquestes reunions és el PSDE (Partido Social Demócrata Español) i, sembla que entre els reunits no s'han registrat grans discrepàncies ideològiques, encara que hi hagi problemes amb alguns personalismes. Finalment fou anunciat que, després de la primera aparició pública d'una socialdemocràcia espanyola unida, tenen prevista la celebració d'un congrés abans de l'estiu que ve.

REUNIO PSOE HISTORIC

Durant els dies 25 i 26, el Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE), sector històric, va mantenir a Madrid una reunió del seu comitè executiu. Finalitzada la reunió, fou fet públic un comunicat que conté, entre d'altres, aquestes consideracions:

— No acataran més legalitat constitucional que la que determini el poble espanyol en consulta lliure i democràtica, i no establiran aliances amb forces de signe capitalista.

— Desitgen la unió de tots els socialistes espanyols i manifesten que, fins ara, no han tingut cap contacte oficial amb membres del govern espanyol, però que ho podrien fer en el futur **"si fos d'interès per al poble"**.

— Consideren negativa la lentitud de les preteses reformes democràtiques del govern, i que la manca de camins podria conduir a situacions límits. Igualment que l'anunciat referèndum no serà acceptable sense el reconeixement jurídic dels drets i llibertats fonamentals.

LLIBERTAT DE PARTITS

El sufragi universal i la llibertat de partits polítics són, entre d'altres, algunes de les línies bàsiques que inspiren el programa polític de "Causa Ciudadana", que es configura en les reunions que manté el comité executiu del partit, segons ha informat un portaveu.

Aquest programa estima igualment que el poble espanyol ha de recuperar la sobirania, i que el dret de vot ha d'ésser exercit des dels 18 anys. Segons "Causa Ciudadana", l'estat hauria d'ésser aconfesional i els ciutadans haurien de tenir dret a l'objecció de consciència al servei militar.

MANIFESTACIO A VIGO

Diversos centenars de persones, en grups dispersos que en alguns moments arribaren a ajuntar-se, celebraren abans-d'ahir a la tarda manifestacions a la zona de la Gran Via de Vigo.

En els fulletons de convocatòria de la manifestació, a més de definir-se en contra dels accessos a Vigo de l'autopista de l'Atlàntic, invocaven d'altres problemes de l'Ajuntament viguès, demanaven la dimissió de l'actual corporació i llur elecció, batlle comprès, amb el vot del poble.

Neix a Pamplona una revista singular

"Recerca de l'objectivitat al servei del País Basc"

Amb pocs dies de diferència respecte a l'AVUI, ha nascut la revista "Punto y Hora" d'Euskalerria, editada a Pamplona, però amb redacció a Bilbao, Vitòria, Sant Sebastià, Barcelona i Madrid. Tots els components de la redacció són periodistes amb títol oficial i tots plegats propietaris de la publicació.

És, potser, la primera experiència als territoris espanyols d'una societat de redactors amb el cent per cent de la propietat de la publicació.

En l'editorial del primer número, s'hi explica que aquesta fórmula **"l'entenem com l'única que pot garantir la independència informativa, oberta estrictament al servei de l'interès públic amb l'única missió de respondre al dret de la persona a ser informada sense més límits que la deontologia professional"**.

I més avall diu: **"Posarem l'accent en la recerca de la màxima objectivitat al servei del nostre País Basc, que és casa nostra, i, després, de l'ample món. Sense l'assentiment ni la complicitat amb aquest poder, que han enfosquit ja massa les realitats de la nostra terra. No estem amb els mandarins de la cultura, posseïdors de la veritat. Ni amb els que s'autojustifiquen. Ni per la xerrameca retòrica. Servirem la informació per damunt o per sota els poders del moment. Però, sempre, fora d'ells. No ens arroguem cap representativitat. Sols intentem de garantir la independència d'uns fets que succeeixen, encara que avui irrita més que mai el fet que determinades coses esdevinguin"**.

El primer número va ésser retingut a la Delegació de Navarra del Ministeri d'Informació i Turisme el màxim de temps establert per la Llei, abans de rebre l'autorització. El segon el van lliurar al fiscal perquè hi trobés algun delicte, cosa que no s'esdevingué. Tots dos números han esgotat les tirades de 15.000 i 20.000 exemplars respectibament. I el tercer està per sortir... amb permís de l'autoritat, i si ningú no ho impedeix.

FUGITIUS AMB SORT

Sembla que, a la fi, quatre dels vint-i-nou presoners que es van escapar de la presó de Segòvia i que durant divuit dies han anat fugint per Navarra, han aconseguit de passar a territori francès travessant la muntanya.

Tots quatre, segons les notícies, devien arribar a Hendaia dissabte, i després de descansar-hi vint-i-quatre hores devien continuar el camí vers un altre lloc que, per a alguns, seria Burdeus.

Oficialment res no se'n sap. Les autoritats franceses diuen que no han rebut cap sol·licitud d'asil polític. Les autoritats espanyoles diuen que difícilment els donarà asil el Govern francés. Pot ser, de debó, que la col·laboració entre Fraga i Poniatowski els faci impossible l'estada a França.

Potser per això no hi ha confirmació. Potser els bascos Luís Aizpurua, Mikel Laskurian i Joseba Maritxu Galarraga i el català Carles García Soler han hagut de cercar un altre país, més llunyà, per restar lliures. Amb ells, Miren Amilibia, la noia que els ajudà a escapar-se de la presó, primer, i d'Espanya després.

Per altra banda a la residència de la Seguretat Social de Pamplona, Amparo Arangoa, la vice-presidenta de la UTT del Paper i les Arts Gràfiques de Navarra, es troba millor de les lesions sofertes mentre estigué detinguda per la Guàrdia Civil. La seva família ha anunciat que presentarà una denúncia per haver estat maltractada. Juntament amb Amparo Bengoa, van ésser detinguts a Leiza deu persones més, de les quials, nou ja són alliberades, i la restant, Francisco Bengoa, germà d'Amparo, ha passat a la presó de Martutene de Sant Sebastià, acusat d'haver pintat eslògans de l'ORT a Tolosa (Guipúscoa).

EL FESTIVAL DE CINEMA DE BILBAO, OFICIAL

El Festival de Cinema Documental i de Curt-metratge de Bilbao ha estat reconegut oficialment per la Federació Internacional de Festivals de Cinema (FIAPF). La Mostra bilbaïna rep aquest reconeixement en acomplir-se la seva divuitena edició.

Amb el de Bilbao, són quatre els festivals espanyols reconeguts oficialment per la FIAPF: el de Sant Sebastià, la Setmana de Cinema de Valladolid i la Setmana de Cinema d'Autors de Benalmádena.

CONFERENCIES

Si a última hora no s'hi posen destorbs, avui pronunciaran conferències a Sant Sebastià dos polítics de l'oposició. A la Cambra de Comerç de la capital guipuscoana, hi parlarà Joaquín Garrigues Walker, i a la Sala de Cultura de la Caixa d'Estalvis Municipial de Sant Sebastià, el procurador a Corts, Manuel Escudero Rueda sobre "Moment polític actual".

BREU

ARIAS. El president del govern, Carlos Arias Navarro, va enregistrar ahir a la tarda el seu missatge que serà emès per la radio-televisió avui a les nou del vespre. El text serà entregat avui als directors dels medis de Madrid en un dinar que el mateix president del govern tindrà amb ells. La grabació es va fer en el despatx del president.

"CANARIAS I". L'operació "Canarias I" exercici de defensa aèria més improtant que s'ha reatlitzat mai en l'arxipèlag canari, es va començar ahir a Las Palmas. Els exercicis duraran tres dies amb la intervenció dels més moderns avions amb què compten les forces aèries espanyoles.

COMISSIO INTERMINISTERIAL. Al Govern Civil de Las Palmas de Gran Canària es va celebrar ahir la reunió preparatòria de la Comissió Interministerial de Canàries. El secretari general tècnic del Ministeri de la Governació i secretari de la Comissió, Juan Alfonso Santamaria Pastor, es va reunir amb diversos representants d'aquesta província en la Comissió per posar a punt els documents i dades necessaris per a la propera convocatòria d'aquest organisme.

SANTURCE BAND. La policia va interrompre ahir al matí un festival que se celebrava en un dels edificis de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Complutense de Madrid. El festival era organitzat pel grup "Desde Santurce a Bilbao Blues Band" i hi asistien un gran nombre d'estudiants.

MON DEL TREBALL

Acaba la vaga més llarga, a Gijon

La vaga més llarga en els últims trenta anys va finir ahir al matí al dic de l'empresa "Duro Felguera", de Gijón, després de 91 dies d'inactivitat laboral, i a petició de la junta sindical avalada per les signatures de 500 treballadors afectats.

Es desconeixen les condicions pactades per tornar al treball tant pel que fa a la part econòmica com al tractament de les possibles sancions.

CONCENTRACIO DE TAXIS

Uns dos-cents taxis eren concentrats ahir a La Ciudad Jardín de Màlaga, per fer una protesta més, unida a la vaga que ja dura des de fa quatre dies. La vaga la mantenen els propietaris dels taxis en contra de la decisió municipal de posar en servei cent setanta-cinc noves licències, la major part de les quals aniran a parar a mans dels actuals conductors assalariats.

AMENAÇA DE MORT

Quan s'havia tornat a la normalitat laboral a l'empresa "Europunto, S. A.", de Logroño, tancada per pròpia decisió el passat 29 de març fins el 19 d'aquest mes per causa de diversos incidents laborals, s'han produït dos esdeveniments que han despertat certa inquietut: assalt i agressió en el domicili de l'advocat i cap de personal de l'empresa, on dos joves amb la cara coberta van causar lesions a l'empleada de la llar que s'oposava a la entrada, van regirar els papers del despatx sense emportar-se'n cap i s'en van anar. L'altre esdeveniment és l'amanaça de mort, per via telefònica a la factoria, per la qual s'advertia que s'avisés una monitora i un greixador de que es consideresin amenaçats de mort. La policia fa investigacions.

ORQUESTRA IL.LEGAL

L'Agrupació Sindical de Músics Professionals Canaris demana la suspensió del Festival d'Opera de Las Palmas de Gran Canària, ja que considera que l'orquestra que actua en el Festival de Michigan és fora de la legalitat. L'orquestra de Michigan l'integren músics no professionals. Els músics espanyols consideren trepitjats els seus interesos.

AUTO MOTO FARPER
C/. Còrsega, 374
C/. Castillejos, 329
C/. Mallorca, 495-532
Cotxes i motos noves i usades, més de 100 vehicles revisats en stok, garantizats i amb facilitats de pagament a la vostra comoditat. Presentant aquest anunci rebreu un obsequi
BULTACO FLOREAL
Agència i Servei
BULTACO
Motos noves i d'ocasió garantitzades
Revisions i reparacions
BULTACO

XALETS PRACTIC
Mandri, 62-BARCELONA

LLESSUI
Pallars Turístico S.A. - Pirineos de Lérida
LLESSUI-ANDORRA 79 Km.
LLESSUI-BARCELONA 250 Km.
LLESSUI-LERIDA 139 Km.
Llavorsi
ANDORRA
LLESSUI
14 Km.
Sort
Seo de Urgel
Pobla de Segur
Tremp
Agramunt
Balaguer
Artesa de Segre
LERIDA
Tàrrega
Cervera
BARCELONA

abad
AL VOSTRE SERVEI...
DISSENYS I CREACIONS DE JOIERIA
RDA. SANT ANTONI, 15. — TAMARIT, 185
BARCELONA

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 12

MADRID

Arias desitja que la reforma no vagi gaire lluny

En el darrer Consell de Ministres només va llegir alguns fragments del discurs

Com sempre, continuem sotmesos al festival de rumors que circulen per les escletxes de la informació. Ahir em referia a l'espècimen difós a través de canals més o menys fiables, segons el qual el discurs televisat del President del Govern anunciaria un referèndum que no se celebraria immediatament, sinó després de l'estiu. Aquest espècimen no ha rebut, per ara, cap mena de confirmació.

Avui, més d'un observador arriba fins i tot a sospitar que el discurs serà ajornat més enllà de la data assenyalada, la d'avui, dia 28. El fonament d'aquesta dilació seria una crisi circumstancial del govern, un cert malestar produït per divergències internes de criteri sobre la marxa de la política reformista.

Es possible de precisar una mica més? L'intent de precisió resulta agosarat, però, al cronista, no li és lícit de fugir d'estudi. Fonts poc o molt informades han asseverat que el discurs esmentat no fou llegit íntegrament per Arias Navarro a la reunió del darrer Consell de Ministres. El president, a l'hora de "passar comptes", només n'hauria passat d'alguns fragments determinats, cosa que originà les molèsties que deia en uns quants ministres, entre els quals hi havia el d'Afers Estrangers, Areilza.

Això fa concloure que el president es troba en un moment fort, i més aviat afavoreix les esperances d'aquells que desitgen que la reforma no vagi gaire lluny. Aquesta conclusió, provisional —com totes les que pertanyen a l'esfera tàctica—, lliga amb els indicis a què em referia en la crònica d'ahir, d'acord amb els quals un missatger d'Areilza havia advertit a un membre qualificat de l'oposició que no s'havia d'esperar gran cosa del discurs televisat d'Arias Navarro.

OPORTUNITATS I FUNCIONALITAT DEL REFERENDUM

De totes aquestes eventualitats a l'entorn de la intervenció televisada, no en parlen els diaris de Madrid. S'estimen més donar tombs a l'oportunitat i al caràcter del referèndum. El diari "Arriba", refusant la qualificació de "pedra filosofal", concep el referèndum com a punt d'arrencada cap a un estat de coses diferent de l'anterior, dient que el govern no ha de convocar un referèndum que pugui operar a guisa d'eina de la ruptura, com desitjaria l'oposició. I afegeix que **"el govern no pot caure en aquesta trampa, preparada i programada hàbilment pels qui pretenen fer "tabula rasa" del pretèrit immediat. De fer-ho així, posaria en relleu la seva pròpia incapacitat política i l'assentiment d'una afirmació que és tendenciosa. que la situació del país és extraordinàriament greu".**

El diari "ABC", pel seu cantó, es mostra tremendament optimista sobre la funcionalitat i l'eficàcia del referèndum. Un article signat per Vicente Royo, a què cal atribuir categoria quasi editorial, arriba a consignar que amb el referèndum es dissiparan totes les elucubracions i tots els dubtes plantejats aquestes últimes setmanes sobre si el futur haurà de ser canalitzat per la via de l'evolució i de la reforma, o per la de la ruptura radical en relació amb el passat, a través d'una elecció per sufragi universal d'una assemblea constituent que doni al país un marc constitucional de nova planta.

ELS ALCALDES I EL CONSELL DEL REGNE

Que les coses no es fan perquè sí, ho sap tothom. Que el mandat de l'alcalde substituït, García Lomas, era molt deteriorat, tambe ho sap gairebé tothom. El que potser no sap tothom és que el relleu de García Lomas per Arespacochaga, el nou alcalde digitalment designat, ha estat interpretat com una operació política ordida des de les altures més altes. Sembla que la "caiguda" de García Lomas fa olor de derrota de les dretes del sistema en el seu afany de mantenir una peça fidel al si del Consell del Regne. En canvi, l'elevació d'Arespacochaga a l'alcaldia ve a significar una "victòria" del fraguisme —Arespacochaga és home de Fraga— en vista a tenir un altre element addicte a l'interior d'aquest mateix Consell, perquè és molt probable que en ser, com és el càrrec d'alcalde, automàticament procurador en Corts, resultaria elegit Conseller del Regne pels procuradors de corporacions locals.

En cercles propers a la Federació d'Associacions de Veïns de la ciutat, i prescindint de l'elevació per la via digital, l'elecció d'Arespacochaga no ha estat del tot mal vista. Aquests cercles, que solen ser perits en qüestions municipals i urbanístiques, asseguren que es tracta d'una persona de gran capacitat tècnica, qualitat que no era gens excel·lent en l'home que l'ha precedit.

PORTUGAL ENCARA ESTA A L'ESQUERRA

Un altre capítol de l'actualitat és el del ressò de les eleccions portugueses en els òrgans d'opinió de la ciutat. Tothom reconeix que Portugal ha entrat en l'equip de les democràcies occidentals, equip del qual Espanya, per ara, ha estat exclòs. A gairebé tots els articles d'opinió apareix la por expressa al "fantasma" comunista, aquesta por es transforma en empenta acceleradora de la reforma espanyola. Una de les conclusions més interessants correspon, qui sap si paradoxalment, a l'editorial del diari "Arriba": **"Insistim** —diu— **que no ens fixem en si guanya un partit o un altre. El que volem fer és remarcar que el procediment d'accés al poder neixi per votació del poble, que es compromet per mitjà d'una Constitució a acceptar el veredicte de la majoria".**

JOSEP M.ª PUIGJANER

La regió centre, a punt de néixer

Un total de divuit procuradors a "Cortes" assentaren abans-d'ahir, a la localitat de Mota del Cuervo, Cuenca, les bases del que podrà ésser en un proper futur la "regió centre". La iniciativa fou promoguda pels presidents de les diputacions manxegues, es adir, Albacete, Ciudad Real, Conca i Toledo, als quals s'ha afegit el de Guadalajara.

Entre les diferents qüestions abordades pels reunits figuren les referents a descentralització de funcions, desequilibri regional i problemàtica dels concerts econòmics que hom pretén d'establir amb diferents regions del país.

Respecte al problema posat per la província de Madrid i la seva possible implicació en aquesta regió, els reunits restaren dividits en dues posicions: els que entenien que Madrid, per les seves peculiaritats, podia incidir negativament sobre la resta de províncies, i els que consideraven que aquestes mateixes característiques han de forçar Madrid a una descongestió cap a les seves veïnes. Encara que en aquest primer contacte no s'ha adoptat una postura definitiva, sembla que la tendència general s'apropa a acceptar com a correcta la incorporació de la província madrilenya.

DECLARACIO DE PRINCIPIS

En acabar la reunió que durà dues hores i mitja, i a què no tingué accés la premsa, fou elaborada i enviada al president del Govern i al ministre de la Governació una declaració signada per tots els assistents a la reunió, que consta del següents cinc punts:

1. Reafirmació de la unitat nacional que no podrà ésser debilitada per un estat federal. Espanya —segons els signants— no és un conjunt de nacionalitats, sinó una sola nació.
2. Tot i això, entenen que és convenient una política encaminada a afavorir les peculiaritats regionals en els ordres cultural, artístic i social, en què s'inclogui llur "regió".
3. Demanen la descentralització administrativa l'atribució de funcions que ara realitza l'estat a les diferents entitats locals. Aquesta política haurà d'ésser concedida amb caràcter general i no discriminatori. Igualment, demanen que no s'atorgui cap règim parcial d'atribucions a entitats locals sense considerar el conjunt de la nació.
4. Consideren que llurs províncies han quedat endarrerides respecte a d'altres del país i expressen llur alarma davant possibles concerts econòmics amb províncies de més gran desenvolupament.
5. Estan en contra de concerts econòmics que trenquin la solidaritat nacional; però, si el govern s'hi decantava demanen que aquests concerts es realitzin també amb llurs províncies.

Ha mort l'historiador Jesús Pabón

A ultima hora d'ahir a la tarda va morir Jesús Pabón i Suàrez de Urbina, director de l'Academia de la Historia. Jesús Pabón va néixer a Sevilla el vint-sis de maig de mil nou-cents dos. Va fer el batxillerat i Filosofia i Lletres a la seva ciutat i a Granada.

Es va doctorar a Madrid. A principis d'aquest decenni va ésser elegit director de l'Acadèmia de la Historia i reelegit al setanta-quatre. Va estar relacionat amb el món de la premsa, ja que fou director del "Correo de Andalucía" i president del consell d'administraciò de l'agència Efe durant vint-i-cinc anys. Entre la seva gran producció literària, per la qual obtingué alguns dels més importans premis d'Espanya es compten el diversos volums que integren la seva obra "Cambó". Fou delegat a Espanya de la casua monàrquica de Joan de Borbó durant sis mesos (mil nou-cents seixanta-sis) i presentà la dimissió despres de les declaracions de Fraga Iribarne, llavors ministre d'Informació, segons les quals Joan Carles seria el Rei d'Espanya.

Va ser un andalús molt amic i admirador de Catalunya

La mort de Jesús Pabón i Suàrez de Urbina, director de la "Real Academia de la Historia", ha representat, com a pròpia una enyorança de Catalunya. Recordem que, en ésser represa la celebració pública de la institució dels Jocs Florals de Barcelona, el 1971, al Saló de Cent (amb el professor Miquel Dolç de President i Joan Oller i Rabassa de Secretari) Jesús Pabón hi llegí, en català (com Menéndez i Pelayo l'any 1888) el discurs de gràcies de la Festa. (Pabón l'havia redactat en llengua castellana i fou el també professor Lluc Beltran, resident a Madrid, qui en féu la versió catalana, que recollí, més tard, el volum corresponent académic).

En aquell discurs autènticament profètic, Pabón enaltí la llengua catalana, en tot l'ample ventall de les seves realitats permanents i àdhuc en el de les —aleshores— possibles. I entre aquestes, destacà com l'Església, en una etapa durant la qual la nostra llengua veié limitat públicament el seu àmbit d'emissió i de ressonància, havia, tanmateix, obtingut la màxima executòria potencial que mai, abans, li hauría pogut ésser atribuïda: la de fer baixar Déu a la terra, en haver-la elevada l'Església a idioma eucarístic i a celebració litúrgica popular. (Idea verament transcendent, potser fins aleshores no prou remarcada, aconhortadorament, pels mateixos que en passaven a esdevenir instruments —els uns: els sacerdots— i beneficiaris —els altres: el poble.

PASSIO PER LA CULTURA CATALANA

I és que la llengua i les lletres catalanes —i les personalitats capdavanteres d'ambdues— constituïren per al profesor Jesús Pabón una veritable passió, qua ja li venia de petit; i precisament del contacte entre els seus antecessors inmediats amb el poligraf santander adés esmentat. Pabón, així, begué, ja, des de Sevilla estant, els secrets i els tresors d'un idioma i una literatura que havia d'excel·lir en els seus grans filomes, un dels quals, Mn. Jacint Verdaguer, captà, de sempre, la fervor admirativa i la comprensió crítica del catedràtic d'història contemporània de la Universidad de Madrid.

Talment, que, quan Jesús Pabón hagué d'escollir tema per al seu discurs d'ingrés a la "Real Academia de la Historia", es decidí, no sens una prèvia vacil·lació (suscitada pels escrúpols diríem biogràfics del tothora enyorat amic Joan Bta. Solervicens) pel de Mn. Cinto. I "El drama de Mosén Jacinto" (amb inclusió de l'arriscat, i reeixit, capítol de "Mosén Cinto y los demonios") fòu, definitivament, el treball que llegí al docte auditori, i que fou publicat després a Catalunya.

MOLTS AMICS A BARCELONA

Acabava de produir-se el cinquantenari de la mort de Verdaguer, i l'Ateneu de Madrid organitza un cicle de conferències commemoratives d'aquell aniversari, clos pel signant d'aquestes ratlles. A instàncies del patrici i jurista Dr. Josep Maria Trias de Bes (Pt. de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Barcelona) Pabón acudí a escoltar-nos. Finida la dissertación, el docte amic ens dugué al seu espaiós estudi, curull de notes i material de treball, i —no cal dir-ho— de llibres; i ens mostrà, alhora deferent i complagut, les dades recollides i homologades per a la seva mònografia verdagueriana, coincidents, en alguns aspectes concrets, amb la nostra exposició immediatament precedent. Aquell episodi, verament inoblidable per al signat, segellà entre amdós una amistat que ni la mort no podrà entelar. Com Ventura Gassol digué de la de Joaquim Folguera: **"Que l'amistat que et tinc no s'enluerna/ davant de la feresa de la mort: / la mort l'ha començada de fer eterna/ i l'ha lligada amb un lligam més fort".**

Pabón aprofitava tot pretext per venir a Barcelona i visitar-hi els seus amics. En l'homenatge tributat al ja citat Joan B. Solervicens (sopar memorable a l'Hotel Colon, amb assistències qualificades), Pabón s'hi desplaçà, amatent (en un vaivè aeri, cenyit només a l'acte honorador de l'amic) i va pronunciar-hi un parlament perfecte, en conceptes i en expressió, gran orador com era, tant fent reviure el passat, en pinzellades de gran alenada pictòrica, com acotant el present i dibuixant la circumstància.

En el present centenari de la naixença del polític empordanès (de Verges) i universal (pels seus innegats carismes d'estadista), Francesc Cambó, esdevé just, equitatiu i saludable, retreure, ran de les cendres del seu biògraf, el nivell científic, la interpretació ambiental, la construcció sistemàtica, l'objectivitat escrupolosa, i fins i tot el modèlic estil literari, dels tres volunms que, insuflats per un "intelletto d'amore" que, tanmateix, mai no deforma la realitat examinada i comunicada, o intuïda lúcidament, resplendeix en aquelles pàgines que constitueixen un dels millors homenatges a un patrici que, com escriví el poeta i académic. J. M. López-Picó. **"encarnà la nostra vocació de grandesa".**

Humanament, aquest home d'estudi, tan eficaçment concentrat en la seva tasca d'historiador, resultava, no sols extrovertit, sinó, fins i tot, radiant de simpatia personal, de vivacitat col·loquial, d'efusió generosa. L'amistat fou sempre en ell, alhora, un do i un deure; i la serví, en aquest doble aspecte, amb una ardència cordial magnànima i amb una fidelitat lealment obstinada. No creiem que, tot i el seu temperament notablement apassionat, Jesús Pabón hagi deixat enlloc, no ja enemics, sinó ni tan sols reticents.

OCTAVI SALTOR

elisa
PETRITXOL, 3
OBSEQUIS
MOBLE AUXILIAR
LLISTES DE NOCES

Per a un poble que sap beure...
DE LA SERRA
Un autèntic cava.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 13

SAHARA OCCIDENTAL

200 marroquins morts pel Polisario

Les dues primeres setmanes d'abril han resultat morts gairebé dos-cents marroquins en la lluita de guerrillers que mena el F. Polisario al Sàhara Occidental,, informa un comunicat del moviment, segons Efe-Reuter.

L'esmentat comunicat, publicat a Argel, assenyala que han estat ferits aproximadament el mateix nombre de marroquins però no parla de les pèrdues sofertes del Polisario.

La lluita més aferrissada tingué lloc a Guelta-Zemmur, que és la darrera població important controlada pel Polisario al Sàhara, i està situada a les muntanyes, tocant a la frontera mauritana. No s'ha publicat cap informe sobre el resultat de la batalla que, segons un diari de l'oposició, va acabar amb la victòria dels marroquins, que s'empararen de la població.

ATAC A EL AAIUN

Ahir ens van arribar noves informacions, del bombardeig que va efectuar un comando suïcida del F. Polisario contra El Aaiún, informa Logos.

El comando està format per cinc persones, les quals van utilitzar dos vehicles Willys, de procedència nord-americana, per arribar a El Aaiún i anaven especialment equipades per al desert. Un vehicle duia els comandos, i l'altre, l'armament i les municions. Els dispars que van fer contra El Aaiún van ésser de morters del 81 Ahir es va saber que van tocar de ple la Caserna d'Artilleria, però que els obusos adreçats al Parador de Turisme i a l'única gasolinera que existeix a El Aaiún no van encertar aquests objectius i van caure trenta metres més enllà.

El comando del Polisario que va realitzar el bombardeig va ésser capturat per les forces reials marroquines i traslladat, segons sembla, a la base de Kenitra. Ahir, El Aaiún havia retornat a la calma, per bé que es temen altres atacs del F. Polisario.

AFRICA

Kissinger: hostilitat als règims blancs

A Zàmbia s'ha entrevistat amb el dirigent nacionalista

Els EUA han promès mantenir una franca oposició al Règim de la minoria blanca de Rhodèsia. El secretari d'Estat, Henry Kissinger, ha exposat a Lusaka, capital de Zàmbia, en un dinar ofert pel president Kenneth Kuanda, que els EUA sostingueran plenament la proposta britànica d'unes negociacions que menin al govern de la majoria negra. Prometé també recolzar l'aplicació de les sancions imposades per l'ONU a la colònia britanica rebel i pressionar els principals violadors (es referia a l'Africa i el Japó) del boicot mundial a Rhodèsia (Zimbabwe, segons els nacionalistes).

Sembla que aquest discurs pot ésser considerat com una declaració de guerra psicològica, econòmica i diplomàtica dels EUA a Rhodèsia, i és la declaració americana més dura contra Ian Smith.

NO HI HAURA SUPORT EUA

"El règim de Salisbury ha de comprende que no pot esperar el suport dels Estats Units, ni en el terreny diplomàtic ni en el material, en cap etapa del seu conflicte amb els països africans o moviments d'alliberament africans", digue Kissinger. **"Paral·lelament a aquest esforç, demanarem a altres països industrials que assegurin l'acompliment estricte de les sancions"**. Tot seguit el Secretari d'Estat, exposà un programa nord-americà per al progrés econòmic i la justícia social al sud del continent negre. Afegí que demanaria als nord-americans residents a Rhodèsia que se n'anessin, i als turistes que es dirigissin a d'altres llocs, i demanà al govern de Sud-àfrica que estableixi un terme acceptable davant les NN.UU. per tal de permetre l'autodeterminació de l'Africa del Sud-oest que denominà amb la designació autòctona de Namíbia, mentre advertia a Sud-àfrica que tenia menys temps del que es pensava per posar terme a la política d'"apartheid". **"Encara som a temps a una reconciliació entre els habitants de Sud-àfrica"**, digué. Tot seguit prometé triplicar l'ajut nord-americà als països del con sud d'Africa, i més suport a Zàmbia i Moçambic per la seva política de sancions contra Rhodèsia.

KISSINGER A LUSAKA

En arribar el seu avió a Lusaka, el secretari d'Estat dels EUA va dir Kaunda és un dels líders africans més respectats i amb més dedicació a les seves obligacions, i ha assenyalat que les converses que hi mantindrà es desenvoluparan sobre la **"ferma base d'amistat"** que existeix entre Zàmbia i els Estats Units.

UGANDA CRITICA KISSINGER

Uganda criticà al secretari d'Estat nord-americà Henry Kissinger, informa Efe, per no haver concertat una entrevista amb el president Idi Amín. Mitjançant un portaveu, el govern ugandès ha qualificat de sospitosa la volta de Kissinger per diversos països africans.

CONFERENCIA AMB N'KOMO

El Secretari d'estat nord-americà Kissinger, s'ra entrevistat avui a Lusaka amb el líder nacionalista zimbabwià (nom que donen els nacionalistes a Rhodèsia) Joshua N'komo i li ha promès mantenir contacte amb ell. És la primera vegada que Kissinger es reuneix amb un líder nacionalista del Consell Nacional Africà, del que N'komo es el cap de la secció rhodesiana.

El secretari nord-americà d'Estat, Henry Kissinger, i el president de Tanzània, Julius Nyerere, manifestaren que és necessari negociar un acord sobre Rhodèsia.

ORIENT MITJA

Líban: dissabte, un nou president

El Parlament libanès es reunirà el pròxim dissabte per tal d'elegir el nou president que substituirà l'actual, Soliman Franjich.

En acabar una reunió de la comissió de procediment, el president de la cambra es reunirà el pròxim dissabte en sessió especial a les onze, hora espanyola.

COP D'ESTAT FRACASSAT

L'influent diari egipci "Al Gomhuria" deia ahir que les autoritats síries van fer fracassar, el mes passat, un cop contra el president Hafez al Assad.

El diari afegeix, citant fonts àrabs, que quatre mil membres de l'exèrcit han estat detinguts després de l'intent, el qual es va produir quan es tractava de coordinar les polítiques de Síria i Jordània, i sembla que va ser conseqüència de la forta oposició a la intervenció militar de Síria al Líban.

Segons sembla, Assad anunciarà d'aquí pocs dies un reajustament en el seu govern.

SOLDATS DE L'ONU

El president sirià, Hafez al Assad, ha acordat de renovar el mandat de les tropes de les Nacions Unides estacionades a la línia de separació de forces de la serra del Golan, informava ahir un diari israelià a Tel Aviv.

El diari israelià "Haaretz" cita fonts occidentals dignes de crèdit quan assegura que Hafez al Assad ha acordat la renovació del mandat.

El mandat dels mil dos-cents cinquanta soldats de les Nacions Unides, que patrullen a la línia de treva de foc entre Israel i Síria, segons l'accord que prosseguí les negociacions de Kissinger el 1974, s'acaba el proper 30 de maig.

CONFEDERACIO JORDANIA-SIRIA

S'espera que els governs de Síria i Jordània anunciïn el mes vinent la formació d'una confederació entre els dos països, deia ahir el diari kuwaití "Al-Siyassah".

Citant fonts ben informades d'Amman, el diari afirma que el rei Hussein de Jordània i el president de Síria, Hafez al Assad, anunciaran la formació de la confederació en una reunió al capdamunt que se celebrarà la primera meitat del mes de maig vinent.

El diari assenyala que s'espera que el president Assad sigui declarat cap del nou estat.

ARGENTINA

La guerrilla ha mort un coronel

Un coronel de l'exèrcit argentí i la seva muller resultaren mrots abans-d'ahir per elements extremistes, al barri Parque Centenario de Buenos Aires.

Encara no es tenen detalls sobre el cas, i sembla que el fet se l'han adjudicat els Montoneros, organització d'origen peronista, segons algunes trucades telefòniques fetes a diversos medis de la premsa d'aquesta capital.

El coronel Abel Cavagnaro i la seva muller van ser sorpresos i cosits a trets quan es trobaven en llur residència, segons diuen les primeres informacions.

Fa dotze dies, el dia 14 d'aquest mes, fou ferit i mort al davant de la seva residència, a la localitat de Lucía, al nord de Buenos Aires, el capità de fragata enginyer Guillermo Burgos.

Amb la mort del coronel Cavagnaro, ja arriben a setanta els militars morts per la guerrilla urbana des del 29 de maig del 1970, data en què fou mort el general Pedro Eugenio Aramburu.

II JORNADES DE PLASTICS REFORÇATS

Els dies 13 i 14 de maig es celebrarà al Palau de Congressos de Barcelona, al recinte firal de Montjuïc, les II JORNADES DE PLASTICS REFORÇATS que congregarà als industrials transformadors i utilitzadors dels plastics reforçats, en les seves diverses aplicacions. El programa de conferències es desenvoluparà en règim intensiu i hi intervindran com a ponents, conegudes personalitats i directius del sector, que exposaran fins a 16 comunicacions, les quals inclouran des de temes tècnis —noves aplicacions, resines especials, nous sistemes d'emmotllament...— a comercials —tendències del consum, evolució dels diferents mercats, etc.

Tots els temes estaran recolzats per gràfics i medis audiovisuals entregant-se als assistents, important documentació especialment elaborada per a les Jornades. El segon dia es donarà especial relleu a la incidència dels plàstics reforçats en la indústria química.

Les Jornades estan organitzades pel Centre Espanyol de Plàstics, Associació d'Industrials de Plàstics, carrer Còrcega, 300, Barcelona-8. Tel. 228 50 56 i 227 87 00 on poden dirigir-se a fi de rebre més informació.

BRETANYA, UN PAIS MARGINAT (3)

Prohibit d'escopir a terra i parlar bretó

Yann-Ber Piriou, un escriptor bretó contemporani, ha expressat amb la frase que encapçala aquestes ratlles la consideració que mereix a les autoritats franceses l'ús de la llengua bretona. Si una afirmació així pot semblar exagerada, cal només recordar que el ministre d'Informació francès declarà per l'abril de 1969, arran dels programes de la ràdio i la televisió francesa (ORTF) que, **"a fi de fer-la entenedora a tothom, l'emissió en llengua bretona, en endavant, serà feta en francès"**. Aquesta afirmació, tanmateix, s'adiu amb allò que un funcionari estatal destacat a Bretanya escrivia el 1897 als seus superiors de París: **"Els infants bretons, fins al moment que comencen d'aprendre el francès a l'escola, no manifesten absolutament cap signe d'intel·ligència."**

La història, com és lògic, comença una mica abans. La nació bretona es constituí a mitjan segle V amb l'arribada dels celtes insulars, expulsats de Gran Bretanya pels anglesos i els saxons. Els celtes del continent els van rebre amicalment, i de la fusió dels uns i els altres sorgí l'ètnia bretona actual. Carlemany dominà tota la península armoricana i estengué els seus dominis, com és sabut, del Rin al Llobregat. Dintre d'aquest sac, catalans i bretons vam ocupar unes posicions extremes, però fins a cert punt paral·leles. A la Catalunya Vella els comtes s'anaren deslligant de llur dependència envers els successors de l'emperador, i a Bretanya els ducs van fer de manera semblant. Amb una major violència, però El 845, Nominoé, un noble de Vannes que havia estat nomenat duc per Lluís el Pietós, plantà cara a Carles el Calb i el derrotà. Nominoé és el primer duc independent i uneix sota la seva obediència totes les terres de la Bretanya. Aquesta independència durarà prop de set segles, que ja és una quantitat d'anys prou estimable. Amb neguits i daltabaixos, això sí, i breus periodes de tranquil·litat, molt breus, perquè aquells temps foren molt difícils, i només cal veure'n els castells, les torres de defensa i les ciutadelles escampades per tot Bretanya per tal de constatar-ho.

L'amenaça constant dels bretons, a part els francesos, foren els normands. Això pel que fa al perímetre exterior. A l'interior, els successors de Nominoé no foren cap exemple de cordialitat i començaren de barallar-se els uns amb els altres i a depredar el país. A mitjan segle XIV, Bretanya estava exhausta. Per sort, els representants d'una nova dinastia, la dels ducs de la casa de Montfort, apaivagaren els ànims i es mostraren raonables amb allò que avui en diríem consciència nacional. La segona meitat del XIV i tot el XV, Bretanya apareix com un país emprenedor, es redreça econòmicament i pot permetre's el luxe d'aixecar tot un seguit de pedres gòtiques notabilíssimes, que són una digna rèplica als menhirs i als dòlmens prehistòrics.

A començament dels XV es produeix una de les relacions més importants, per anecdòtica que resulti, entre Bretanya i els Països Catalans. El duc de Bretanya invita el dominic valencià Vicent Ferrer, llavors una de les grans personalitats de l'Església; el frare arriba a Vannes i les seves prèdiques, tot i que gairebé no l'entenen —el do de llengües atribuït a sant Vicent es para davant les dificultats del bretó— causen una gran impressió. Sant Vicent mor a Vannes i els bretons li fan les exèquies fúnebres que la seva fama es mereix: avui, la presència de sant Vicent a Vannes és tan evident com pugui ésser-ho a València Hom conserva la casa de Sant Vicent, la seva tomba és un dels monuments més elogiats de la catedral, i la seva imatge presideix l'entrada d'aquella seu amb el cap místicament mirant al cel i un volum dels seus sermons sota l'aixella.

Les relacions entre la casa ducal de Bretanya i la corona francesa vénen per raons de matrimoni. De primer és Anna de Bretanya qui el 1491 es casa amb Carles VIII, si bé no deixa que el marit fiqui el nas en qüestions de política bretona. Però després és la seva filla, Clàudia, casada amb Francesc d'Angulema, aviat Francesc I, qui cedeix a aquest monarca totes les prerrogatives ducals. El parlament de Vannes ratifica la cessió el 1532, tot puntualitzant que el dret bretó i una certa autonomia hauran d'ésser respectats. Però aviat això es convertirà en paper mullat; allò que els exèrcits normands no havien pogut aconseguir, la legió de funcionaris francesos, clenxinats, endreçats, eficients, ho comencen de realitzar: convertir Bretanya en una província del gran estat francès, monocèfal i centralista

El Congrés Cèltic Internacional, celebrat a Nantes el 1974, recollia en les seves conclusions els efectes del genocidi cultural comès a la Bretanya, i s'expressava en aquests termes: **El govern francès no té cap dret a refusar als bretons la possibilitat de fer tots els estudis en bretó, si així ho desitgen,** però afegia que, en la pràctica, això esdevenia impossible a causa de **la manca de tot estatut per a la llengua bretona a les escoles de Bretanya.** Per la seva banda, Yann-Ber Piriou escrivia no fa gaire a "Les Temps Moderns", tot referint-se a l'idioma bretó: **No content amb negar-li un estatut legal, l'estat francès s'esforça, tanmateix, a fer-lo desaparèixer. Més encara. Prenent ja els seus desigs per realitats, s'anticipa en aquesta desaparició i es comporta exactament com si el bretó no existís.** Tanmateix, l'idioma bretó resulta consubstancial amb la nacionalitat bretona, i en aquest sentit s'han expressat sociòlegs, polítics i estudiosos de la literatura bretona en l'actualitat. Philippe Durand ho escriu d'una manera prou explícita: **El combat per la identitat bretona passa pel combat per l'existència de la llengua.**

XAVIER FABREGAS

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 14

PORTUGAL

Probable entrada al Consell d'Europa

Soares continua insistint a formar govern en solitari

259, sobre un total de 263, són el nombre de diputats elegits per formar part de l'Assemblea de la República Portuguesa. Els quatre diputats que encara no han estat elegits provenen dels vots dels emigrants i no es coneixeran fins dintre d'una setmana. Per partits, els diputats són 106 del Partit Socialista (PSP), 71 del Partit Popular Democràtic (PPD), 41 del Centre Democràtic Social (CDS), 40 del Partit Comunista (PCP) i 1 de l'Unió Democràtica Popular (UDP). Els altres nou partits polítics que participaren en les eleccions no han aconseguit en cap cas l'u per cent dels vots totals i, per tant, no tindran cap diputat a l'assemblea.

La qüestió se centra ara en això que els tres partits majoritaris —PSP, PPD i CDS— rebutgen qualsevol aliança amb el Partit Comunista, però es mostren desunits per a dur a terme una acció conjunta de govern. Dos dies després de les eleccions portugueses no es coneix si el sisé govern provisional serà alterat, ni si un nou govern fòra compost exclusivament pels socialistes.

PORTUGAL AL CONSELL D'EUROPA

"Portugal pertany ara a la gran família dels països democràtics europeus", declarà a Estrasburg e socialista austríac Karl Czernetz, president de l'assemblea parlamentària del Consell d'Europa.

Després d'haver comentat elogiosament l'ordre i la serenitat de què han fet mostra els electors portuguesos durant el comici, el parlamentari afegí: **"Estic persuadit que, quan es plantegi el debat del proper 7 de maig, l'assemblea estimarà que ja res no s'oposa a fet que Portugal sigui el 19è estat membre del Consell d'Europa".**

TAULA RODONA A LA TV PORTUGUESA

Mario Soares, dirigent del PSP, descartà una vegada més, en una taula rodona televisada amb la participació dels tres partits majoritaris, un possibe acord per a la formació de govern amb el Partit Comunista Português. Soares, a més, atacà durament el PC, que acusà de **"dictatorial", "partidari de la presa del poder per mitjans violents"** i **"responsable de la destrucció econòmica del país"**. Durant el transcurs de la taula rodona, Soares digué que el seu partit presentarà el seu programa de govern en solitari a l'Assemblea legislativa i que, si aquesta el rebutjava, hauria d'ésser amb una coalició de partits tan diversos com el CDS, PCP i PPD. El dirigent socialista compta que aquesta coalició no es produeix per poder portar endavant una política de govern exclusivament socialista. Rebutjà l'aliança amb el PPD i CDS(i amb el Partit Comunista per motius diferents. Amb els primers, perquè són partits de dretes i amb el PC perquè el considera antidemocràtic. Soares també digué que una aliança del seu partit amb qualsevol altre suposaria una traïció als seus electors ja que aquests votaren el Partit Socialista perque governés en solitari.

Tant Sa Carneiro, del PPD, com Freitas do Amaral, del CDS, que també eren presents en aquesta taula rodona, discreparen radicalment d'aquesta visió de Soares i insistiren en això que precisament el gran perill per a la democràcia i l'estabilitat del país radica en el fet que el PS vulgui imposar un govern exclusiu. Freitas do Amaral cità el cas de Xile, on els socialistes intentaren de portar endevant llur programa de govern amb una minoria relativa de vots.

Per la seva part, el Partit Comunista Português emití un comunicat oficial pronunciant-se en favor de la permanència del govern provisional fins a l'elecció del president de la República i l'entrada en funcions de l'Assemblea.

OPINIONS DE POLITICS ESPANYOLS

Coneguts els resultats de les eleccions portugueses diverses personalitats polítiques espanyoles han donat la seva opinió sobre els esmentats resultats i la possible influència que podrien tenir a Espanya.

Aquestes son algunes de les seves contestes:

—Tierno Galvàn, president del Partido Socialista Popular:

"Ens sorpren la permanència de l'opinió pública portuguesa en les seves preferències electorals que, encara que no de manera absoluta, signifiquen vinculacions ideològiques força definides. Tot això, hem d'interpretar-ho, al meu parer, com a signe de maduresa política, i com a testimoni clar que es pot sortir d'una llarga dictadura sense perdre la capacitat política democràtica i sense que minvi l'instint de conservació de les comunitats.

Els espanyols tenim una lliçó a aprendre dels portuguesos, que consisteix a no veure perills en la democràcia i renunciar, com ja ho han fet, els portuguesos, a qualsevol autoritarisme disfressat amb vestimentes democràtiques. Jo espero que això repercuteixi en les dretes i esquerres espanyoles i les eleccions, com un exemple més del fet que la convivència democràtica ha de ser la base de les institucions polítiques, sense por als partits i les eleccions realment lliures.'

—Gomez Reino (secretari general adjunt del Partido Socialista Democràtico Espanol):

"Es aviat per fer una anàlisi detallada del resultat de les eleccions portugueses, però sembla que les coses estan com eren després de les anteriors eleccions, malgrat que, a primera vista, poden resultar aparentment enganyoses. L'única cosa que és realment clara és l'augment de la dreta, que dobla el seu vot respecte de les anteriors eleccions. Els altres partits han perdut vots i el que més n'ha perdut en termes absoluts ha estat el socialista."

"No hem de refusar, encara que sembli el contrari, la minva del Partit Comunista que, si bé com a partir guanya aproximadament 100.000 vots, perd els del Moviment Democràtic Popular (que no participà en aquestes eleccions) que eren més de 200.000."

—Manuel Cantarero del Castillo (president de Reforma Social Española):

"Aquesta prova pot ser decisiva per a Portugal i fins i tot ser un influx reflex per a Espanya; perque si Soares forma govern amb els comunistes tots els sectors conservadors del país adoptaran una actitut de recel devant la democràcia, sobretot davant el socialisme. Tanmateix, si forma govern amb el PPD, les coses seran a l'inrevés."

REACCIONS ITALIANES I ALS EUA

Els resultats de les eleccions portugueses han provocat reaccions de satisfacció a Itàlia. Estats Units i Austria.

El president dels Estats Nnits, Gerald Ford, no ha volgut de cap manera comentar-ne els resultats, perquè els considera un assumpte intern português, però ha dit que el desenvolupament de les eleccions representa **"un pas positiu vers un govern democràtic"** a Portugal, amb qui els Estats Units es proposa **"fer estrets els llaços d'amistat i aliança".**

A Itàlia, el secretari polític de la Democràcia Cristiana, Benigno Zaccagnini, ha felicitat el secretari del Centre Democràtic Social Português, Freitas do Amaral, per l'èxit obtingut en les eleccions, que qualifica de **"resultat brillant"**

FRANÇA

Visita de Gròmico a París

En un intent de reflançar les relacions mútues

El ministre soviètic d'Afers Estrangers, Andrei Gromyko, va arribar ahir a París per efectuar una visita oficial de tres dies de durada.

Aquesta visita oficial entra en el programa de consultes periòdiques entre el govern de Moscou i el de París, previstes en el protocol que, el 1970, firmaren el president francès d'aleshores Georges Pompidou, i el secretari general del Partit Comunista de l'URSS, Leonid Brejnev.

L'anterior visita oficial, a nivell de ministres, fou la que féu a Moscou, el juliol del 1974, el cap del "Quai d'Orsay", Jean Sauvagnargues. Era lògic que fos ara el seu col·lega soviètic qui fes el viatge a la capital francesa.

Durant la seva estada a París —que durarà tres dies— Andrei Gromyko serà rebut pel president Giscard d'Estaing, que el convidarà a dinar, avui dimecres, al palau de l'Eliseu, i conversarà una llarga estona amb el seu homòleg francès, Jean Sauvagnargues.

Se suposa que en aquestes entrevistes es faran tots els possibles per esvanir certes reserves que havien sorgit en les relacions franco-soviètiques; el clima de les quals segueix essent bo, però que s'ha refredat un poc en els darrers temps, a causa d'una política francesa més próxima a l'OTAN de la que la 5a república hi mantingué durant els anys de la presidència del general De Gaulle.

També es procurarà de donar un nou impuls a les relacions econòmiques i, sobretot, als intercanvis comercials que no han progressat en els darrers temps.

NOU DINAMISME

El que sembla clar és el propòsit, per totes dues parts, d'imprimir un nou dinamisme a les relacions entre París i Moscou.

Es parla també, en cercles governamentals francesos, de la possibilitat que aquesta visita de Gromyko, serveixi per preparar el proper viatge a França de Leonid Brejnev. L'última reunió de dirigents franco-soviètica, data del proppassat octubre, amb ocasió de la visita a l'URSS del president Giscard d'Estaing, que va ser considerada com la fi d'unes relacions especials entre ambdós països, iniciades quan el general De Gaulle va retirar França de l'OTAN.

Des de la visita d'octubre ençà, diversos incidents diplomàtics —entre els quals una protesta francesa motivada per la presència d'un vaixell espia soviètic a les costes atlàntiques franceses— contribuïren a enterbolir les relacions entre tots dos països.

EL PRESIDENT DEL BRASIL

Les autoritats franceses han adoptat excepcionals mesures de seguretat amb motiu de la visita oficial a París del president del Brasil, general Ernesto Geisel.

MUNTANER, 505 – BARCELONA-6

TELEFONS: 247 31 36 - 211 00 77

...especialitat en

llistes de noces

GRIFÉ & ESCODA

• Fernando, 36-38
• Passeig de Gràcia, 13
• Av. Generalíssim, 484

MOBLES i DECORACIÓ
• Comte Salvatierra, 6 i 8

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 15

El moment actual de la informació religiosa

LA crisi i la nova època de la revista que durant els anys més o menys conciliars va portar la bandera de la informació religiosa— la revista francesa **Informations catholiques internationales**— podria servir-nos per dibuixar la situació de la informació religiosa actualment. Les **Informations** tenien el 1959 uns 17.000 subscriptors, que arribaren a 46.000 l'any 1964, per baixar fins a 28.000 en l'actualitat. Es a dir, màxim durant el Concili, progressiu descens després, però mantenit cotes superiors a les pre-conciliars.

Això és la crisi. Un descens de l'interès per la informació religiosa després del Concili. Una crisi absolutament explicable. O, dit d'una altra manera, retorn a una situació més normal. Però amb un guany respecte a la situació pre-conciliar. I això és el que voldria remarcar com a primera conclusió en aquest intent d'examen de la informació religiosa: es manté un major interès, sense l'exageració dels agitats temps conciliars i immediatament post-conciliars, però, superior al que era habitual abans del Vaticà II. Una mostra d'aquest fet podria ser la contínua expansió de la més difosa revista d'informació religiosa espanyola: **Vida nueva**. O el fet de que la majoria de diaris formació religiosa, seccions que van nèixer sovint amb motiu del Concili, però que es mantenen.

Una concreció d'aquesta crisi és la clara disminució d'interès per les questions internes en la vida eclesiàstica. Els temps en què quasi apassionava la informació sobre els cardenals i els bisbes —si més no, sobre aquelles figures que el Vaticà II va col·locar en un primer pla—, ja ha passat. Tant l'apassionament a favor com l'apassionament en contra (típic del post-concili a Espanya, en l'època del predomini de figures com els bisbes Morcillo i Guerra). A una època de vedettisme eclesiàstic, ha suceït una d'atonia (fins i tot Pau VI sembla haver triat una certa reserva després de la "Humanae vitae").

Però, en canvi, es manté un ampli interès per les qüestions més pròpiament cristianes. Per les qüestions que en podríem dir de fe i de camí cristià. Especialment si arriben a través de fets, d'experiències viscudes en les comunitats cristianes. Ho constaten els responsables de les **Informations catholiques internationales** i per això han orientat la nova etapa de la revista vers una major atenció per aquestes qüestions i aquets fets. Ho constatàvem també a Catalunya, en començar a finals de 1974 el camí de la més jove de les revistes cristianes en català: **Foc nou**. Vèiem un major interès per la **vida** cristiana que per les **noticies** cristianes. I el camí encara inicial d'aquesta revista ha portat a accentuar aquesta elecció.

Potser aquest interès menor però mantingut podria acolorir-se amb alguns matisos. Es significatiu que el primer títol de la revista francesa —**L'actualité religieuse dans le monde**—, títol que les dificultats pre-conciliars que la publicicació experimentà aleshores amb la Curia romana van obligar a canviar pel d'**Informations catholiques internationales**, respongui més a la situació actual. Vull dir que l'accent no es col·loca tant en el **catòlic** sinó més àmpliament en tot allò que es refereix a la religió. Sense exclusivismes. Es evident que en un país com el nostre l'interès pel camí de la comunitat catòlica està en primer terme, perquè és la comunitat majoritària. Però sense excloure l'interès per les altres comunitats cristianes. I àdhuc per tot allò que més imprecisament en podríem dir sentit religiòs de la vida. No ja amb aquella curiositat per coneixer els altres que podia caracteritzar el primer ecumenisme, sinó més aviat com un sentir-se interessat per allò que d'alguna manera és comú.

També és significatiu que repassant tant la francesa **Informations** com l'espanyola **Vida nueva** o la catalana **Foc nou**, hom trobi que els temes centrals, els temes a què es dediquen pàgines especials, siguin majoritàriament coincidents en una doble característica: un intent de trobar allò que és més important,, més central, en el camí del cristià, i un intent per trobar com aquest centre cristià actua eficaçment en el camí de la humanitat. Amb termes més savis podríem parlar d'esforç d'identitat cristiana i esforç de presència cristiana. I un i altre camí més buscats a través de fets i experiències que de teoritzacions O, millor dit, sense excloure les teoritzacions, però basant-les i exemplificant-les en fets i experiències. Es ben significatiu que tan a França com a Espanya les col·leccions religioses que en els últims anys s'han venut més siguin les que exposen testimonis personals de fe (a Espanya, la col·lecció **El Credo que ha dado sentido a mi vida**).

Tot això dibuixa bastant el que ha d'ésser una informació religiosa ara i aquí Un treball de presentació objectiva —amb tota l'objectivitat possible— del camí que els creients realitzen, en una recerca d'identitat i de presència.

JOAQUIM GOMIS

Creació de cardenals

Dels 19 purpurats no n'hi ha cap d'espanyol

El Vaticà ha anunciat la creació de dinou cardenals en el consistori que se celebrarà el dia 24 de maig També ha manifestat que el papa té intenció de crear-ne dos més, els noms dels qual resten de moment en secret ("in pectore"). Amb els nous elegits, el nombre de membres del Col·legi Cardenalici s'elevarà a 138, dels quals únicament 118 podrien participar en una eventual elecció de papa, ja que els 18 restants han superat ja el límit d'edat del vuitanta anys.

Els novells cardenals han estat elegits de tots els continents: quatre, d'Africa (Senegal, Uganda, Madagascar i Nigèria); quatre, d'Amèrica (Estats Units, República Dominicana, Argentina i Brasil); dos, d'Asia (India i Filipines); dos, d'Europa (Hongria i Gran Bretanya), i, finalment, un de l'Oceania (Nova Zelanda). Dels restants, dos són nuncis apostòlics i, per tant, procedeixen del servei diplomàtic de la Santa Seu, dos més són caps de dicasteri a la cúria romana, un és secretari de congregació, i el sisè —que és també el més vell— és el degà del Tribunal de la Rota.

Com es pot veure, la gran majoria dels elegits són bisbes residencials, procedents de totes les parts del món. Sembla que el papa ha volgut fer una "elecció significativa", seguint el seu propòsit —manifestat en diverses ocasions— de "fer del Col·legi de cardenals una imatge d'allò més fidel de tota l'Església". Cal subratllar també que, pel que fa a l'edat dels futurs cardenals, set es troben entre els 66 i els 76 anys; sis, entre els 56 i els 64, i sis més, entre els 47 i els 55.

Des de la celebració del Concili Vaticà II, s'ha parlat diverses vegades d'una reforma radical del cardenalat. Molts insisteixen que no té gaire sentit de conservar una institució que, tret de la prerrogativa de participar en l'elecció del papa, és purament h o n o r í f i c a. Assenyalen que, si es modifiqués el procediment d'elecció papal, el Col·legi de cardenals esdevindria pràcticament inútil, car la representativitat de les esglésies locals davant la Seu de Roma hauria d'estar prou assegurada a través de la institució del Sínode. Tanmateix, ara com ara, si tenim en compte les normes donades no fa gaire per a l'elecció de papa i l'esmentada creació de nous cardenals, no sembla pas que el Col·legi cardenalici sigui cridat a desaparèixer.

Roma no ha tret Sant Jordi

"PER què els de Roma heu tret Sant Jordi?" —preguntaven a l'amic Mn. Ballarín ells cristians de l'Orient. I ell els havia de donar moltes explicacions (AVUI, n.º 1, p. 39).

Permeteu-me que us digui que a mi tambe m'ho han preguntat moltes vegades gent de força més a prop. Però no m'han calgut gaires explicacions. Senzillament els he dit. "per mes que us ho hagin dit els diaris i les revistes, **no és veritat que Roma hagi tret Sant Jordi**; ni del santoral, ni tan sols del calendari litúrgic". I els he invitats a comprovar-ho consultant els llibres litúrgics oficials publicats per Roma del Concili ençà: Calendarium Romanum (1969), pp. 25, 72, 91, 121, etc.; Missale Romanum (1970) pp. 116, 542, Liturgia Horarum II (1972), pp. 1.341-43; o bé alguna obra de divulgació més a l'abast de tothom, com El nou calendari litúrgic, del P. Alexandre Olivar (Estela, 1970), pp. 37, 73-74.

No he entès mai per què, havent desaparegut del calendari litúrgic universal més de 150 festes, que han passat generalment als calendaris locals, les agències de notícies no ens han dit res d'aquestes supressions i han concentrat llur zel informatiu a donar la notícia falsa de la supressió de la festa de St. Jordi, que precisament és una de les poques que no s'han mogut del calendari universal. I dic universal perquè, naturalment, en el calendari de Catalunya la festa de St. Jordi gaudeix de la màxima categoria litúrgica de "solemnitat", com a Patró de Catalunya juntament amb la Mare de Déu de Montserrat. Ho podeu comprovar a: El nou santoral litúrgic de Catalunya, de Fàbrega-Gros-Olivar (1973), pp. 32, 85; i al Calendari Litúrgic-pastoral que publica cada any el CPL de Barcelona.

MANUEL CASANOVES i CASALS

Maurice Clavel publica un altre llibre polèmic

Maurice Clavel, novel·lista francès que fa pocs anys va guanyar el Premi Goncourt, ha publicat un altre llibre de temàtica religiosa. Porta el títol cridaner de **"Dieu est Dieu, nom de Dieu!"**, i la intenció que l'ha guiat és d'atacar, no pas els filòsofs ateus, sinó més aviat un cert tipus de cristians que, al seu entendre, són culpables de pactar amb una doctrina —l'humanisme progressista— que només condueix a la supressió pura i simple de Déu.

André Mandouze, a "Le Monde", deprés d'una llarga recensió de l'obra de Clavel, acaba dient amb ironia: "Tant de bo, després de llegir el seu pròxim llibre, no hàgim de dir: Lloat sia Déu! Déu no és Clavel i Clavel no és Déu!"

Pel seu cantó, Claude Mauriac, en un comentari aparegut a "Le Figaro", afirma que aquest llibre "escandalitzarà molts cristians, però també en salvarà molts d'altres. Serà odiat, serà estimat, també serà utilitzat"

PAUSA

Un cert desfasament

Vet ací que, segons el calendari litúrgic oficial, avui ens toca de celebrar sant Jordi, traslladat per mor de la vuitada de Pasqua. Els sacerdots disciplinats, dòcils a les rúbriques, direm la missa i l'ofici diví del sant, però no podrem evitar la sensació desagradable que, en això i en algunes altres coses, quan nosaltres hi anem la gent ja en torna.

H. R.

PALAU DE LA VIRREINA

Abril - Maig

CONCURS INTERNACIONAL DE FOTOGRAFIA DE MUNTANYA

i

EXPOSICIO DE CARTOGRAFIA DE CATALUNYA

Mostra del Fons de la Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya

CENTENARI DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

AGENTS DE DUANES

Estefanell i Canut

MES D'UN SEGLE

AL SERVEI DE L'IMPORTACIO I EXPORTACIO DELS PAÏSOS CATALANS

Marqués de l'Argentera n.º 27 principal.

Tel.: 3193159 - 3195444

AVUI I SEMPRE

TEELAK

UN BON DENTIFRIC

Galeria LLEONART

CARRER DE LA PALLA, 6 (Tocant a la plaça del Pi) Tel. 301 76 26

OLIS

SOLER PEDRET

I PASTELLS INSPIRATS EN L'OBRA D'ANTOINO MACHADO

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 16

BORSA

Una forta disposició compradora

Les tornes han canviat. Ara és el Banc d'Espanya el que ven per frenar la forta, eufòrica alça.

Les tres borses van experimentar ahir una puja extraordinària de les cotitzacions, una de les més importants que es recorden des de la proclamació del rey, com a conseqüència de l'abundància de diners per a la major part de valors. El doll de diners ve clarament expressat en el nivell dels canvis, establint-se en no pocs casos l'alça màxima permesa.

Els sectors més forts han estat els bancaris, inversió mobiliaria, ciments, químics i papereres, que han experimentat, àdhuc l'elèctric, una bona disposició.

Dintre el capítol de comentaris al Saló de Cotractació, cal assenyalar la favorable repercussió de les eleccions portugueses i la confiança amb què és esperat el discurs del president Arias.

Al tancament continuava la bona disposició del diner tot existint demanda en la majoria dels rotlles.

El Banc de Foment va iniciar ahir l'ampliació en la proporció d' 1 × 3; el valor teòric del dret de subscripció resulta, sense despeses, a 748.968 pessetes, i els tres drets més l'import nominal de la nova acció donen un preu de 2.722,04 pessetes. El Banc Urquijo ha acordat de realitzar una operació d' 1 × 5, alliberada, amb càrrec a les reserves per prima d'emissió. La Banca Quesada ampliarà en la proporció d' 1 × 5 i el Banc Hispano Americà ho farà a 1 × 4, a la par.

J.P.

	Barcelona	Madrid	Bilbao
Indexs (Base 1-1-76 = 100)	93.46 (+ 2,85)	92.06 (+ 2.70)	92.05 (+ 2.47)
Contractació Pugen	96	124	59
Baixen	15	23	7
Repeteixen	38	51	25

AGRICOLES I FORESTALS			
Alena	B	152	=
PESCA			
Pebsa	M	80	+ 4
ALIMENTACIO, BEGUDES I TABAC			
Indústrias Agrícoles	B	276	=
Ebro	M	588	+ 2
El Aguila	M	139	—7
Azucarera	M	143.5	+ 1.5
San Miguel	B	—	—
TEXTILS			
La Seda	B	231	— 4
Sniace	M	100	+4
PAPER I ARTS GRAFIQUES			
Torras Hostench	B	381	+4
Pap Española	Bi	178	+ 3
Sarrió	M	217	+ 10
Pap Reunidas	Bi	329	+ 24
PETROLI			
Campsa	M	287	+ 1
Cepsa	M	444	+ 5
QUIMIQUES			
Cros	B	160	+ 1
Aragoneses	M	141	— 2
Nitratos Castilla	Bi	96	— 3
Carburo	B	525D	—
Sefanitro	Bi	110	=
Explosius	M	306	+13.5
ELECTRICITAT			
Electra Viesgo	Bi	125	+1
Reunidas de Z.	B	105	+ 1
Enher (C)	B	97	+ 2
Fecsa (petites)	B	127	+ 3
Fenosa	M	117	=
H.E. Catalunya	B	112	+ 2
H.E. Cantábrico	M	128	+3
Hidrola	M	131	=
Iberduero	Bi	164	+ 7.5
Unión Eléctrica	M	125 + 1.25	
TRANSPORTS URBANS			
Saba	B	195	=
FERROCARRILS			
FF.CC Ctalunya	B	75	
TRANSPORTS MARITIMS			
Transmediterránea	M	124	+ 6
METALLIQUES BASIQUES			
Aceros Llodio	Bi	265	+ 23
Altos Hornos	Bi	160	+ 3
Echevarría	Bi	157	+ 8
Olarra	Bi	688	+ 18
La Farga Casanova	B	226	+ 2
MATERIAL I MAQUINARIA NO ELECTRICA			
Harry Walker	B	130	+ 5
Tubacex	Bi	378	+13
Macosa	B	102	=
Babcox & Wilcox	Bi	116	+10
MATERIALS DE CONSTRUCCIO			
Alba	M	235	+5
Asland	B	232	+ 5
Sansón	B	188	— 7
AIGUA I GAS			
Catalana de Gas	B	120	+ 2
Aguas Besós	B	127	+ 2
Corp. Ind. Catalana	B	182	=
Aguas Barcelona	B	137	=
INMOBILIARIES I ALTRES CONSTRUCTORES			
Cidesa	B	226	+ 2
Cevasa	B	182	+ 2
Metropolitana	M	208	+ 2
Fiesa	B	218	+ 2
Simaro	M	202	+ 2
Urbis	M	215	+ 2
Leisa	B	146D	—
Vallehermoso	M	228	+ 3
TELECOMUNICACIONS			
Telefónica	M	180	=
BANCS			
López Quesada	M	680	+ 30
Atlántic	B	540	+ 21
Central	M	819	+ 39
Com. Trasat	B	605	+ 15
Bilbao	Bi	720	+ 30
Induban	M	400	+ 20
Foment	M	576	+ 122
Granada	M	356	+ 13
Santander	M	815	+ 35
Bizcaia	Bi	580	+ 25
Espanyol de Crèdit	M	565	+ 20
Exterior d'Espanya	M	681	+ 56
Hispano America	M	530	+ 25
B. I. Catalunya	B	415	+ 10
B.I.Lleó	M	562	5
B. I. Catalunya	B	415	+ 10
B. I. Lleó	M	562	5
Bankinter	M	467	+ 22
Mercantil i Ind.	M	730	+ 3
Occidental	M	459	+ 18
Popular	M	594	+ 29
Urquijo	M	646	+ 23
Bankunión	B	362	+ 12
Saragossà	M	798	+ 13
Ibèric	M	585	+ 20
SOCIETATS D'INVERSIO MOBILIARIA			
Binca	B	135	+ 1
Cartisa	M	8	+ 10
Ceivasa		220	+ 10
Dobinca	B	202	+ 2
Gral. Invers.	M	295	+ 14
Indacsa	B	—	
Finsa	Bi	150	=
Popularinsa	M	465	+ 20
Carfide	B	—	—
ASSEGURANCES I CAPITALITZACIO			
Unión y Fénix	M	455	+ 10
DRETS DE SUBSCRIPCIO			
Banca de Biscaia		378	
Tubacex		297	
Unión y Fénix		580	

FONDS D'INVERSIO MOBILIARIA

Nuvofundo	692.74	+ 10.02
Crecinco Inespa	644.78	+ 10.78
Eurovalor I	742.59	+ 13.07
Crecinco Inespa	644.78	+ 10.78
Eurovalor I	742.59	+ 13.07
Ahorrofondo	1473.12	+ 11.76
Inrenta	1434.47	+ 23.96
Mediterráneo	444.48	+ 4.01
Suma	1128.59	+ 10.86
Fondiberia	988.27	+ 15.34
Rentfondo	478.13	+ 5.42
Fontisa	866.74	+ 3.69
Eurovalor III	427.22	+ 8.39
Gesta	1023.22	+ 10.22
Fondonorte	111.45	+ 1.02
Gesteval	72.58	+ 1.81
Planiver I	97.58	+ 0.89
Planiver II	90.12	+ 1.06
Banserfond	86.84	+ 1.69
Inverfondo	93.96	+ 1.83
Plusfondo	74.96	+ 1.05
Fonbancaya	82.20	+ 1.98
Fondounión	75.66	+ 1.90
Profondo	79.42	+ 1.54
Multifondo	97.07	+ 0.70

(Cotitzacions facilitades pel Banc Industrial de Catalunya)

Agenda Financera del Banc de Bilbao

Acaba de sortir la catorzena edició de l'agenda financera del Banc de Bilbao referida a l'any passat. Aquesta publicació va esdevenint una valuosa obra de consulta pel que fa a les empreses espanyoles, agrupades per sectors d'activitat (Banca, Assegurances, Inversió Mobiliària, Transports, Electricitat, Gas, Aigües, Indústries sidero-metal·lúrgiques i mineres, Transports, Indústries químiques i téxtils, Immobiliàris, Ciments, Construcció, Monopolis i Alimentació)

Aquesta agenda recull les dades de cada una de les societats sobre estatuts, accions, obligacions, cotització a la Borsa, ampliacions de capital, dividens, balanços, resultats, distribució de beneficis i activitats empresarials.

Finançament bancari del subministrament de carbó polonès

S'acaba de signar a Londres el contracte de préstec de setanta-cinc milions de dòlars destinats al finançament del subministrament de carbó polonès a llarg terme a les siderúrgies espanyoles.

Per al compliment d'aquest acord de subministrament calia la concessió, per part dels Bancs espanyols d'aquest crèdit al Banc Handlowy V. Warszamie, que és el Banc que canalitza les operacions amb l'exterior, per al desenvolupament de la indústria de carbó polonès.

En l'operació, a set anys terme, ha actuat com a banc agent l'Urquijo; han col·laborat en el préstec, a més, els de Bilbao, Central, Banesto, Exterior, Hispano-Americà, Popular, Santander, Biscaia, Atlàntic, Pastor i Comercial de Comerç.

Banca amb seu a Catalunya

(Dipòsits creditors amb moneda nacional i estrangera i als Bancs industrials Bons de Caixa - Font Consell Superior Bancari.)

(Milions pts.)

	31-1-76	29-2-76
Atlàntic(N)	55.939	55.607
Catalana (R)	42.120	42.359
Sabadell (L)	35.737	36.068
Transatlàntic (N)	25.909	25.833
Comtal (L)	14.537	14.562
Mas Sardà (L)	12.754	12.515
Comercial Catalunya (R)	9.019	9.049
Garriga Nogués (L)	6.686	7.018
Jover (L)	6.698	6.581
Barcelona (L)	5.924	5.947
Manresa (L)	5.459	5.371
L. C. Europa	4.585	4.595
Girona (L)	4.387	4.148
Osca (L)	3.101	3.169
Mercantil Tarragona (L)	2.293	2.298
Sindicat de Banquers (L)	2.150	1.980
Valls (L)	595	615
BANCS INDUSTRIALS		
BANKUNION	46.593	46.834
Industrial de Catalunya	36.281	37.545
Català de Desenvolupament	21.650	21.798
Industrial Mediterrani	6.960	7.711
Expansió Industrial	575	644
Coordinació Industrial	234	235

ENQUESTA

Represa de confiança del consumidor europeu

L'enquesta realitzada pels serveis del Mercat Comú sobre dues mil cin-centes famílies dels nou països membres, denota una clara represa de confiança del consumidor europeu pel que fa a la situació econòmica en comparació amb els resultats obtinguts fa uns mesos, segons ens comuniquen els òrgans d'informació de la Comissió Europea.

El punt referente a la confiança en les perspectives de la situació econòmica —la «crisi» de tanta anomenada— ha estat tocat diferentment segons el país dels consumidors interrogats. Els alemanys, danesos, francesos i britànics són els més optimistes, seguits pel terme mitjà dels belgues i holandesos i pel pessimisme declarat dels irlandesos i italians.

Aquesta mena d'enquestes, «comunitàries» (que afecten conjuntament nou països desenvolupats de la Comunitat Econòmica Europea) tenen gran audiència en els ambients financers i comercial europeus. Aquests ambients no ignoren el valor indicador d'aquesta mena de sondeig i el mercat potencial que representen els dos-cents seixanta-cinc milions d'habitants —consumidors!— dels nou països aliats.

Com ja havíem observat en les enquestes precedents d'igual caire, el parer dels consumidors sobre l'evolució econòmica és directament influït per l'volució i les perpectives de l'atur forçós.

Un cop més, els alemanys encapçalen la proporció d'optimistes. Els italians i els irlandesos, per contra, declaren que no caldria astorar-se si l'atur forçós fins i tot augmentava en llurs països aquests pròxims mesos.

FRANCESC VERDU

El grup Guide compra Vicsasa

Segons es comentava ahir en els ambientes financers de Madrid, el grup financer Guide, conegut darrerament per haver adquirit el Banc Meridional a Rumasina, acaba de comprar la totalitat d'accions de la societat de cartera Vicsasa, promoguda per la Banca Mas Sardà, i que girava sota l'òrbita del grup de la Banca esmentada.

Vicsasa fou constituïda el 23 de gener de l'any 1973 a Vic, essent una gran part d'accionistes d'aquesta ciutat i comarca, amb un capital de 200 milions de pessetes que no ha estat modificat.

Començà l'acte vitat el mes d'abril del mateix any i cotitzava a la Borsa de Barcelona, essent l'ultim canvi fet el 12 de febrer, al 92 per cent (accions de mil pessetes.)

«GIRONA S/A»

OFERTA PUBLICA A RESIDENTS DE GIRONA

SUBSCRIPCIO D'ACCIONS SERIE B

Havent estat adjudicada per l'Excm. Ajuntament de Girona la concesió (concessió) Administrativa de prèstament de Servei d'Abastament d'Aigua Potable a la Ciutat de Girona a favor d'aquesta Societat, complint l'Article 7è dels Estatuts Socials i l'acord de la Junta General Universal d'Accionistes de data 25-11-75, es fa coneixer a totes les persones físiques amb veinatge civil a qualsevol municipi de la Provincia de Girona, que s'obre el período de subscripció de les 20.000 accions existents de 1.000 pessetes de valor nominal i desembós immediat en un 35 %, a la par, fins un màxim de 50 accions per persona, a partir d'aquesta data, i fins el dia 30 de maig del 1976, perquè puguin formalitzar la seva sol·licitud a les oficines a la Ciutat de Girona de la Caixa d'Estalvis Provincial de l'Excma. Diputació de Girona, del Banc Comercial de Catalunya i del Banc de Coordinació Industrial.

Si fos precis, es procedirà al corresponent prorrateig entre els peticionaris.

Girona, 23 d'abril del 1976

El Secretari del Consell d'Administració
Joan Terrades Batallé

ESTEM DISPOSATS A DONAR

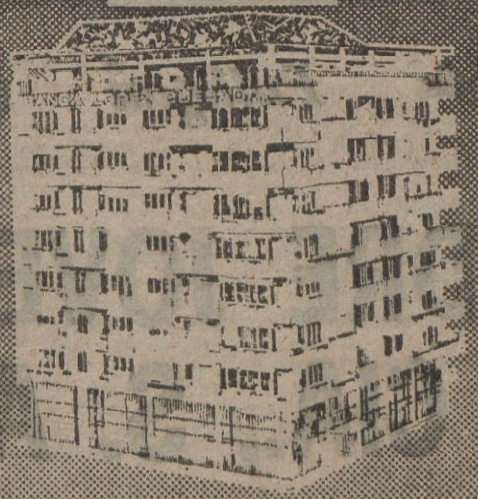

— Per això, tenim un edifici a Diagonal-Ganduxer
— Per això, tenim un servei TELECAIXA
— Per això, tenim tota mena de serveis BANCARIS
— Per això, tenim un BANC disposat a servir els nostres clients i resoldre els seus problemes

Volem ser el seu BANC

Vingui en automòbil. (Tenim Parking)

Telefoni al 239 89 80 i el visitarem al seu despatx o domicili

Vingui a la Banca López Quesada
ESTEM DISPOSATS A DONAR

BANCA LOPEZ QUESADA
Avda. Generalissim Franco, 622 - Tel. 239 89 80 - Barcelona-6

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 17

Montréal, fita dubtosa

Clavells vermells a l'encontre de Porta amb la premsa

"El futbol no és manipulat. El futbol és enquadrat en la societat espanyola..."

Pau Porta, president de la Federació Espanyola de Futbol, va dir la la darrera paraula després del dinar ofert als mitjans informatius barcelonins. Una darrera paraula òbvia, però necessària. Calia deixar les coses clares, a tocar de l'anualment insòlita situació que cada any es produeix el 30 d'abril (Real Madrid - Barcelona) i l'1 de maig (Espanyol - At. Madrid).

Ahir, després de Madrid —centralisme obliga—, els periodistes de Barcelona tinguérem l'oportunitat de poder conversar amb Porta. Clavells vermells a taula encara que la conversa hagué d'ajustar-se a situacions conegudes. Crec, però, que les conclusions a què arribàrem, encara que poques, són interessants. El futbol continua essent "l'esport rei".

Sobre la taula, a més a més dels clavells, els olímpics, les tanques, els àrbitres i la recerca d'una democratització de les estructures federatives. Tot plegat prou interessant.

DESEMMASCARAR (?) L'OLIMPISME

Es indubtable que el més interessant de la conversa d'ahir va centrar-se en la possibilitat que l'equip "olímpic" espanyol, classificat després d'eliminar Bulgària i Turquia, no participi a l'Olimpíada.

La veritat és que la situació dels "olímpics" és molt compromesa després de l'obertura, encapçalada per un article de Jacques Ferran a "L'Equipe", d'un dossier relatiu a la presumpta professionalitat dels membres de l'equip. Dossier que es troba en poder del Comitè Olímpic Internacional i que pot ésser causa de la desqualificació de la formació espanyola el proper 6 de juliol quan, a Montréal, es reuneixi el Comitè d'elegibilitat. Aleshores es decidirà qui pot participar o no a l'Olimpíada.

El fet és que la Federació no veu gaire clara la possibilitat de poder superar aquest examen, i ha rumiat la possibilitat de fer front al problema sota un triple punt de vista:

1. Anar a Montréal amb l'assegurança que no passarà res.
2. Declarar forfait, deixant el camí lliure als búlgars, segons classificats.
3. Presentar un equip "pur" que, segons paraules de Porta, **"serveixi de sparring a Ghana o a una altra nació qualsevol"**.

La solució número 2 és la que té més probabilitats d'ésser escollida. Pau Porta va qualificar la Regla 26 —que en els estatuts olímpics defineix la condició amateur o professional dels presumptes olímpics— com de "sui generis". Val a dir que, en aquest cas, se cercaria una sortida que podríem definir com honorable, encara que jo gosaria comparar-la a la faula del corb, el formatge i la guineu. El futbol espanyol denunciaria l'esperit olímpic, rebutjant-lo com a allotjament d'atletes professionals més o menys disfressats.

En aquest moment, però, les tres possibilitats es troben en una fase d'estudi en el Comitè Olímpic Espanyol, molt poc segur del camí a emprendre malgrat les declaracions de João Havelange, president de la FIFA, dient que aceptava la professió d'amateurisme avançada per la Federació Espanyola i sostinguda pel COE.

"Tenim d'avançar-nos a aquest problema", va dir Porta.

TANQUES A REFERENDUM

L'altre problema, el de les tanques en els camps, va cap a una solució positiva encara que, oficialment, no hi hagi res decidit.

Es notori que, segons les disposicions de la FIFA, per al Campionat del Món de 1982 les tanques seran obligatòries a Espanya.

Però la Federació, justificant l'escampada de clavells vermells, no vol prendre cap decisió definitiva sense consultar-la als clubs, a la premsa i a la mateixa junta directiva d'aquest organisme. Si s'arriba a una afirmació caldrà decidir el tipus de tanques i la data límit de col·locació.

Es clar que, circumstàncies obliguen, en un termini més breu que no pas llarg veurem tanques als terrenys de joc amb possibilitats d'assolir la condició d'internacionals. Això com a primera mesura. Després, lògicament, la mesura s'escamparà, penso, a tots els camps de categoria nacional. Es tracta d'una situació obligada, perquè el que cal és deixar-se portar pel corrent d'unes situacions de violència cada vegada més acusades.

Hi ha, però, un sòlid argument en contra, encara que haurà d'ésser eludit. Pau Porta ens va dir que havia demanat l'opinió al respecte a tres psicòlegs i que la conclusió de tancar els camps de futbol podia portar a una reacció contrària dels espectadors, en el sentit de sentir-se estimulats a la barbàrie pel sol fet de la sensació d'engabiament.

Però, repeteixo, les tanques semblen assegurades.

DEMOCRACIA DE SEGONA

Per a Porta la democràcia total al futbol és inviable per raons numèriques. L'exemple dels 70.000 socis del Barça va tornar a sortir.

Per a Porta, a nivell de clubs, cal procedir a una democràcia de segona o, cosa que és el mateix, a eleccions de segona. Referit, és clar, al seient presidencial. La solució seria elegir candidats per desenes de socis i, entre aquests, el futur president.

A nivell nacional, segons una proposta avançada pel Barça, s'hauría de procedir a un nivell semblant, presentant candidatures segons una prèvia divisió del futbol nacional en terços per categories. un terç de vots a Primera, un terç a Segona i Tercera i un terç a Regional.

"Som la Federació més liberal d'Europa", va acabar el president:

ARBITRES: AI!

Camacho, Pascual Tejerina, Rigo, Olasagasti, Pérez Quintas. Aquests són alguns del àrbitres que, darrerament, es queixen de no intervenir en els sorteigs.

Sorteigs condicionats a la baixa condició física, psíquica o a d'altres situacions de qualsevol tipus. Escandols compresos. Porta va deixar entendre que el fet que aquests senyors no arbitrin és degut a alguna de les circumstàncies indicades, no a un capricі del Col·legi Nacional.

"El senyor Plaza —va dir el president— **reuneix dues condicions per a ocupar el lloc que ocupa. honestedat a prova de bomba i un profund coneixement dels àrbitres"**.

JOSEP PLAYA

COPA UEFA

Liverpool - Bruges anada de la final

L'àrbitre alemany federal Ferdinad Biwersi dirigirà aquesta tarda el partit d'anada de la final de la Copa de la UEFA entre l'equip anglès Liverpool i el flamenc Bruges. El Liverpool ha arribat a la final després d'eliminar el Barcelona.

El canvi d'àrbitres fou anunciat per la UEFA, ahir, car el suís Walter Biwersi, que era l'encarregat de dirigir-lo, està lesionat. El camp presentarà una gran entrada. El Liverpool alinearà tot l'equip complet.

Els pronòstics es decanten del costat del conjunt anglès que confia pel cap baix treure'n un parell de gols d'avantatge per anar al partit de tornada a Bèlgica amb tota tranquil·litat.

Three Hills® Pulligan® cricket®

ISIDRE JOVER & CIA., S. A.

Saluda l'aparició del diari AVUI

CANET DE MAR

"VUELTA" A ESPANYA

D. Thureau [4.02.8], el millor a Estepona

La primera etapa de la "Vuelta" ciclista a Espanya ha estat guanyada pel corredor alemany Dietrich Thurau, actual campió del seu país.

Thurau ha invertit un temps de 4-02-4 en recòrrer el circuit urbà d'Estepona, ja que l'etapa preliminar potenciava l'especialitat de contra rellotge individual. Aquest circuit, en el qual alguns trossos romanien sense asfaltar, tenia una longitud de 3 Kms. 200 metres. L'arribada es realitzava paral·lelament a la sortida, és a dir, els corredors entraven a la meta, mentre al seu costat en sortien els qui anaven a recorrer la ciutat andalusa.

Tenint en compte que el desnivell era respectable, els especialistes tenien aquí la manera d'intentar destacar-se, ni que fos per uns segons, dels qui no ho eren. I així ha estat en realitat, perquè el del vencedor i els quatre millors temps assolits darrera seu, han estat establerts per homes eminentment bregats en la matèria.

Durant molta estona, quasi des que el corredor, Benoni Michiels, de l'equip Velda Flandria, ha iniciat l'etapa, el temps de l'holandès Ces Hoogedorn, de l'equip Raleig, ha estat el millor "crono": 4-09-2. Quan Pedro Torres, el corredor que feia el número cinquanta, havia arribat a la meta, el temps de l'holandès es mantenia incòlume.

Jesús Manzaneque, de l'equip Kas, en entrar registrava un molt bon temps, que el situava en tercera posició: 4-10. Però ha hagut de ser Javier Elorriaga, del Super-Ser, qui finalment acabés amb la supremacia del corredor holandés. El seu temps ha estat de 4-04. Un altre holandès, Gerrie Knetemann no desmereixia tampoc i assolia el quart millor "crono": 4-10-06.

Els aficionats esperaven que aquests temps quedessin esmicolats pels corredors que encara havien de sortir. O sigui els millors, els especialistes. I efectivament, Dietrich Thurau l'alemany campió del seu país i una de les grans promeses del ciclisme mundial aquesta temporada aconseguia el millor temps absolut en fer 4-02-8, que seria ja inabastable.

Com a anècdotes de la primera etapa podem mencionar la caiguda, espectacular perquè ha anat patinant de costat amb la bicicleta, d'un dels grans favarits no solament d'avui sinó per al triomf final: Gerben Karstens, del Raleig. De tota manera, ha pogut tornar a pujar a la màquina i arribar, encara que el seu temps, lògicament, no ha estat dels millors. I és que l'última corba era en angle de 90º.

Pel que respecta a caigudes, podem dir que Herman Van Springel, el cap de fila de l'equip Velda Flandria, deu haver seguit l'exemple de Karstens, o com a mínim la seva bicicleta deu haver resultat avariada per algún motiu. El fet és que ha realitzat l'entrada en una altra màquina, que no corresponia al seu dorsal. Era la màquina de l'últim corredor inscrit, el seu equipier, Ruddy Esters.

Luís Ocaña, que era el centre d'atracció de tots els aficionats d'Estepona, ha realitzar un mal temps: 4-18. Per cert, que en el moment de la sortida, Ocaña s'ha tret la gorra d'una revolada i la acceherat com un esperitat. Però ho ha fet amb quasi dos segons d'anticipació perquè el cronometador acabava de contar el número dos, demostratiu del que acabem de dir. Però els nervis d'Ocaña han pogut més i s'ha llançat tobogan avall. No sabem si li hauran restat aquests segons. però de tota manera el seu temps ha desil·lusionat tothom.

CLASSIFICACIO:

1r. Dietrich Thurau (Raleig) 4-02-8
2.n. Javier Elorriaga (Super Ser), 4-04.
3r. Ces Hoogedorn (Raleig) 4-09-2
4t. Hennie Kuiper (Raleig) 4-09-9
5è. Jesús Manzaneque (Super Ser) 4-10.
6è. Gerrie Knetemann (Raleig, 4-11
7è. José Antonio González Linares (Kas) 4-11.
8è. Jean Luc Yansenne (Miko) 4-13
9.è. Hugo Vangastel (Ebo Cinzia) 4-13.
10è. José de Cauwer (Raleig) 4-15
11è. Agustín Tamames (Super Ser) 4-15.
12è. Aad Van den Hoek (Raleig) 4-15
13è. Domingo Perurena (Kas) 4-15
14è. Johnny Van der Veken (Ebo (Cinzia), 4-15.
15è. Roger Rossiers (Super Ser) 4-16

Control de finances a l'Espanyol

Segons una informació que ahir recollia "Diario de Barcelona", Manuel Meler, president de l'Espanyol, convocà certs coneguts seus de la premsa per anunciar-los un projecte de democratització del club.

Pel que es veu, últimament hi ha hagut queixes sobre l'administració espanyolista dels calers que entren en la caixa social, i aquesta sospita d'anormalitats, en un club on els calers no són precisament, allò que més hi abunda, no pot ésser tolerada per l'equip rector de l'entitat.

Es per aquest motiu que Meler anuncià la possible formació d'un grup que podríem dir controlador, format per jugadors i socis, de les financies del club. Els nombres serien a l'abast de qualsevol membre d'aquest grup que tingués la curiositat de saber en què s'inverteixen les quantitats recollides.

PREOLIMPIC

Selecció de bàsquet per a Hamilton

Ahir a la tarda el seleccionador Díaz de Miguel donà a conèixer la llista dels dotze jugadors que aniran al Preolímpic d'Hamilton, on vint països es disputaran els tres primers llocs que autoritzen a presentar-se als Jocs Olímpics de Montreal.

Els jugadors de bàsquet seleccionats són els següents: Luyk, Rullàn, Santillana, Bertran, Brabender, Cristóbal, Iradier, Flores, González Sagi Vela, Cabrera, Corbarán i Víctor Escorial.

Com a reserves han estat convocats: J. Ramón Fernández i Prada. Cal assenyalar, com a notes destacades, la presència, per fi de Víctor Escorial i del jove Bertran, que substitueix el lesionat Estrada. També finalment s'ha incorporat Iradier, encara que no s'ha recuperat totalment de la seva lesió.

La selecció prendrà part del 27 al 30 de maig en un torneig internacional, en què també participaran la Universitat de San Francisco dels EEUU i la selecció del Canadà. El torneig **es disputarà a Alcalá de Henares.**

VILANOVA I LA GELTRU

Venc Pis per Estrenar superfície 82 m2. situat Gran Plaça Central Zona Residencial i a 200 m. Platja. - Terraça cara al mar amb excellent vista i molt soleiat. Telefonar al 253 32 77. Barcelona.

BREU

FUTBOL. — El "Bild", de Bonn, assegura que l'internacional Bouhof, del Borussia, serà jugador del Bilbao des de la propera temporada i que cobrarà cent vint mil dòlars l'any. El club de San Mamés, naturalment, ho nega, mentre de Mèxic arriba la notícia què l'Atlhetic iniciarà una volta per terres asteques a partir del 18 del maig vinent.

— Les converses entre el València i el Zaragoza pel traspàs de Diarte es renovaran en acabar la Lliga, segons un portaveu del club valencià. A la vegada es diu que l'equip de la ciutat del Túria ha ofert trenta milions a l'Elx per Rubén Cano i que pel lloc de preparador no s'han fet més gestions que les de l'esperada contractació de Michels.

— José Antonio Naya serà el nou entrenador de l'Hèrcules. El lloc de Naya serà ocupat al Coruña una vegada més. per l'ex-jugador barcelonista José María Martín.

— A Sevilla, tres malfactors atacaren Quino, armats de navalles, per a robar-li l'automòbil.

— L'Associación Uruguaya de Fútbol ha ofert l'assesoria tècnica de la seva selecció al preparador de l'Espanyol José Emilio Santamaría.

JOCS ASIATICS. — Israel ha quedat exclós dels Jocs Asiàtics de 1978, d'acord amb el que ha decidit el Comitè Executiu de la Federació d'aquells Jocs. La decisió es basa únicament en raons de seguretat. Els Jocs es disputaran a Kuala Lumpur (Malàsia). Alhora s'ha fet una crida al Japó per tal que organitzi els Jocs de 1978, després de la renúncia de Pakistan.

MOTORISME. — El finès Mikkola guanyà el motocross de Betekom, Bèlgica, a la categoria de 250 CC. Després d'aquest triomf i havent guanyat el del Vallès, Mikkola és líder destacat del Campionat del Món d'enguany en aquesta especialitat.

NATACIO. — Espanya juntament amb altres dotze nacions participarà en el torneig internacional de trampolí i salts de vol alt que es disputarà a Rennes els dies 14 i 15 de maig.

TENNIS. — Fibak guanyà Nastase la final del torneig d'Estocolm per 6—4 i 7—6, vàlid per al Campionat Mundial de la WCT, però cap dels dos finalistes no es troben entre els vuit primers classificats que disputaran la sèrie final a Dallas i que són, per aquest ordre, Ashe, Ramírez, Vilas, Dibbs, Börg, Stockton, Lutz i Solomon.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 18

AUTOMOBILISME

El Campionat Sport, un fracàs a Monza

Quatre Hores de Monza. Segona prova del Campionat de cotxes Sport. Circuit de l'autòdrom de Monza, de 5,770 kms. Data: 25 d'abril. Temps fresc però assoleiat. Xifra rècord, en sentit negatiu: 8.000 espectadors.

La darrera dada, evidentment, no correspon a l'interès tècnic ni esportiu de la cursa. El públic avengué més a d'altres competicions o activitats, ja que l'interès d'aquest campionat mundial de marques, ha decrescut per mil motius. El principal, és el de la seguretat i, en nom d'aquesta, totes les noves reglamentacions que han anat sorgint i que han desfet l'emoció de les curses de resistència. A més, la prohibició de les proves de cotxes de cinc litres; la restricció del temps de les curses dels biplaces; la diversificació de grups; i finalment, per al públic italià en aquest cas concret, no sols l'absència de Ferrari sinó també, el forfait d'Alfa Romeo.

El fet de la poca assistència d'espectadors en aquesta cursa fa pensar molt sobre el futur d'aquesta mena de competicions, el màxim exponent de les quals ha estat sempre Les 24 Hores de Le Mans i que enguany també veurà decréixer sensiblament el seu nombre d'espectadors, a no ser que el públic francés s'aboqui d'una manera ja característica cap a un chauvinisme reconegut en suport dels seus corredors que faran munió.

Però, a més, hi ha un altre problema que els organismes internacionals semblen oblidar i que resulta ben patent a cada temporada: el dels costos. Efectivament les grans marques cada dia que passa troben més inconvenients per a planejar una temporada donades les despeses que representa la lluita en diversos fronts. De tal manera que, des de fa uns anys, és rara la marca, malgrat tots els seus suports comercials, que es pugui permetre el luxe de presentar un equip complet tant a la Fórmula 1 com al campionat de resistència i, així, ja fa anys que si al segon hi figura algun Ferrari és a títol privat; i pel seu cantó Alfa Romeo —campiona en possessió del títol— no participa aquest any a les curses de biplaces perquè dedica totes les seves activitats esportives a equipar els motors de Brabham, a la Fórmula 1.

VINT PERSONES A LA TRIBUNA

Així les coses, no cal estranyar-se de la deserció del públic ni que, en un moment donat, només hi hagués vint persones, vint, a la tribuna. Però no impedí que els lladres de cotxes es presentessin i que Jacky Ickx i Jochen Mass, el dissabte, després de l'entrenament, no trobessin el seu cotxe, precisament el que havia de guanyar la cursa a l'endemà.

Anècdotes a part, el campionat ha nascut aquest any sense interès per part de les grans marques. Matra, Alfa Romeo i Ferrari intervenen del tot o parcialment a la F. 1 i només Alpine-Renault, Lola i Porsche, semblen interessats en prendre part en el campionat i, encara, la marca alemanya es troba més interessada en el nou campionat de Siluetes —va renunciar als seus dos primers pilots a la primera prova d'esport per a dedicar-los a aquesta categoria i ho tornarà a fer a la tercera, quan les dues classes coincideixen al calendari.

Porsche, així, es troba classificat al primer lloc del campionat amb 40 punts davant de Lola (18), Alpine-Renault (15), Osella i March (10 cada un) i McLaren (8), després d'una cursa com la de Monza, que no té altra història que el triomf d'Ickx i Mass i la derrota de Jarier i Pescarolo.

JOSEP PORTER-MOIX

HOQUEI GEL

Els txecs guanyaren el títol mundial

El fet sobresortint dels 42 Campionats del Món d'hoquei gel celebrats a Varsòvia ha estat, sens dubte, l'eliminació de la Unió Soviètica d'un títol que, a excepció del 1972, feia catorze anys que guanyava.

Els txecs han guanyat, doncs, un títol que, en l'espai de temps esmentat, solament havien pogut guanyar l'any 1972. Els darrers Jocs Olímpics d'Innsbruck els varen servir de lliçó; una lliçó que han sabut aprofitar fins a les darreres conseqüències. Des del primer partit de Katowice han demostrat una supremacia que s'ha anat afirmant cada dia més fins a assolir una posició de domini que els ha permès de guanyar el títol.

Aquesta supremacia s'expressa a través de l'impressionant goal-average de 67 gols marcats per sols 14 rebuts. A semblança del futbol, els txecs han aplicat un "hoquei total" en què tot l'equip ha sabut participar-hi tant en l'atac com en la defensa. Aquest ha estat el secret de la victòria.

Per la seva banda, els soviètics, en inesperada baixa des de la Olimpíada, acusaren la derrota inicial davant els polonesos i ja no pogueren en cap moment estar a l'altura de les circumstàncies. Pecaren per manca d'eficàcia i d'agressivitat. El segon lloc, encara que important, no pot satisfer un equip que ha dominat incontestablement el panorama mundial els darrers deu anys. Com a últim resultat del Mundial, els soviètics empataren a tres amb els txecs.

La classificació final de la competició ha estat:

1. Txecoslovàquia, 19 punts
2. Unió Soviètica, 13
3. Suècia, 12
4. Finlàndia, 8
5. R. F. Alemanya, 8
6. Polònia, 8
7. Estats Units, 7
8. R. D. Alemanya, 5

Aquest darrer país participarà l'any que ve en el grup inferior.

HOQUEI PATINS

Només dues dimissions

La decisió de la D.N.D. de concedir el mundial d'hoquei patins a Oviedo continua provocant una allaù de comentaris en contra en els medis barcelonins.

Fa uns quants dies, es deia que dimitiria totalment la Federació Provincial Barcelonesa de Patinatge.

Malgrat tot, la gent s'hi ha repensat i ara resulta que només dues persones han presentat la dimissió: Josep Manuel Lacambra, vice-president de l'Espanyola, i Pere Torres, president del Collegi Nacional de Preparadors i director nacional de Promoció i Divulgació.

Aquesta decisió fou confirmada després d'una reunió a la qual assistiren aquests dos senyors dimitits a més a més de Joaquim Hortal, assessor jurídic de la Federació Espanyola de Patinatge, Enric Martínez, president del Comitè Nacional de Curses, i Josep Maria Font, president del Comitè Nacional d'Hoquei Patins i vice-president de la Federació Barcelonesa.

BASQUET

Final de Copa

El diumenge vinent, dia 2 de maig, a las 20.30 televisió espanyola oferirà en directe pel primer canal la final de Copa de bàsquet entre el Real Madrid, actual campió de Lliga i d'aquest torneig i Joventut de Badalona.

Cal remarcar que sigui quin sigui el resultat, la "Penya" ja és classificada per a la Recopa.

CAMPIONAT EUROPEU JUNIOR

Dotze equips europeus participaran en els VII campionats d'Europa júnior masculins de bàsquet que es disputaran a Santiago de Compostella entre els dies 4 i 12 del mes d'agost.

Els partits es disputaran a la pista del pavelló polisportiu de l'Obradoiro. Es fan gestions per obtenir que els equips participants s'allotgin en els collegis majors universitaris.

Els equips que prendran part en el torneig seran els següents: Iugoslàvia, Itàlia, Suècia, URSS, Polònia, Bèlgica, Alemanya Federal, Grècia, Turquia, Israel i Bulgària.

24 HORES DE BASQUET A BADALONA

Per primera vegada es disputaran les 24 hores de bàsquet a Badalona amb participació del minibàsquet, infantils, juvenils, júniors, sèniors i veterans. La data indicada és la del 8 de maig a partir de les deu del matí a les onze i cinc del vespre. El diumenge es reprendrà a les nou del matí, i es disputarà el darrer partit entre els primers equips del Joventut i del Cercle. Hi participaran 108 equips de totes les categories.

Actualment a Badalona hi ha 1.080 jugadors federats.

Embolica que fa fort

NO és cap secret afirmar que gràcies a la rivalitat entre el Barça i el Madrid, el bàsquet atreu cada cop més a un nombre creixent d'aficionats. En aquestes condicions no és gens estrany que hi hagi alguns incidents, fruit de la passió. El que ja és anar-se'n de rosca és considerar aquest incidents tant o més importants que els partits.

Diem això arran de la crònica que ha escrit el diari "Marca" del darrer Barcelona-Madrid on els incidents ocupen quasi el mateix espai que la narració del partit. El cronista assenyala, entre altres coses, que "un grup que duia banderes blau-grana van cobrir amb pendons i teles dotze aficionats blancs fins que de les paraules es passà a les mans i alguna que altra cadira s'aixecà de forma amenaçadora".

La narració dels fets ocupa més d'un terç de la crònica. Pel que es veu, això és el més essencial, mentre que el que succeí a la pista no resta pas massa explicat. El fet tampoc no ens estranya, car ja estem acostumats a aquesta manera de veure les coses tot i que cal posar-les en clar per tal de saber qui és qui.

Creiem honestament que aquests fets són aïllats i que no tenen ni comparació amb el que s'ha vist a la pista del Madrid. Recordem que al darrer partit de Copa entre aquests equips es va haver de reforçar notablement la presència de les forces d'ordre públic per tal d'evitar incidents.

Recordem també que al partit d'anada, el jugador Carmichel fou agredit i hagué de aplicar-se-li diversos punts de sutura.

Aquest lamentable fet no ocupà, a les pàgines de la premsa catalana, més espai que el normal. Ja se sap que smpre hi ha fanàtics aïllats —pel que es veu, a Madrid no és pas solament a les pistes de bàsquet— que no esborren el comportament normal del públic, tot i que a vegades es produeixin incidents fruit de la tensió del joc i del que hi ha fora de la pista.

Esvera pensar com hauria reaccionat "Marca" —"diario nacional de deportes"— si aquí s'hagués produït alguna lesió d'algun jugador blanc. ¿Quantes ratlles de crònica ocuparia? ¿Es aquesta la millor manera d'apaivagar la violència del públic?

RAMON SERRA

guia de viatges

TURISME: ART

CREUER A LES ILLES GREGUES I ISTANBUL

El 29 de maig, iniciem un creuer que des d'Atenes ens portarà a Istanbul, visitant les illes del Mar Egeu.

L'Stella Sollaris, es un vaixell de 17.000 tones, de moderna construcció i guarnit de tot el necessari per un creuer fet amb totes les comoditats que hom pot demanar avui a una nau de luxe.

Abans de començar el creuer, Atenes ens acollirà oferint-nos la bellesa de l'Acròpolis i l'alegria del barri de la Plaka.

Després, les illes. Santorini al cim d'uns penyals on cal pujar-hi damunt d'uns pacífics rucs. Creta, on trobarem les despulles del Palau Minos, testimoni de la Cultura Minoica.

Tot seguit, l'illa de Rodes. En el carrer dels Templaris trobarem records de la presència catalana, i a tota la ciutat una barreja de testimonis de totes les civilitzacions que han passat per l'illa.

Efes, ja a Turquia, on hi havia el Temple d'Artemisa, una de les set meravelles del passat. Hi visitarem la Catedral de Sant Joan i les ruïnes del teatre i de l'estadi.

Després: Istanbul, la ciutat que separa Europa d'Asia, on els carrers són plens de gom a gom de gent, de colors, d'olors...

On hi ha la Catedral de Santa Sofia, ara mesquita, o el Museu Topkapi, ple de tresors... Gaudirem gairebé d'un dia i mig per omplir-nos d'Istanbul i dels seus colors.

Ja de tornada cap Pireu; l'illa de Delos, deserta d'homes però plena d'història i d'art. Com a darrera parada, Mikonos, lloc ja clàssic dins del turisme internacional; el poblet petit de carrers estrets i blancs. El capvespre a Mikonos, vora la mar, amb la remor de les onades, esdevé quelcom per a recordar molt de temps.

ARREU DEL MON

L'INDIA I EL NEPAL

Ja heu pensat en el vostre viatge pel proper estiu?

Us n'oferim un de quinze dies de durada, per una de les parts de la terra, més suggerent als ulls d'un occidental.

L'India i el Nepal, és un viatge a un passat gloriós i un present inquietant.

L'India és un immens país amb una llarga història i amb unes tradicions profundaments arrelades. Al mateix temps és també un país jove i potent que cerca de trobar el lloc que li pertoca a la societat actual.

La fascinació que colpeix al visitant per damunt de tot, de la seva gran varietat i de les seves sorprenents paradoxes tant visuals com intel·lectuals.

Hi ha moltes maneres d'apropar-se a l'India: els fems de les vaques sagrades, les casetes de fang, els ulls massa grosos d'uns nens que estan sempre somrients, les hores del capvespre quan el cel s'omple de suaus colors, la riquesa del vestit de les dones, junt amb els pescadors mig despullats, la riquesa, la misèria...

Però això no és pas tota l'India. Hi trobem també els monuments i el misticisme que els seus avantpassats els hi han deixat, variació de races i de religions.

A prop seu, el Nepal, on trobem tots els segles junts i presents. A Kathmandu, la seva capital, s'hi troben tantes cases com temples. Amb un ritme lent i suau fa que sempre s'hi esmerci un moment per a la meditació.

Al Nepal, l'hinduisme i el budisme tibetà s'uneixen en un culte harmoniós. Hi ha temples per arreu, com arbres hi ha al bosc, ho omplen tot.

Uns han arribat a la fi del seu camí i van caient poc a poc. Altres joves, van neixent amb els vius colors de la seva joventut.

Kathmandu és un dels pocs llocs del món on un hom pot sentir-se segur.

Els nepalís són amables envers els estrangers i a la nit es pot sortir pels foscos carrers sense cap mena de por. El un poble que treballa amb alegria i dorm en pau. Passejant hom té una sensació estranya que ens fa mirar el cel; a dalt, presents i a prop nostre, hi veurem mils d'estels.

Per fer aquest interessant viatge, sortirem el 6 de juliol, i el preu per persona és de 89.500 Ptes.

EL VIATGE ESPECIAL

CREUER DE LES DUES REVETLLES

Coincidint amb les dates de les revetlles de Sant Joan i Sant Pere, del 23 al 29 de juny, la moderna motonau "Franca C", farà un atractiu creuer per diversos llocs del Mar Mediterrani.

Una setmana barrejant el descans, la vida social a dalt del vaixell i les interessants excursions a terra.

Ajjaccio, la capital corsa, pàtria de Napoleó; l'Alguer, a on Itàlia parla en català, plena de records per a nosaltres i des d'on pot fer-se una visita facultativa per tota l'illa de Sardenya; Civittavechia, prop de Roma; Livorno, interessant escala que ens permetrà acostar-nos a Florència i finalment a Montecarlo, en el cor de la Costa Blava, amb la possibilitat d'augmentar sensiblement el nostre capital, jugant a la ruleta en el Gran Casino.

El "Franca C" té una cabuda de 400 passatgers, en classe única i en cabines amb servei privat.

Disposa d'amplis salons, piscina lido, elegants restaurants i de tota la resta d'elements que el converteixen en un vaixell escaient per un creuer d'aquesta categoria.

Organització:

aerget

AVIGAT-174

BARCELONA - 7
Diputació, 258
Telèfon 301 82 82

CIUTAT DE MALLORCA
Passeig Marítim, 210
(Edifici Hotel Victòria)
Telèfon 28 13 13-14-15

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 19

MURRIA QUEVIURES

Nùria - 85. T. 215 57 89.

VILANOVA I LA GELTRU

Venc Pis per Estrenar superficie 82 m2. situat Gran Plaça Central Zona Residencial i a 200 m. Platja. Terraça cara al mar amb excel.lent vista i molt soleiat. Telefonar al 253 32 77. Barcelona.

AUTOMOBILS DU-PRE

SEAT 1430 B-N
SEAT 127-2 PL B-AD
SEAT 600-E B-900
RENAULT R-8 B-0
AUSTIN VICT. L. B-U
SIMCA 1200 GLE B-L
C/. Mallorca, 610-612

COMPREM TOTA CLASSE DE PARTIDES I RESTES DE SERIE. — SR. MASIP TEL. 258 19 58

Taller d'Automóbils AMELL

Felicita cordialment a promotors, lectors i amics d'AVUI

Miguel Angel, 43 - BARCELONA

PERE TAPIES I LES SEVES CANÇONS

TEATRE ROMEA dilluns 3 · 10,45 nit
UNIC RECITAL venda anticipada Pebrots EDIGSA

LA PASSIO D'ESPARREGUERA

S'ADHEREIX AL DIARI «AVUI»

Al mateix temps anunciem la darrera representació del nostre Drama Sacre pel dia

1 DE MAIG (dissabte)

Localitats i informació: Esparreguera tel. 877 10 53 de 15 a 17 i de 20 a 21 hores. - Barcelona. Informació general i encàrrecs Provença 207 - 1.º tel. 253 78 93

Per admirar la tradició més popular de Catalunya US ESPEREM

LA PASSIO — ESPARREGUERA

Per les vostres màquines d'escriu-re

INVOLCA

La genuïna tauleta

INVOLCABLE

Demaneu-la al vostre proveïdor habitual

INVOLCA Apartat 8093 Barcelona

ALBERT GRAU I LLACH
Representant exclusiu de:
La Trinca
Pere Tapias
Telef. 253 86 41 BARCELONA

alcázar

UNA PEL.LICULA QUE HA FET HISTORIA!
IMMINENT ESTRENA!

EL REI DEL CRIM
QUAN EL CRIM ERA REI

Le llamaban...

"LEPKE"

La junta de directores de "Asesinos, S.A." en 1935

La "Junta" tal como aparece en el film

TONY CURTIS · ANJANETTE COMER · en el FILM de MENAHEM GOLAN "LEPKE"
Coestrellas MICHAEL CALLAN · WARREN BERLINGER GIANNI RUSSO · VIC TAYBACK y MILTON BERLE como Mr. Meyer
y debut de MARY WILCOX · Guión de WESLEY LAU y TAMAR HOFFS · Argumento de WESLEY LAU
Productor Ejecutivo YORAM GLOBUS · Producida y Dirigida por MENAHEM GOLAN · Panavision® · Technicolor®
De Warner Bros Una Compañía Warner Communications

BARCELONA

TEATRES

APOLO. Tel. 241 40 06. Palau de la Revista. El Teatre més acreditat de Barcelona. Avui, descans companyia Demà, COLSADA presenta la seva gran companyia titular de Revista. Tarda 6. Nit 10.45. Sensacional èxit de la gran superrevista crònica. «UNA AMIGUITA DE USTED» amb Tania Doris, Luis Cuenca i Pedro Peña. ¡Espectacular desfile de dones internacionals! ¡Dos ballets d'atracció! Desplaçament inmillorable. Autobusos 29, 57, 64 i metro Lesseps, estació Poble Sec us deixaran a la mateixa porta del Teatre. Venda de localitats amb 6 dies d'anticipació. DUES ULTIMES SETMANES!

BARCELONA. Tel. 318 94 97. AVUI nit 10.30 E. POLATOGLOU presenta «HAIR», el rock musical de l'amor tribal Companyia de Nova York. Versió completa. No apte per a menors de 18 anys. Dies d'actuació de la present setmana, dimecres, nit 10.30. Dijous, tarda 6.15 i nit 10.30. Divendres, nit 10.30. Dissabte i diumenge, funcions tarda 6.15 nit 10.30. Localitats en venda.

CAPSA. (Tel. 215 73 93) «La Cuadra» de Sevilla presenta: «LOS PALOS» de Salvador Távora, a partir d'uns documents ordenats i proposats per José Monleón. Funcions: dimarts, dijous i dissabte a les 7.00 i 10.30. Dimecres i divendres a les 10.30. Diumenge, 7 tarda. Dilluns, descans. Descompte per als estudiants.

POLIORAMA. Tarda 6.30, nit 10.45. Gran esdeveniment! Estrena Cia. Irene Gutiérrez Caba amb Carlos Estrada en: «UNA VEZ AL AÑO» de Bernard Slade. Adaptació: Artime i Azpilicueta. Direcció Lluís Escobar. ¡La divertida història d'una parella que viuen feliçment casats... però no l'un amb l'altre! ¡Emocionant! ¡Divertidissima! ¡Una auténtic èxit mundial!

ROMEA. (Tel. 317 71 89.) Només fins el 9 de maig, recitals de LA TRINCA: «SET ANYS I UN DIA». Direcció musical, Francesc Burrull. Escenografia, Josep Massagué. Supervisió escènica, Joan-German Schoeder. Funcions: Dilluns, descans de la Companyia. De dimarts a divendres, només 10.45 nit. Dissabte i diumenge, 6.45 i 10.45.

TEATRE ROMEA. (Tel. 317 71 89.) Dillums, dia 3, 10.45 nit PERE TAPIES I LES SEVES CANÇONS. Amb acompanyament musical de: Joan Albert Amargós, Carles Benavent, Ricard Roda i Jordi Llanés. Venda anticipada de localitats. Unic recital.

TALIA. Tel. 241 14 47. (Climatitzat). Tarda 6.15. Nit 10.30. Cia. JOSEFINA GUELL. GRAN EXIT! Comèdia d'intriga i «suspens». «TRAMPA PARA UNA MUJER». Original de Robert Thomas. Traducció: Angel F Montesinos. Elenc per ordre d'aparició: Tina Vidal, Rosario Coscolla, Encarna Chimeno, Josefina Güell, Luis Torner i Camilo García. Direcció: Marcel Ibero. Venda localitats amb cinc dies d'antelació.

VICTORIA. (Tel. 241 39 85.) Tarda 6.30. Nit. 10.45. El més gran esdeveniment de la temporada. Balaguer i Buira presenten «LUZ VERDE». El més grandiós espectacle musical dels últims temps, amb la gran «vedette» del moment LORENA: la gràcia inimitable de SANTI SANS: el més important ballet d'Europa: GIN PARK, amb Rita Thizia. Lucía Dos Santos i un inesgotable elenc de primerissimes figures.

SALA VILLARROEL. (C/. Villarroel, 87.) T.323 03 75. Presenta: Cia. La Roda en «PREGUNTES I RESPOSTES SOBRE LA VIDA I LA MORT DE FRANCESC LAYRET, ADVOCAT DELS OBRERS DE CATALUNYA», de Maria Aurèlia Capmany i Xavier Romeu. Direció: Anton Codina. Funcions: Dijous: 6.30 i 10.30. Divendres: 10.30. Dissabte: 6.30 i 10.30. Diumenge: 6.30. Preu 125 ptes.

CAFE TEATRE

CALIOPE. (Balmes 245. Tel 218 10 03.) Nit a les 12 i 1.30. estrena de l'espectacle «POP» més atrevit, còmic, desvergonyit i violent... però intel.ligent: «MANDARINA MECANICA» per primeres figures del teatre, cine i televisió: Víctor Petit, Carlos Velat, Antonio Lara, i Marta Angelat. Coreografia: FRANCISCO GELABERT. Direcció: JOSE TORRENTS. (Reserveu taula amb antelació.) Diumenge, descans de la companyia.

LORD BLACK. El Café Teatre. (parc d'atraccions Montjuic. Tel. 242 87 10.) Totes les nits: «LES LUXURIES DE NERON». Els autèntics pendons de la Roma imperial!! Funcions: 12.30 i 2.00.

TEATRES RESTAURANT

SCALA BARCELONA. (Paseig de Sant Joan, 49.) SCALA BARCELONA PRESENTA EL NOU ESPECTACLE INTERNACIONAL «ESTA NOCHE... SCALA». REALITZAT I DIRIGIT PER RAMON RIBA I ANTONIO RIBA. Tots els dies a les 8.15 sopar, ball i espectacle (1.100 ptes.) A les 0.15 consumació, ball i espectacle (650 ptes.), o sopar fred, ball i espectacle (750 ptes.). Diumenges, sessió especial a les 17 hores, consumació, ball i espectacle (500 ptes.). Dissabtes i vigilia de festius, suplement 100 ptes. RESERVES: TELEFONS 246 34 00-225 15 15.

CINEMES D'ESTRENA

AMERICA. (Tel. 223 50 09.) «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS». (Majors 18 anys.)

ATENAS. Balmes, 365. Tel. 247 49 80: Cine familiar apte: Tarda, 3.30, «EL CAPITAN PIRATA», a més, «CARLITOS Y SNOOPY». (Dibuixos.)

COMEDIA. (Telef. 316 23 96.) «MANUELA» (majors de 18 anys), tarda, 4.20. Numerades, 6.10 i 10.25.

DIORAMA, 73. (Plaça Bon Succés, 73. Tel. 318 12 91.) Continua 10.30. «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS» (12.30, 3.45, 7.05 i 10.35). No apte.

MONTSERRAT CINEMA. (Tel. 255 59 70.) «FURTIVOS» i «ODIO LA VIOLENCIA» No apte.

SELECTO. (Major de Gràcia, 175. Tel. 217 14 63.) «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS». No apte.

VERSALLES. (Tel. 236 49 54.) Nou equip de projecció. Màxim confort. «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS».

CINEMES DE REESTRENA

CONDAL. (Paralelo, 91. Tel. 242 31 32.) Tarda, continua, «LOS CUCHILLOS DEL VENGADOR», per Cameron Mitchell i Fausto Tozz, i «EL MUNDO ESTA LOCO, LOCO», per Spencer Tracy i Mickey Rooney. (apte). Festes, matinal a les 10.

DORADO. «VERANO DEL 42» i «LOS HERMANOS AZULES», (majors 18 anys.)

GALERIA CONDAL. 301 75 95. Cont. 10.30. (No apte.) «Cinco almohadas para una noche», S. Montiel, i «La gran estafa», Walter Matthau.

JAUME I. (Av. República Argentina, 217. Tel. 247 43 96.) «FRECH CONNECTION-2» i «CELEDONIO Y YO SOMOS ASI».

LIDO. (Passeig Sant Joan, 27. Tel. 225 49 19.) «FRENCH CONNECTION-2» i «CELEDONIO Y YO SOMOS ASI».

MARAGALL. (Tel. 255 21 73.) Passeig Maragall, 83.) Fins dimecres: «James Bond contra Goldfinger» i «No disponible».

NAPOLES. (Avda. St. Antoni Maria Claret, 168. Tel. 236 51 25.) «EL MUNDO ESTA, LOCO, LOCO, LOCO, LOCO» i «LOS CUCHILLOS DEL VENGADOR».

VERDI. (Tel. 228 51 33.) «FRIAMENTE, SIN MOTIVOS PERSONALES» i «LA OTRA CARA DEL PADRINO». No apte.

SALES ESPECIALS

ALEXIS, 143. (Tel. 215 05 06.) Continua des de 10 matí, «FAT CITY», V.O. (10.10, 12.15, 2.15, 4.20, 6.20, 8.20 i 10.25.) 18 anys i 14 acompanyats.

ARCADIA. (Tel. 228 65 16.) Continua des de les 4, «L'ENIGMA DE GASPAR HAUSER», V.O. (V.10, 6.20, 8.30 i 10.40). 14 anys i menors acompanyats.

ARS. (Tel. 211 75 43.) Continua 4.15, «AGUIRRE», V.O. 4 15, 6.40, 8.45 i 10.45, i el curt «Anta, mujer». 18 anys.

ARKADIN 1. (Travessera de Gràcia, 103.) Sessions, 4, 6.10, 8.20 i 10.30, «AGUIRRE», V.O., i el cut «Anta mujer». (Pel.licula a les 4.25, 6.35, 8.45 i 10.55.) 18 anys.

ARKADIN 2. (Travesera de Gràcia, 103.) Sessions 4.45, 6.45, 8.45 i 10.45, «ASYLUM», V.O. i el curt «Tratado de construcción». (Pel.licula 5, 7, 9 i 11.) 18 anys.

FILMOTECA NACIONAL, Mercaders, 32. T. 310 72 49. Avui 4: INVASION, d'Hugo Santiago. Argentina. 6 i 10: LES AUTRES, d'Hugo Santiago, França. V.O. 8: Cine underground: Curt-metratges, V.O.

FILMOTECA NACIONAL/FUNDACIO JOAN MIRO, Parc de Montjuic, tels. 329 19 08 - 329 19 16. Avui, 6: UN CHIEN ANDALOU, de L. Buñuel; MESHES OF THE AFTERNOON, de Maya Deren; DIARIO, NOTES Y SKETCHES, de Jonas Mekas. V.O. subt. fran. Per la llarga durada de l'esmentat programa se suprimeix la sessió de les 8.

MORATIN, Muntaner, 246. Tel. 217 82 06. Continua, tarda de 5 a 9.15; nit 10: «PLEURE PAS LA BOUCHE PLEINE», de Pascal Thomas, amb Annie Cole, Frederic Duni. V.O. francesa subtitulada. Curtmetratge «PASION». Pas pel.lícula: 5.15 i 7.20; nit 10 10. (18 anys.)

PUBLI 1. (Tel. 215 18 03.) Continua des d'11 matí. «GALILEO» V.O. de Liliana Cavani i curt-metratge. (Pas pel.licula: 11.10; 13.20; 15.30; 17.40; 19.50; 22.30.) Majors 18 anys.

PUBLI 2. (Tel. 215 18 03.) Continua des d'11 matí. «PORCILE» V.O. de Pier Paolo Pasolini i curt-metratge. (Pase pel.licula: 11.10, 13 15, 15.20, 17.25, 19.30, 22.30.) Majors 18 anys.

BOITES

ORFEO. (Plaça Goya. Telèfon 254 60 16.) L'underground musical de Barcelona. Tots els dies, tarda i nit (excepte dilluns no festius).

MUSICA

ZELESTE. Plateria, 65. Tel. 319 86 41. Presenta a DOLORS LAFFITTE, Pep Arias, Ricart Casals. Dijous, 29 i divendres 30 a les 20.30 hores. Dissabte 1 i diumenge 2 a les 19.30 hores.

SALAS DE FESTAS

LA BUENA SOMBRA. (Ginjol, 3. Rambla-Plaça del Teatre. Tel. 302 31 14 i 302 00 87.) PARAIS DEL SEXY Funcions 12.00 i 1.30.

LOS TARANTOS. Pça. Real, 17. Tel. 317 80 98. Gran Show flamenc amb MARUJA GARRIDO.

ATRACCIONS

TIBIDABO. — Parc d'Atraccions. Obert tot l'any. Restaurants, Bars, Auto-servei. Aparcament al peu del Funicular

OLESA

LA PASSIO D'OLESA DE MONTSERRAT. Temporada 1976 Representació els dies 1 i 2 de maig. Taquilles a: JORBA PRECIADOS. T 317 00 00 i a OLESA. T 878-1009.

TERRASSA

CINEMA CATALUNYA. - FILMOTECA NACIONAL, presenta: demà, dijous 8.30 tarda, «LES INTRIGUES DE SILVIA COUSKI». Direc.: Adolfo Arrieta (França 1973. V.O.) Cinema Independent de Paris. A les 10.30 hores nit «DER SCHWAZE ENGEL» «(L'ange noir), Direc: Werner Schroeter. (Alemanya 1974. V.O. sub. francès.).

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 20

1ª RELACIO (1)

FERRER ROIG. ANNA M.
FERRER ROIG. DANIEL
FERRER ROSELLO. M.
FERRER ROVIRA. ANICET
FERRER ROVIRA. JOAN
FERRER ROVIRA. JOSEP
FERRER SABATER, J.
FERRER SABATER. JOSEP
FERRER SALA. JOSEP
FERRER SALAT, CARLES
FERRER SALINAS. MARTI
FERRER SANXIS. MIQUEL
FERRER SERRA. LLUIS
FERRER SERRA. MARIA
FERRER SERRA. TERESA
FERRER SERRANO. JOSEP
FERRER SISQUELLA. J.
FERRER SOLANAS. JOAN
FERRER SOLER. JACINT
FERRER TOMAS. JOAN
FERRER TOR. JAUME
FERRER TORRENTS. E.
FERRER TORT, MIQUEL
FERRER, TRANSPORTS
FERRER UBACH. BEGINA
FERRER VALERO. FELIU
FERRER VALL. FRANCESC
FERRER. VDA. ESPINOS. M.
FERRER VIDAL. CARLES
FERRER VILA. J.
FERRER VILARDELL. J.
FERRER VOLTA. F
FERRER-DALMAU. ANTONI
FERRERES ARRUFAT. J.
FERRERES GONZALEZ. R.
FERRERES GONZALEZ. R.
FERRERES LLABERIA. J.
FERRERES TENE. JOSEP
FERRERO BALAGUER. A.
FERRERO DANIEL
FERRERO ROMANOS. J.
FERRERO SANCHEZ. M
FERRES BARRANERA. D
FERRES FERRES. JOSEP
FERRES GRATACOS. JOAN
FERRES RIBERA. JOSEP
FERRES TORRELLA. PERE
FERRET. ENRIC
FERRET ISERN. RAIMON
FERRET PAGES. ANDREU
FARRET PAGES, JOAQUIM
FERRET PUJOL. LLUIS
FERRET ROCA. JOSEP
FERRET TALIME. JOSEP
FERRIN FINA. AVELI
FERRIOL MATAS. JOSEP
FERRIS ALBENCA. V
FERRO PALLART. ALFONS
FERRO POMA. VICTOR
FERRON RAJA. FRANCESC
FERRON RIBAS. ANTONI
FERRON RIBAS. SANT
FERRUS ALOS. MIQUEL
FERRUSOLA LLADOS. M.
FEU CLOSAS. FERRAN
FEU SALA. IGNASI
FEXAS FONTDEVILA. E.
FIA MANSO. RAMONA
FIBLA SOLER. JOAN
FIDALGO GRATACOS. J
FIERRO JOAQUIN. V
FIGA FAURA. JOSEP
FIGA FAURA. LLUIS
FIGAROLA PERE. SEVER
FIGAROLA PLAJA. CARME
FIGUERA SERRA. A
FIGUERA SERRA. JOAN
FIGUERAS ANTOLI. A.
FIGUERAS ANTONI. J
FIGUERAS BAS. ANTONIA
FIGUERAS BASSOLS. J. M
FIGUERAS BERNABEU. A.
FIGUERAS BISBAL. J
FIGUERAS CANEN. S.
FIGUERAS CROS. A
FIGUERAS FERRER M.
FIGUERAS FIGUERAS. J.
FIGUERAS FOLCH. J.
FIGUERAS FONT. JOAN
FIGUERAS FRANCESC
FIGUERAS G., M. ROSA
FIGUERAS GORRES. J.
FIGUERAS GOULA. A.
FIGUERAS GOULA, X.
FIGUERAS I CARRERAS. S.
FIGUERAS. JOAN
FIGUERAS. JORDI
FIGUERAS. JOSEP M
FIGUERAS JOVE M
FIGUERAS M . RAMON
FIGUERAS. MARIA
FIGUERAS MARTORELL. M.
FIGUERAS MOS. MARIA
FIGUERAS MOTA. JOSEP
FIGUERAS NAVARRO. J.
FIGUERAS NEGRE. A.
FIGUERAS NOGUES. X
FIGUERAS RIERA. F
FIGUERAS RIERA. M.
FIGUERAS RIERA. TOMAS
FIGUERAS ROGER. A.
FIGUERAS SALVADO. F
FIGUERAS SALVADO. J.
FIGUERAS SALVADO. R.
FIGUERAS SANS. A.
FIGUERAS SURIÑACH. J.
FIGUERAS SURIÑACH. J. O.
FIGUERAS TETAS. ROSA
FIGUERES ALGRE. J.
FIGUERES BERTRAN. A.
FIGUERES BORDAS. M.
FIGUERES CRIVILLE. J.
FIGUERES DOLCET. J.
FIGUERES FETAS. S.
FIGUERES FRANCESCA
FIGUERES JOSEP M.
FIGUERES. JOSEP M.
FIGUERES. LLUIS
FIGUERES QUINTANA J.
FIGUERES SELVA. J.
FIGUERES TURRAS. S.
FIGUEROLA. ANDREU
FIGUEROLA BISCAMPS. J.
FIGUEROLA DURAN. J.
FIGUEROLA GILI. F.
FIGUEROLA. M. FRANCESC
FIGUEROLA MAYLINC. A.
FIGUEROLA PLANA. J. M.
FIGUEROLA RAVENTOS. M.
FIGUEROLA SOLA. A.
FIGULS CASAS. ARTUR
FIGULS. MONTSERRAT
FIGULS. MONTSERRAT
FILATURAS DEL TER. S. A.
FILELLA BRAGOS. JAUME
FILELLA FERRER. JORDI
FILELLA MADUELL. D.
FIDELLA PRADAS. JOSEP
FILLOL PRUNES. R.
FILOMENO BERGES. A.
FILOMENO PALAU. A.
FINA MARTI. ANNA
FINA MONTANER. CONSOL
FINA RIBAS. FELIX
FIOL BACH-ESTEVE. R.
FIOL BOFILL. MIQUEL
FIOL CASTAÑO. B.
FIOL CASTAÑO. C.
FIOL FALGAR. MARIA
FIOL MERCADER. TOMAS
FIOL NAVARA. VICENC
FIRCHNER CATALAN. V.
FIRO GATNAU. FRANCESC
FISAS COMELLA. CARLES
FISAS MULLERAS. S.
FISAS ROVIRA. JOAN
FISOS BOSCH. LLUIS
FITA MOLAT. DOMENEC
FITA RUBAU. MARCEL
FITE BORGUÑO. S.
FITE CLIMENT. JOAN
FITE FLIZ. ANGEL
FITE PASCUAL. JOSEP
FITO CLAVERIA. JOSEP
FITO COSTAS. ANGEL
FLAGUERAS MAÑE. RAMON
FLAMARICH BENASCO. M.
FLAMARICH MAIENS. J.
FLAMARICH POLIT. F.
FLAQUE ROCAS. MANUEL
FLAQUER COLLS. JAUME
FLAQUER FARRO. J. M.
FLAQUER VIDAL. JOSEP
FLETA LAZARO. PAU
FLIX SISO. JOAN
FLJTOMAS DEVESA. L.
FLO TOMAS. ANTONI
FLOR DE LIS RIU. F.
FLOR PEREZ. ANTONI DE
FLORDEJACHS ORTIZ. J.
FLORENSA ALCOVER. F.
FLORENSA CALUCHO. E.
FLORENSA DOMINGO. R.
FLORENSA . FRANCESC
FLORENSA PALAU. ROSA
FLORENSA REIXACHS. A.
FLORENSA SANS. MIQUEL
FLORES CASAS. JOSEP M.
FLORES EGEA. ANTONI
FLORES FLAQUER. PERE
FLORES FLAQUER. T.
FLORES GRIMA. JOAN
FLORES HERNANDEZ. F.
FLORES MUXI. PERE
FLORIAC TRIGNO. C.
FLORIACH MORILLO. J.
FLORISTERIA PRAT
FLORIT CAPELLA. JOSEP
FLORIT HUGHET. B.
FLOS BASSOLS. ANTONI
FLOS BASSOLS. JORDI
FLOS BASSOLS. RAIMON
FLOS BASSOLS. ROSA
FLOS MARGALEF. JORDI
FLOTATS CARRIO. M. A.
FLOTATS. JAUME
FLOTATS LLAGOSTERA. E.
FOGUET DALMAU. IGNASI
FOIX CUSCO. JORDI
FOLC BOSC. HECTOR
FOLC RIBE. JOSEP
FOLCH ADSERIAS. JOAN
FOLCH CAMARASA. LLUIS
FOLCH DAUSA. ERNEST
FOLCH DE ORTE. JOSEP
FOLCH GARCIA. ENRIC
FOLCH GENE. RICART
FOLCH GUILLEN. RAMON
FOLCH JOSEP. RAMON
FOLCH MARINE. WIFREDO
FOLCH MATEU. PERE
FOLCH PENELLA. MIQUEL
FOLCH PI. FEDERIC
FOLCH REXACH. ALFRED
FOLCH RODRIGUEZ. PERE
FOLCH RUSIÑOL. ALBERT
FOLCH SOLE. MAGDA
FOLCH SOLER LLUIS
FOLCH VERVENT. JULIA
FOLCH VIDAL. ANTONI
FOLGADO RAMON. VICENÇ
FOLGUEROLA BATALLA. J.
FOLGUERA CAVEDA. E.
FOLGUERA GIRIBETS. P.
FOLGUERA SANTIS. F.
FOLGUERAS SASTRE. L.
FOLIA MAESTRE. ALBERT
FOLQUE NICOLAU. JOAN
FOMENT ARTS. DECORAT
FONCILLAS GOMEZ. M.
FONCUBERTA AMBROS. J.
FONDEVILA BARRERA. D.
FONDEVILA CUMILLERA
FONDEVILA PEÑA. M.
FONOLL BALSELLS. J.
FONOLL SERRATS. JOAN
FONOLLEDA ANDREU. P.
FONOLLEDA ASPERT. J.
FONOLLEDA MILLET. J.
FONRODONA SUÑE. JOSEP
FONS GARCIA. MANEL
FONS SOLE. TERESA
FONSECA FABREGAS. E.
FONT ALEGRET. JOAN
FONT ALTES. JOSE M
FONT ANGELINA. CARME
FONT ANGELINA. JAUME
FONT ANGELINA. JOSEP
FONT ANGELINA. MARIA
FONT ANTONELL. JORDI
FONT AUGE. E.
FONT AUGE. RAMON
FONT BADIA. CONCEPCIO
FONT BAROY. JOAN
FONT BERENGUER. LLUIS
FONT BERNAUS. VICENÇ
FONT BORRAS. MARIA
FONT BOSCH. PERE
FONT BOSCH. ROBERT
FONT CAMPALANS. F
FONT CANAL. ENRIC
FONT CARDONA. JORDI
FONT CASTANYER. MARIN
FONT CASTELLS. JOSEP
FONT CASTELLS. PERE
FONT CATIVIELA. G.
FONT CLAVERAS. JOSEP
FONT COLLS. NURIA
FONT COSTA. ANTONI
FONT COSTA. ISIDRE
FONT CREIXEMS. F.
FONT CUSSO. JOAQUIM
FONT CUSSO. PERE
FONT DAGAS. ANGEL
FONT DAMIANS. A.
FONT DE RUBINAT. F.
FONT DE RUBINAT, F.
FONT DE RUBINAT. G. R.
FONT DE RUBINAT. S. R.
FONT DEU RITA
FONT ESTEVE. JOAN
FONT ESTRUCH. F.
FONT FARNES. JOAQUIM
FONT FARROL, XAVIER
FONT FATJO XIPRERS. J.
FONT FONT. MANEL
FONT GALLART. EVA
FONT GALLART. JAUME
FONT GALLART. JORDI
FONT GAONA. ALBERT
FONT GARCIA. JAUME
FONT GARCIA. MIQUEL
FONT GUILLUE. JOSEP M
FONT GIOL. JORDI
FONT GOMEZ. MANEL
FONT GUASA. PERE
FONT GUASCH. FLORENCI
FONT GUASCH. J
FONT GUIX. JOAN
FONT I MOR. JAUME
FONT JOVE. JOSEP M
FONT JUANOLA. JOAN
FONT LLOBERA. DOLORS
FONT MARIMON. ALEIX
FONT MARIOL. MIQUEL
FONT MARTI. MIQUEL
FONT MARTORI. MARIA
FONT MAS. ENRIC
FONT MAS. JOSEP
FONT MASSANA. N.
FONT MESTRE. JOAN
FONT OLIVA. JOAN
FONT OLIVE. ROSSEND
FONT PARES. ALBERT
FONT PASCUAL. ANNA
FONT PASCUET. F.
FONT PAULS. FRANCESC
FONT PERARNAU. V.
FONT PERO. ESTHER
FONT PLA. PERE
FONT PLANA. RAUL G.
FONT QUINTANA. PERE
FONT RAICH. FRANCESC
FONT REVILLA. JOAN
FONT RIBAS. ALBERT
FONT RIBAS. ANTONI
FONT RIERA. JOSEP
FONT RIPOLL. ALBERT
FONT RIUS. JOSEP M.
FONT ROCA. ARTUR
FONT ROIG. JOAQUIM
FONT RIOG. M. TERESA
FONT ROMAGOSA. JOAN
FONT ROSELL. PERE
FONT ROSINAC. ANTONI
FONT SANS. ENRIC
FONT SASTRE. VICENÇ
FONT SERRE. MARTI
FONT SOLA. JOSEP
FONT SOLSONA. J. I. C.
FONT TEIXIDOR. JOSEP
FONT TERRADO. JOSEP
FONT TORT. PERE
FONT VALLS. ANTONI
FONT VALLS. ANTONI
FONT VALLS. JOAQUIM
FONT VEIGA. ALBERT
FONT VENDRELL. LLUISA
FONT VILA. NARCIS
FONT VILARDELL. RAMON
FONT VINYALS. JOAQUIM
FONT ZARAGOSSA. I.
FONTA. EMILI
FONTAN JUBERO. PERE
FONTANA DE FOLCH. M.
FONTANALS TERMES. F.
FONTANELLAS BISBAL. V.
FONTANELLAS. F. S.
FONTANELLAS K., JORDI
FONTANELLAS LLORET. P.
FONTANET BACH. JOAN
FONTANET COMA. CAMIL
FONTANET PUIGPINOS. J.
FONTANET RICART. JOAN
FONTANILLAS CASTRO. L.
FONTANILLAS CIDERA. F.
FONTANILLAS TAPIOL. J.
FONTANILLES ANGUERA
FONTANILLES MANDRI. J.
FONTANILLES ROVIRA. M.
FONTANILLS TIO. PERE
FONTAS BLANQUERNA. J.
FONTBOTE. JOSEP MARIA
FONTBOTE VIDAL. A.
FONTCUBERTA AMBROS. C.
FONTCUBERTA. CARME
FONCUBERTA GEL. LL.
FONTCUBERTA JUBERT. E.
FONTCUBERTA JUNQUERA
FONTCUBERTA LLADO. F.
FONTCUBERTA ROSAS. J.
FONTDECABA C., RAMON
FONTDEVILA CONSUL. J.
FONTDEVILA PEREZ. J. M.
FONTFREDA GRATACOS. C.
FONTOBA DE VALLESCAR
FONTORA CAPELL. M.
FONTRODONA. EDUARD
FONTRODONA MASDIVAL
FONTS PUJOL. E.
FONTSEÇA BASART. E.
FONTSECA SEGIMON
FONTSERE MUÑOZ. JOSEP
FONTSERE MUNTEIS. J.
FORASTE ROCA. JOSEP
FORASTE SERRANO. D.
FORASTE VECIANA. J.
FORASTER ROSELLO. A.
FORASTER RUIZ. RICART
FORCA ARNAIZ. MARIA L.
FORCADA FLAQUE. ENRIC
FORCADA GRACIA. M.
FORCADA MALLOL. JOSEP
FORCADA SERRA. JOAN
FORCADA TRAVER. ENRIC
FORCADA VALLES. MARTI
FORCADELL GARCIA. M.
FORCADELL GUINJOAN. J.
FORCADELL REVERTE. J.
FORCADELL VINYES. J.
FORCH SERRA. JORDI
FORELLAD BRACONS. H.
FORELLAD SOLA. ANTONI
FORELLAD SOLA. F.
FORELLAD SOLA. JOSEP
FORELLAD SOLA. MIQUEL
FORES GARCIA. JOAN
FORES PEREZ. JAUME
FOREST GILI. FRANCESC
FOREST GILI. FREDERIC
FORGA GALLART. JAUME
FORGA TEIRA. J.I.E.
FORGA TEIRA. JAUME
FORGAS PUIGVERT. J.
FORGAS PUJADAS. ENRIC
FORMATJER BALDRICH. O.
FORMENT COROMINES. W.
FORMENT SOLE. ANNA
FORMENT SOLE. CONSOL
FORMIGUERA RAFOLS. J.
FORMOSA ESTEVA. JAUME
FORMOSA ESTRUGUES. J.
FORN COSTA. JOAQUIM
FORN FARGA. JOSEFINA
FORN FERNANDEZ. A.
FORN HOMAR. LLUIS
FORN HOMAR. MARIA
FORN TARRADELLA. LL
FORN TORRA. TERESA
FORN VALLS. RAMON
FORN VILARO. RAMON
FORNAGUERA PUJOL. F.
FORNALLS CALLS. F.
FORNALS PUIGORIOL. J.
FORNE BONA. JOSEP M.
FORNELL MOTERA. J.
FORNELL PUIG. FELIX
FORNELLS DOMENECH. LL
FORNELLS LLIGOÑA. J.
FORNELLS MARTINEZ. E.
FORNELLS MASDEU. F.
FORNELLS MATAS. JOSEP
FORNELLS PEREZ. JAUME
FORNELLS UBAC. JOSEP
FORNELLS UBACH. JAUME
FORNER BENITO. JOAN
FORNER FONTES. AGUSTI
FORNER FONTES. AGUSTI
FORNER MARTINEZ. A.
FORNES GILI. EDUARD
FORNES MUNTALT. R.
FORNIELES H., ENRIC
FORNIES MERCADE. E.
FORNIGUERA RAFOLS. G.
FORNIGUERA RAFOLS. M.
FORNOS BENAIGES. J.
FORNOS MOLLA. J.M.
FORNOS ROSA. F. J.
FORNS CARDUS. C.
FORNS CASASAYAS. J.
FORNS ROS. CARLES
FORNS SANTACANA. A.
FORNS SELLARES. D.
FORNS URGELL. JOAN
FORNS VDA. FANERA. M.T.
FORNS VENTURA. LLUIS
FORRADELLAS B., EUGENI
FORRELLAD FERER. J.M.
FORT AMOROS. ANNA
FORT BESORA. JORDI
FORT BUFILL. MIQUEL
FORT BUFILL. XAVIER
FORT BUSCATO. JORDI
FORT BUSCATO. JOSEP
FORT JUANPERE. ABEL M.
FORT LLEVAT. ANSELM
FORT MARRUGAT. M.A.
FORT MORRO. MANUEL
FORT OLIVE. ENRIC
FORT PASCUAL. PASCUAL
FORT SUBIRATS. J.M.
FORTESA REI. JOSEP
FORTESA-REI. F. RAMON
FORTEZA ALBERT. M.C.
FORTEZA ALBERTI. J.
FORTEZA CLAVE. A.J.
FORTEZA MIRO. ANTONI
FORTIANA MARTI. E.
FORTIN LLADO. MANEL
FORTINO MILA. JOSEP
FORTINO. VIADE. J.
FORTUÑO SORIANO. E.
FORTUNY ABAD. LLUIS
FORTUNY BATALLA. J.
F RTUNY BOVE. ESTEVE
FORTUNY CANALS. M.
FORTUNY CREIXELL. F.
FORTUNY ESTAPE. A.
FORTUNY FELIU. ANTONI
FORTUNY FELIU. B.
FORTUNY GIRO. JOSEP M.
FORTUNY GRAS. M.
FORTUNY MARGO. JOSEP
FORTUNY MARQUES. A.
FORTUNY MONTOLIU. S.
FORTUNY NOY. JORDI
FORTUNY PONZ. ROMA
FORTUNY RIBAS. MONTSE
FORTUNY SUÑE. JOSEP
FORTUNY VILARDELL. R.
FOS FORT. JOAQUIMA
FOSAS CARRERAS. JOAN
FOSSES CONILL. P.
FOSUELL ANDREU. E.
FOZ COMA. JOSEP A.
FOZ ORTIZ. JOSEP
FOZ PIQUE. SALVADOR
FRADERA ARMENGOL. F.
FRADERA LALUEZA. J.
FRADERA MARCET. R.
FRADERA MAYOLAS. A.
FRADERA SOLER. JOSEP
FRAIRG DIÑOL. F.
FRAMIS PUIG. FRANCESC
FRANCAS COT. AGUSTI
FRANCE TEIXIDOR. M.
FRANCEÑO. LLUCIA
FRANCES ANDREU. F.
FRANCES PIQUER. T.
FRANCESC MARERU. E.
FRANCH CARDONA. A.
FRANCH FERRES. MIQUEL
FRANCH MARTORELL. J. M.
FRANCH NAVAL. JORDI
FRANCH PADILLA. T.
FRANCH RODRIGUEZ. J.
FRANCH ROMERO. EMILI
FRANCI FLOTATS. JOAN
FRANCINO ARENILLAS. J.
FRANCINO PRUNES. F.
FRANCISCO GUILES. A.
FRANCISCO REVERTER. J.
FRANCITORRA ORTEU. A.
FRANCO BARBANY. JORDI
FRANCO DE ANDEL. J. M.
FRANCO TRIGERAS. F.
FRANQU. CARBONELL. J.
FRANQUESA BOUE. PERE
FRANQUESA COS. E.
FRANQUESA FONT. JOAN
FRANQUESA FONT. LLUIS
FRANQUESA. JOAN
FRANQUESA LLUELLAS. M.
FRANQUESA MONTELLS. C.
FRANQUESA PADROS. J.
FRANQUESA SASTRE
FRANQUET ALENTORN. A.
FRANQUET OSSO. PERE
FRANSOY FALCON. J. EUG
FRANSOY FALCON. M.
FRASER-GAFAS FRASER
FRASNO FONT. ANTONI
FRASQUET SOLE. F.
FREIRE NEIRA. BENITO
FREISSINIER PITARG. A.
FREIXA CASAMARTINA. D.
FREIXA FERRE. PERE
FREIXA. FRANCESC
FREIXA GIRALT. JOSEP
FREIXA GUARDIA. M.
FREIXA JAMARIZ. J.
FREIXA. JOAN
FREIXA JOVE. FERRAN
FREIXA PADRO. XAVIER
FREIXA PEDRALS. NURIA
FREIXA RIBA. RAMON
FREIXA SALA. ANTONIA
FREIXA SOLER. EMILI
FREIXA SUNYER. J. M.
FREIXAS BRU. ENRIC
FREIXAS MASIAS. N.
FREIXAS MUXI. MANEL
FREIXAS PADRO. JOAN
FREIXAS VILA. JOAN
FREIXENET CASADEMUNT
FREIXENET CUBERTA. LL.
FREIXENET MASIP. J.
FREIXER COLLELL. F.
FREIXER PUJOL. LLUIS
FREIXES AULINAS. J.
FREIXES CAVALLE. J. M.
FREIXES CORTES. J.
FREIXES MARTINEZ. J.
FREIXES PUJOL. J. M.
FREIXES SOLE. JAUME
FREIXES VILATORA. F.
FREIXI CASALS. JOAN
FRESNEDA REVUELTA. J.
FRIAS GAVALDA. EUGENI
FRIAS GONZALES. F.
FRIGOLA BUIXO. ANGEL
FRIGOLA JUNCAFRESA.O.
FRIGOLA PRATS. D.
FRIGOLA SAIS. F.
FRIGOLA SANZ. RAMON
FRIGOLA VIÑAS. ENRIC
FRIGOLE REIXACH. JOAN
FRITJA NOVELL. JOSEP
FRIXAS TORRUELLA. P.
FROUCHTHAN
FUCHS. PERE
FUENTE BAÑOS. M. DE LA
FUENTENILLA. T. MARIA
FUENTES DE PALAU. P.
FUENTES FURRIO.I.
FUENTES GARCIA. TOMAS
FUENTES LIBORI. A.
FUENTES NAVARRO. ROC
FUENTES NUÑEZ. MIQUEL
FUENTES TORRENT. JOAN
FUERTES ALBA. CARLES
FUERTES BAEZA. B.
FUERTES CAPO. T.
FUERTES CARRION. RAF
FUERTES DEVANT. A.
FUERTES DEVANT. E.
FUERTES EDO. J. M.
FUESTE SOLES. JOSEP
FUGUET MONNE. ANTONI
FUGUET SANS. JOAN
FULCARA TORROELA. D.
FULGUET. A. FRANCESC
FULLANA LLOMPART. M.
FULLAT GENIS. OCTAVI
FUMOLLET MORES. J.
FURCANU ANDREU. E.
FURNOLS PUJOL. JOSEP
FURRIOL. FINA
FURRIOL SOGAS. N.
FURRIOLS BANSELL. J.
FUSALBA BOSC. MATEU
FUSALBA BOSCH. MATEU
FUSELLAS CRUZ. BRA
FUSES TOHA. JOSEP
FUSTE ANGELA. AMELIA
FUSTE ARCEMI. F.
FUSTE ARMENGOU. RAMON
FUSTE BADIA. PERE A.
FUSTE BAGEN. JOSEP
FUSTE BORONOT. JOSEP
FUSTE CANUT. JOAN
FUSTE CARRE. JAIDRE
FUSTE DIAZ. FRANCESC
FUSTE DOMENECH. F. P.
FUSTE DOMENECH. J.
FUSTE DOMENECH. J.
FUSTE FARIGOLA. V
FUSTE FUSTE. M.
FUSTE SERVET. JOSEP M.
FUSTER BRICOLLE. J.M.
FUSTER CAMPS.RAFAEL
FUSTER ESPASA. JOAN
FUSTER FORGUES. E.
FUSTER FORGUES. N.
FUSTER. JOAN
FUSTER MIRALLES.C.
FUSTER QUEROL.RAFAEL
FUSTER RIBAS. ARTUR
FUSTER. SEBASTIANA
FUSTER TUBELLA. JOAN
FUXET CELA. M. ASSUMPT
FUXET COMPTE. JESUS

G

G. VALDECASAS FRANCESC
GAÑET. ANTONI
GAÑEZ GALAN. JOAQUIM
GABA CAPDEVILA. JOAN
GABALDA CALLS. H.
GABALDA. HIPOLIT
GABALDA. JOAN
GABARRES SELLARES. J.
GABARRO BARBA. ISIDRE
GABARRO CASANOVAS. J.
GABARRO FERRER. JOAN
GABARRO JUNYENT. J.
GABARRO MUSET. JOAN
GABARRO. P.
GABARRO PALLARES. M.
GABARRO PRAT. RICARD
GABARROS CARDONA. R.
GABARROS GRAU. TEODOR
GABARRU FERRER. A. MA
GABERNET MACIA. RAMON
GABRIEL TORRES. S. A.
GAFAROT CAMA. JOAN
GAFAS BACH. JOAQUIM
GAGES MORE. JOAQUIM
GAJA MOLIST. ESTEVE
GAL BOGUÑA. ENRIC
GALA FERNANDEZ. JAUME
GALABART TRAVEZ. Z.
GALAN. ISAAC
GALBA MARZO. JOSEP
GALCERAN ANGUERA. J.
GALCERAN ARTIGUES. J.
GALCERAN CARRASCO. J.
GALCERAN GALLIFA. A.
GALCERAN GASSO. R.
GALCERAN PI. JOSEP
GALCERAN PLANA. F.
GALCERAN SOLA. M. D.
GALCERAN VILA. JOSEP
GALEGO. JOSEP
GALERA. JORDI
GALERA PALOMO. JORDI
GALERA TORRES. V.
GALES BERTRAN. NURIA
GALGO ISERTE. MANEL
GALI BARBA. JOAN B.
GALI BURES. JOSEP M.
GALI HERRERA. GF.
GALI MARTI. ANNA M.
GALIA ADELL. N.
GALICIA ESTADELLA. G.
GALIMANY FLIX. F.
GALIN CALVO. A.
GALINDO LOPEZ. F.I.A.
GALINDO NIEVES. LL.
GALINSOGA. MARIA
GALLACH
GALLARDE BERNAT
GALLART ARMENGOL. M.
GALLART CAPDEVILA. J.
GALLART CARMONA. M
GALLART COLOMINAS. M.
GALLART DE FONT. M.M.
GALLART GALLART. J.
GALLART MAIZ. JOASEP
GALLART PASQUAL. B.
GALLART REIXAHC. JOSEP
GALLART REIXACH. J.
GALLEGO CALAF. A.
GALLEGO LLOBERAS. A.
GALLEGO ROVIRA. S.
GALLEGO TIBAU. N
CALLEJONES ROVIRA. J.
GALLEMI CASANELLAS. A.
GALLEMI CASANELLES. J.
GALLEMI PAULET. JAUME
GALLEN BALLESTER. J.
GALLEN DIAZ. MARIA
GALLEN GALINDO. J.
GALLES VILLAESCUSA. J.
GALLES VILLAESCUSA. J.
GALLIFA ESPIELL. C.
GALLIFA HOSTENC. F.
GALLIFA. JOAN
GALLIFA. JORDI
GALLIFA MARQUEDA. J.R.
GALLIRA CAVALLE. J.M.
GALLOFRE SANS. JOAN
GALLOFRE SANS. JOSEP
GALLS MARTORI. V.
GALMES BONICH. MARIA
GALOBARDES. JOSEP
GALOBARDES POCURULL
GALOBARDES POCURULL
GALOBART CORBERA. JOAN
GALOFRE BARBERA. JOAN
GALOFRE BOFARULL. F.
GALOFRE FARRERONS. A.
GALOFRE FERRER. I
GALOFRE GABARRO. J.
GALOFRE ILLAMOLA. E.
GALOFRE SAUMELL. JOAN
GALOFRE SINOBAS. J.
GALUP ILLA. S.
GALVE GOMEZ. A.
GAMBUS ARMENGOL. J.
GAMBUS FREIXA. E.
GAMBUS GABRIEL. S.
GAMBUS PICART. XAVIER
GAMELL ANDREU. JOSEP
GAMISANS FURNELLS. R.
GAMMA S.P. PUBLIC. S.A.
GAMORRA CALVO. JESUS
GAMUNDI PAGES. NURIA
GAMUNDI PAGES. RAMON
GANDOL TORNE. S.
GANESCA TO. C.
GANGONELLS BORRAS. F
GARANGOU CAMPS. JOSEP
GARANGOU TORRENT. J.
GARANGOU TORRENT. M.J
GARASA LAMUA. JOSEP A.
GARAV ARBONA. C.
GARBI IGLESIAS. JOSEP
GARCES GELABERT. E.
GARCES MARULL. C.
GARCES MARULL. JOSEP
GARCES MARULL. J.
GARCES MIRAVET. V.
GARCES PEREZ. S.
GARCES PIQUE.RAMON
GARCIA A., XAVIER
GARCIA ALIER. F
GARCIA ALONSO. LLUIS
GARCIA ANDREU. SARA
GARCIA ARBUSSA. C.
GARCIA AZNAR. JULIA
GARCIA BAILA. JOAQUIM
GARCIA BALLESTER. J.
GARCIA BARBER. S.
GARCIA BARTOLOME. P.
GARCIA BENITEZ. TOMAS
GARCIA BLASCO. FAM.
GARCIA BONET. A.
GARCIA BURDOY. J.M.
GARCIA CAÑOMERAS. M.T
GARCIA CAIRO. R.
GARCIA CALVET. A.
GARCIA CAMPDURA. M
GARCIA CAROS. E.
GARCIA CASCALES. M.
GARCIA CASTILLO. JOAN
GARCIA CATALA. RAFEL
GARCIA CAUSE. ANTONI
GARCIA CIRERA. XAVIER
GARCIA COBACHO. T.
GARCIA CODINA. F.
GARCIA CORBERA. MANEL
GARCIA CORBERA. RAFEL
GARCIA COTS. IGNASI
GARCIA CUESTA. V.M.
GARCIA DE SALVO. A.
GARCIA DEL RAMO. J.
GARCIA DOLSA. ALFONS
GARCIA ESCALE. JOAN
GARCIA ESCALE. RAMON
GARCIA FARRERAS. J.
GARCIA FERRAN. M.
GARCIA FERRANDO. J.
GARCIA FERRER. JOAN E.
GARCIA FERRER. MERCE
GARCIA FERRO. C.
GARCIA FITE. DIDAC
GARCIA FONT. C.I.J.
GARCIA FONT. LLUIS
GARCIA FULCRAND
GARCIA GARCIA. G.
GARCIA GARCIA. JOSEP
GARCIA GARCIA. JOSEP
GARCIA GARCIA. LL.
GARCIA GARCIA. M.
GARCIA GARCIA. M.R.
GARCIA GASCON. MERCE
GARCIA GASCON. RAFEL
GARCIA GASCONS. JOAN
GARCIA GELIS. MIQUEL
GARCIA GILABERT. V.
GARCIA GIRONES. A.
GARCIA GONZALEZ. P.
GARCIA. GONZALEZ. T.
GARCIA GONZALO. M.
GARCIA GRANADA. JOSEP
GARCIA GRANADA. V.
GARCIA GRAO. MANEL
GARCIA GRAS. PERE
GARCIA GUTIERREZ. J.L.
GARCIA HEREDIA. D.
GARCIA HUT. SEBASTIA
GARCIA IBAÑEZ. JULIO
GARCIA. JORDI
GARCIA JOU. JOAN
GARCIA JUANIUS. JOSEP
GARCIA LABASTA. ROGER
GARCIA LACORT. JOAN
GARCIA LAZARO. S.
GARCIA LEON. FRANCESC
GARCIA LLACA. JOAN
GARCIA LLAURADO. F.
GARCIA LOPEZ. JOSEP
GARCIA MALTAS. JOSEP
GARCIA MALTAS. JOAN M.
GARCIA MARANGES. J.M.
GARCIA MARTINEZ. V.
GARCIA MASCARO. JOAN
GARCIA MASSO. ANTONI
GARCIA MATA. M.
GARCIA MERCADER. JOAN
GARCIA MICOLA. RICARD
GARCIA MORANGUES. J.
GARCIA NICOLAS. J.LL.
GARCIA NOVA. JOAN

(1) Comptes de participació processats fins al 27/3/76. Seguiran altres relacions.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 21

GARCIA OLAVE, LLUIS
GARCIA OLMOS, MARIA
GARCIA OYERBE, ANTONI
GARCIA PALACIN, XAVIER
GARCIA PALACIOS, A.
GARCIA PALAU, JOAN
GARCIA PAMIES, A.
GARCIA PASTOR, A.
GARCIA PASTOR, ANDREU
GARCIA PEDRET, ENRIC
GARCIA PEIRO, JOSEP A.
GARCIA PETIT, JORDI
GARCIA PIÑERO, ANTONI
GARCIA PICANYOL, H.
GARCIA PINYOL, RAMON
GARCIA PLA, MATEO
GARCIA PLENSA, F.
GARCIA PUJOL, MANUEL
GARCIA RAICHS, ANSELM
GARCIA ROCA, CARMINA
GARCIA ROCHE, ANTONI
GARCIA RODRIGUEZ, S.
GARCIA ROVIRA, M.LL.
GARCIA RUIZ, JOSEPA
GARCIA SANCHEZ, RAFEL
GARCIA SANCHO, SOFIA
GARCIA SANS, ANTONI
GARCIA SARCENA, J.M.
GARCIA SED, ANGEL
GARCIA SENTIS, A.
GARCIA SEVILLA, LLUIS
GARCIA SOLDEVILA, A.M.
GARCIA SOLE, JOSEP
GARCIA SUAREZ, F.
GARCIA SUBIRA, B.
GARCIA SURIA, JOAQUIM
GARCIA UREÑA, MARIA
GARCIA VALLES, LLUIS
GARCIA VENDRELL, J.M.
GARCIA VERBE, ROSER
GARCIA VILAGINES, D.
GARCIA ZALOÑA, JOAN
GARCIA ZARANDIETA, A.
GARCIAS CAÑELLAS, J.M.
GARDELLA TORALLAS, M.
GARDIELLA GUILLAUMES
GARGALLO FUENTE, M.
GARGALLO, GUILERA, J.
GARGALLO MARTI, JORDI
GARGALLO PORTA, JOSEP
GARGANTA MIQUEL DE
GARGANTE PUJOL, JOSEP
GARI COMAS, SANTIAGO
GARIBALDI BAQUENA, E.
GARIBALDI BORSOT
GARIGA MONJO, ENRIC
GARNIER TOM
GAROLA BORRAS, JAUME
GAROLERA CARBONELL, N.
GARRAFE C., JOSEP
GARRAVE, JAUME
GARRE PONCE, AGUSTI
GARRELL CASANOVAS, R.
GARREL PUBILL, JOAN
GARRETA BOES, JOSEP
GARRETA CUSIDO, E.
GARRETA CUSIDO, JOSEP
GARRETA JAQUES, JAUME
GARRETA JAQUES, M.
GARRETA, JOSEP M.
GARRETA MAGRIÑA, I.
GARRETA MARTINEZ, J.
GARRETA MESTRE, JOAN
GARRETA OLIVELLA, ANT
GARRETA RICART
GARRETA SINTAS, JAUME
GARRETA SINTAS, JOSEP
GARRETA SOLE, MANUEL
GARRIDO BARASTEGUI, A
GARRIDO GARCIA, JOSE L.
GARRIDO IGLESIAS, A.
GARRIDO MIR, JOAN
GARRIDO MIR, JOAN
GARRIDO TORRENS, M.
GARRIDO VIDAL, ARTUR
GARRIGA ALEMANY, V.
GARRIGA BAQUEDANO, J.
GARRIGA BELLFILL, J.
GARRIBA BOSCH, JOSEP
GARRIGA CAUS, RAMON
GARRIGA CLOS, JOSEP M.
GARRIGA COMA, JOSEP
GARRIGA COMAS, JOAN
GARRIGA DOMENECH, J.
GARRIGA FONTS, ALBERT
GARRIGA FUMANAL, LL.
GARRIGA GAMISANS, M.
GARRIGA GASOL, ISIDRE
GARRIGA GASULL, J.
GARRIGA GIMENES, E.
GARRIGA GIMFERRER, A.
GARRIGA GIMFERRER, M.
GARRIGA LLOVERAS, V.
GARRIGA MARCEL-LI
GARRIGA MARCH, JOSEP
GARRIGA MARQUES, R.
GARRIGA MIRALLES, M.
GARRIGA MIRALLES, M.
GARRIGA MUSOLAS, JULI
GARRIGA PLANAS, I.
GARRIGA PUIG, JOAQUIM
GARRIGA RECASENS, C.
GARRIGA RIBAS, F.
GARRIGA RIUS, ANTONI
GARRIGA RIUS, ANTONI
GARRIGA SAMPONS, J.
GARRIGA SANJUAN, LL.
GARRIGA SAPERAS, R.
GARRIGA SELMA, JESUS
GARRIGA SERRA, F.
GARRIGA SERRO, JOSEP
GARRIGA SOLE, A.
GARRIGA TRILLA, JOSEP
GARRIGA TRULLOS, E.
GARRIGA VALLDOSERA, F.
GARRIGA VALLE, ERNEST
GARRIGA VENTOSA, M.L.
GARRIGES MIRA, A.
GARRIT BRUGUERA, JOAN
GARROFET FARRAGUT, V.
GARROSSET RAFEL
GARRUFA PUIG, M.
GARRUT ROMA, JOSEP M.
GARSABALL ANGUERA, J.
GARSABALL TORRENTS, C.
GARSOT SANS, FRANCESC
GARUZ BUIXADE, J.M.
GASALLA RASSO, JESUS
GASCA GRAU, VICENS
GASCH DENIEL, RAMON M.
GASCH MARIA
GASCO RODRIGUEZ, M.
GASCON AGUILAR, M.
GASCON COLOMER, JO RA
GASCON NAVARRO, E.
GASCON NAVARRO, F.
GASCON RODA, J.
GASCON SEGUNDO, LLUIS
GASCON SERRANO, L.
GASCONS, ANTONIA R.
GASET XARAU, JOSEP
GASO FUSES, LAURA
GASOL ALMENFROS, PERE
GASOL MAGRIÑA, JOSEP
GASOL VALLVE, JOSEP M.
GASOLIBA BOHM, CARLES
GASOLIBA ENCABO, E.
GASPA PADRENY, JOAN
GASPA PALAU, JOAN
GASPAR CAMI, BENJAMI
GASPAR DE V., JORDI
GASPAR, JOAN
GASPAR PERONELLA, J.
GASSET ARGEMI, JOSEP
GASSET MALLAFRE, J.
GASSET SABATE, JOAN
GASSIOT CALVET, JOAN
GASSO AMADO, J. M.
GASSO FELIU, JORDI
GASSO ROSELL, PERE
GASSO SOLE, F. DE P.
GASSO UBACH, LEANDRE
GASSOL, CONCEPCIO
GASTO AGUILA, RAMON
GASTO MORA, IGNASI
GASULL ABELLAN, MARTI
GASULL ATMELLA, A.
GASULL B., JOANA
GASULL BATLLE, JOAN C.
GASULL CANELA, JOAN
GASULL MIRO, ENRIC
GASULLA ANGLA, ALBERT
GATELL, ALBERT
GATELL PORTA, ROSA
GATELL RIGAU, MARINA
GATELL SALES, JOSEP
GATEU SUBIRANA, ANNA
GATIUS CARRERA
GAUDI, MONTSERRAT
GAUDIER CASAS, JACINT
GAUDOFARRES, ROSA
GAULA GAULA, EULALIA
GAURIGA, JAUME
GAUSA DEPREZ, NURIA
GAUSACHS MARI, MANUEL
GAUSI GENE, JOAN
GAVALDA ARAN, M.C.
GAVALDA SUGRAÑES, M.
GAVALDRA, V. JOAN
GAVARRO CASTELLTORT
GAVARRO D'IZARD, M. T.
GAVILAN ESTEVA, V.
GAVIN BARCELO, J. M.
GAVIRIA IBAÑEZ, GERMA
GAY BONET, M. CARME
GAY CASINYE, JOSEP
GAY CASINYE, JOSEP
GAYA ABELLO, JOSEP
GAYA BELTRAN, E.
GAYA ORTEU, JOSEP
GAYA POCURULL, JOSEP
GAYA RIBADULLA, JESUS
GAYA SANS, JOSEP
GAYA SOLE, MANUEL
GAYET AMADOR, PERE
GAYETE SERRA,LLUIS
GAZO GUARDIA, MANUEL
GEA IBEROS, VICENÇ
GEA MAS, JOAQUIM
GEA MAS, LLUIS
GEA TALLON, M. CARME
GEIS PANES, PERE
GEIS PANES, PERE
GELABERT ALVAREZ
GELABERT C. JAUME
GELABERT CASASSAS, J.
GELABERT CUYAS, J.
GELABERT FONTOVA, D.
GELABERT NEGRE, F.
GELABERT TORNE, JAUME
GELABERT VIÑOS, M. C.
GELABERT WEBER, J.
GELABERTO VILAGRAN, J.
GELAMBI HERNANDEZ, J.
GELGA UBACH, SIMEO
GELI ANGLADA, MARIONA
GELI ANGLADA, NURI
GELI ANGLADA, ROSA
GELI BATLLORI, LL.
GELI BONAL, JOSEP
GELI IGLESIES
GELI PAGES, ALBERT
GELI SIMON, FRANCESC
GELI SOLER, JOAN
GELI SUTI, JOSEP M.
GELIDA RIPOLLES, JOAN
GELMA MARTINEZ, DIDAC
GELMA VILA, JOAN
GELPI ESTOL, TERESA
GEMOLLER BORRELL, J.
GENDRA CLAS, LLUIS
GENDRA LLIMARGES I.
GENDRAU GRIFELL, JULI
GENDRAU XIFRO, JOSEP
GENDREU GRIFUL, RAMON
GENE BRUFAU, MIQUEL
GENE FERRE, FELIP
GENE MOLINS, ANTONI
GENE PAGES, RAMON
GENE WENCESLAO, E.
GENER ANGIS, ROSER
GENER RAXACH, JOSEP M.
GENESCA GARRIGOSA, E.
GENESCA, JORDI
GENESCA ROVIRA, JAUME
GENIS ARUMI, JOSEP
GENIS DIAZ, ESTEVE
GENIS SANCHO, JESUS
GENIS TERRI, ERNEST
GENIS VILA, ESTEVE
GENIS VILA, JORDI
GENIUS OLESTI, ALBERT
GENOVAS MILLET, CH.
GENOVAS MILLET, M.
GENOVES, JOAN
GENOVES MOLAS, JOSEP
GENOVES MOLAS, ROSA
GENOVES, PUIG, JAUME
GENS SOLE, ANTONIO
GERENCIA COOPERATIV.
GERMA RABASA, JOSEP
GERMAN BEUZKOETXEA
GERMAN RALLO, JOSEP
GERMAN RALLO, MONT.
GERMAN REBULL, F.
GERMANES CARMELITES
GERMANETES DELS PBRS.
GERMES PARELLADA, R.
GERONES FRANCISCO, J.
GERONIMO CEREZO, M.
GIAU JORBA, JOSEFA
GIBERGO PLANAS, N.
GIBERT CANALS, ENRIC
GIBERT CANYADELL, J.
GIBERT GALOBARDOCS, J.
GIBERT GENIS, JOSEP
GIBERT GUARRO
GIBERT JANOT, ANTONI
GIBERT, JOSEP
GIBERT LLAGOSTERA, J.
GIBERT MASVIDAL, J.
GIBERT PERALTA, V.
GIBERT PRADELL, D.
GIBERT VALLES, ENRIC
GIBERT VALL, J. O.
GIBERT, VDA DE BOU A.
GIFREU PINSACH, J. I. R.
GIBL ALAVA, JORDI
GIL ALBIOL, M. TERESA
GIL ALIART, ENRIC I. M.
GIL ALMIÑANA, PERE
GIL BADELL, JAUME
GIL BARBERA, ALFONS
GIL BASORA, PLANAS
GIL BOTI, AMADEU
GIL BOTI, ANTONI
GIL BUSTAMANTE, JOAN
GIL CAMPOS, JACINT
GILCARDUS, LLUIS
GIL CASADEMONT, M.
GIL ESPAÑOL, AIMAT
GIL FERRERO, LLUIS
GIL FUSALBA, ANGEL
GIL FUSTE, MIQUEL
GIL GARCIA, FRANCESC
GIL GIL, ANUNCIACIO
GIL GIRONES, SALVADOR
GIL LEON, MIQUEL
GIL MARTI, JOSEP LL.
GIL MAYOLES, JAUME
GIL MEMBRADO, TOMAS
GIL MOLINS, ANTONI
GIL OLIVES, ANGEL
GIL PEÑA, MIQUEL
GIL RAMON, FRANCES
GIL SANCHIS, ANDREU
GIL SERRA, LLUIS
GIL SOLER, JOSEP
GIL-VERNET HUGUET, J.
GIL-VERNET HUGUET, LL.
GILABERT BOYER, TOMAS
GILABERT BRULL, JOAN
GILABERT ROMAGOSA, A.
GILABERT VILALTA, J.
GILABERTE NURI, JOAN
GILI AMENGUAL, B.
GILI CASTELLVI, MAGI
GILI CATARI, ROBERT
GILI CATARRI, F.
GILI ESTEVE, GUSTAV
GILI FARRES, I.
GILI GUSTUA
GILI MARGARIDA
GILI MIR, SERGI
GILI MOROS, JOAQUIN
GILI PONS, RAMON
GILI SAPE, JOSEP
GILS NAVARRO, LLUIS
GIMBERT ROURA, ANTONI
GIMBERT ROURA, JOSEP
GIMENEZ CAÑELLAS, J.
GIMENEZ DELIZ, JOSEP
GIMENEZ FERRER, EDUARD
GIMENEZ FORMIGUERA, M.
GIMENEZ MANYANET, E.
GIMENEZ MESTRES, M. T.
GIMENEZ MIQUEL, C.
GIMENEZ MONMANY, F.
GIMENEZ MUÑOZ, JOSEP
GIMENEZ PALLAS, F.
GIMENEZ PIÑOL, JOSEP
GIMENEZ ROCA, JOSEP
GIMENEZ SIMO, PERE
GIMENEZ VALLESPI, M.
GIMENEZ, VDA. FAURA MR.
GIMENO ALONSO, CARME
GIMENO ARGELAGA, JOAN
GIMENO ARGELAGA, R.
GIMENO BENITO, DAVID
GIMENO BENITO, JORDI
GIMENO BENITO, MIREIA
GIMENO DOMENECH, M. M.
GIMENO FUSET, VICENT
GIMENO GARRIGA, A.
GIMENO GARRIGA, A.
GIMENO GARRIGA, J. M.
GIMENO GONZALEZ, J.
GIMENO I BAGES, RAMON
GIMENO LLAMBRICH, E.
GIMENO LOPEZ, CAMIL
GIMENO MARQUINA, J.
GIMENO RIERA, FERRAN
GIMENO RODRIGUEZ, R.
GIMENO SEVILLA, F.
GIMENO SOLVESTRE, J.
GIMENO SOROLLA, C.
GIMENO VALENTIN, M.
GIMENO VIDAL, M.
GIMFERRER BAQUE, M. C.
GIMFERRER MONCUNILL
GIMO FORNELLS, G.
GIMO FORNELLS, L.
GIMO RUIZ, JOAN
GIMPERA, TERESA
GINABREDA GARCIA, J.
GINART BOBA, JOSEP
GINE FOLH, MARCELI
GINE GUARDIA, JOAN
GINE, JOSEP
GINE MASSA, MIQUEL
GINE ORENGO, ENRIC
GINE ORENGO, JAUME
GINE PAULT, ROSA
GINE ROSELLO, J. M.
GINE TRIBO, JOSEP
GINEBREDA CAZES, R.
GINER ALEU, JOAQUIM
GINER ARGUETA, JOAN
GINER ARRAU, RAMON
GINER CARDO, RAFEL
GINER CODINA, S.
GINER CORTES, DOLORS
GINER CROS, XAVIER
GINER DAVI, JAUME
GINER GINE, JORDI
GINER MERNOSA, RAFEL
GINER MIRALLES, S.
GINER PLA, JESUS
GINER REDON, FRANCESC
GINER, SALVADOR
GINER NONELL, ANNA
GINES SALA, PAU
GINESTA BALDEBEY, LL.
GINESTA MANZANERES, J.
GINESTA, RAMONA
GINESTA RASPALL, J.
GINJAUME RIBERA, JOAN
GIOL BAYONA, JOAQUIM
GIOL DRAPER, PERE
GIOL MAS, JOSEP
GIRABAL GUITART, J.
GIRALT BOTINAS, JOSEP
GIRALT CAÑAS, FAMILIA
GIRALT CAMINAL, M.
GIRALT FORMAGUERA, M.
GIRALT JACAS, M.
GIRAL LLEDO, E. LL.
GIRAL MATEO, LLUISA
GIRALT MESTRE, JOAN
GIRALT PAULI, ENRIC
GIRALT PEIRO, ALBERT
GIRALT PEIRO, JORDI
GIRALT PORTOLES, M.
GIRALT PRADA, JOAN M.
GIRAL PRAT, M. A.
GIRALT PRAT, P. MANUEL
GIRALT PUIG, JAUME
GIRALT RAVENTOS, E.
GIRALT RIAU, JOSEP
GIRALT SAIS, MEDI
GIRALT TUTUSAUS, F.
GIRALT VILA, J.
GIRANT PORTA, B.
GIRATO GASPARIN, A.
GIRBAU BOVER, PERE
GIRBAU CAMPS, F.
GIRBAU ESTRADA, CARME
GIRBAU, EULALIA
GIRBAU FELIU, NARCIS
GIRBAU VERGES, M.T.
GIRO ABELLO, TOMAS
GIRO CLOFENT, MIQUEL
GIRO GILI, GUILLEM
GIRO GILI, SANTIAGO
GIRO LLEO, SALVADOR
GIRO LORENTE, RAMONA
GIRO MARSAL, MARCEL
GIRO MARSAL, MODEST
GIRO PARIS, JOSEP M.
GIRO ROCA, JOAN
GIRO RUFINO, CARLOS
GIRO SALAS, ANNA
GIRO WADRENCH, MANUEL
GIROL SAMAGIEGO, A.
GIROL SAMANIEGO, R.
GIRONA ARMENGOU, J.
GIRONA BEL, SALVADOR
GIRONA CUYAS, LLUIS
GIRONA FERRER, JOSEP
GIRONA GISBERT, R.
GIRONA LLADO, ALBERT
GIRONA, MARIA
GIRONA SOLE, ALBERT
GIRONA SOLE, M.
GIRONELLA SEVILLA, J.
GIRONES COMA, NURIA
GIRONES GISPERT, F.
GIRONES LLINAS, A.
GIRONES SALOMO, RAMON
GIRONES TAPIOLA, J.
GIRONS VINES, JOSEP
GIROS BORRELL, B.
GIROS TOMAS, MIQUEL
GIROS VALENT, MIQUEL
GISBERT, FREDERIC
GISBERT MARTINEZ, J.
GISBERT OCHOA, LLUIS
GISPERT ALCUBILLA, J.
GISPERT BOSQUE, A.
GISPERT BROSA, ADRIA
GISPERT BROSA, ANTONI
GISPERT CASALS, LLUIS
GISPERT CATALA, G.
GISPERT COSTA, JOSEP
GISPERT GRAU, ISIDRE
GISPERT GUINOT, JOSEP
GISPERT JANER, P.
GISPERT JORDA, ANTONI
GISPERT PAMIES, M.N.
GISPERT SARICH, PILAR
GISPERT SERRA, MARIA
GIUDET ESCAMILLA, A.
GOBEM ORRIOLA, JOAN
GOBENA JULIA, FRANCESC
GOBERNA CANELA, JOSEP
GODALL RICART, MARTA
GODALL RICART, MERCE
GODAS VILA, FREDERIC
GODAY BARBA, FRANCESC
GODAY MARINA, JORDI
GODAYOL RIERA, ANTONI
GODES ROYO, JOSEP A.
GODO BALL, ANTONI
GODO BALL, FRANCESC
GODO BIOSCA, MIQUEL
GODO BIOSCA, PEDRO
GODO VALLS, CARLES DE
GODOY SUAREZ, GASPAR
GOENAGA CAMPMANY, D.
GOICOECHEA, JOSEP M.
GOIXART PASCUAL, P.
GOL BALLESTER, ALBERT
GOL BUSQUETS, F.
GOL CREUS, JOAN
GOL GURINA, JORDI
GOMA ALBERT, JOSEP LL.
GOMA, JOSEP M.
GOMA MARIMON, JOAN
GOMA MASIP, FERRAN
GOMA MUSTE, FRANCESC
GOMA NASARRE, ANTONI
GOMA ROGER, JOSEP
GOMA SERRA, MATIES
GOMA TORRENTS, RICARD
GOMA-CAMPS FERRE, M.
GOMAR TERMES, LEANDRE
GOMEZ ALIAGA, ANTONI
GOMEZ BARREIRO, M.LL.
GOMEZ CASAS, E.
GOMEZ DE LA TIA, A.
GOMEZ DOMINGO, ROSA
GOMEZ ESPUNY, F.
GOMEZ FAUS, H.
GOMEZ FERNANDEZ, R.
GOMEZ FERRIOL, ANTONI.
GONZALEZ DIAZ, L.
GONZALEZ DIAZ, M.
GONZALEZ, EMILIA
GONZALEZ ESCARDO, R.
GONZALEZ FERRER, E.
GONZALEZ FRANCESCA
GONZALEZ GARRIGOSA, R.
GONZALEZ GASULLA, J.
GONZALEZ GOMEZ, A.
GONZALEZ GRAU, ANTONI
GONZALEZ GUILLEM
BONZALEZ IBAÑEZ, A.
GONZALEZ JUNCOSA, C.
GONZALEZ LLAGOSTERA
GONZALEZ LOPEZ, J.J.
GONZALEZ LUNA, RAFAEL
GONZALEZ LUQUERO, V.
GONZALEZ M. FRANCESC
GONZALEZ MARTIN, A.
GONZALEZ MASSO, JOAN
GONZALEZ MAURI, A.
GONZALEZ, MERCE
GONZALEZ MIRAS, J.E.
GONZALEZ MONCLUS, E.
GONZ LEZ MONDEJAR, B.
GONZ/ LEZ MORA, J. LL.
GONZALEZ MORALES, J.
GONZALEZ ORTEGA, JOAN
GONZALEZ ORTIZ, JOAN
GONZALEZ P. MIQUEL
GONZALEZ PALACIO, E.
GONZALEZ PUIG, M.R.
GONZALEZ RIBAS, M.
GONZALEZ RUPEREZ, A.
GONZALEZ RUPEREZ J.
GONZALEZ, S. JAUME
GONZALEZ SASTRE, J.M.
GONZALEZ SEIX, SONIA
GONZALEZ SERRET, J.M.
GONZALEZ SOLER, F.
GONZALEZ TOMAS, JOSEP
GONZALEZ UREÑA, ANGEL
GONZALEZ UREÑA, FLORA
GONZALEZ V., CARLES
GONZALEZ VALERA, P.
GONZALO PRINETTI, F.
GONZALVEZ MONTORO, V.
GORCHS, JOSEP
GORDALIZA ZENON, B.
GORDELLA LLOP, PERE
GORDI CAMPS, CARME-R
GORDI LLACUNA, RAMON
GORDI SENDROS, M.
GOMEZ FONTANILLS, D.
GOMEZ FORNAGUERA, J.
GOMEZ GOMAR, LLUIS
GOMEZ GOMEZ, ANDREU
GOMEZ JARA, MARIA
GOMEZ, MERCE
GOMEZ MESTRE, LLUIS
GOMEZ MOMPERT, JOSEP
GOMEZ ORTIZ, PILAR
GOMEZ PENELLA, C.
GOMEZ PEREZ, JOSEP
GOMEZ PLANAS, ANGEL
GOMEZ PY JOAN, CARLES
GOMEZ QUINTANA, A.
GOMEZ RAFALES, E.
GOMEZ RIU, JAUME
GOMEZ RODRIGUEZ, A.
GOMEZ ROLDAN, LLUIS
GOMEZ SANTI
GOMEZ SERRANO, JOAN
GOMEZ SOGORD, LLUIS
GOMEZ SOLANES, JOSEP
GOMEZ SOLER, FRANCESC
GOMEZ VDA. ESTRUCH, R.
GOMEZ VINARDELL, JOAN
GOMILA MARTI, MARTI
GOMIS AYMA, JOAN
GOMIS CHERBONNIER, J.
GOMIS LLORENC
GOMIS PERERA, ENRIC
GOMIS PERERA, LLUIS
GOMIS RIUS, JOSEP
GOMIS SAAVEDRA, F.
GOMIS SANAHUJA, JOAN
GOMIS SERDAÑONS, J.
GOMIS SORRIBAS, LLUIS
GONELL CERVERA, JOAN
GONZALBES MONTORO, V.
GONZALES SANTIAGO
GONZALES SASTRE, F.
GONZALEZ ASENSIO, D.
GONZALES ASSUPTA
GONZALES AULESTIA, J.
GONZALEZ CABOT, JAUME
GONZALEZ CALVETE, J.
GONZALEZ CASTELLS, J.
CONZALEZ CASTELLS, M.
GONZALEZ CASTELLS, N.
GONZALEZ CASTELLS, P.
GONZALEZ CAVANILLASE
GONZALEZ CEMELI, A.
GONZALEZ COMPANYS, J.
GONZALES COYAT, A.
GORDO LORENTE, F.
GORGORI VALLES, JOSEP
GORINA GABARI, RAMON
GORINA GREGORIANO, P.
GORINA PARERA, MIQUEL
GORINA PUJOL, F.
GORINA SANTANACH, J.
GORNALS RAMON, ROSA
GORT BORDAS, VICTORIA
GOSALBEZ JORDA, RAFEL
GOSALVES LL., FRANCESC
GOSSEET RUBIO, JORDI
GOST BARGUES, MERCE
GOTZENS MARTINEZ, M.T.
GOTZENS MARTINEZ, S.
GOULA PUIGREFAUT, M.
GOXENS DUCH, ANTONI
GRAÑA LINDSTROM, E.
GRAÑE PORTA, JOAN
GRAÑEN RASO, PERE
GRAÑEN ROSELL, MARTI
GRAÑEN ROSSELL, J.
GRAÑEU ROSSELL, J.
GRAÑO VIDAL, PAU
GRABOLOSA CASTELLO, E.
GRABULOS MARGARIDA
GRABULOSA BADIA, JOAN
GRABULOSA VIDAL, JOAN
GRACIA BARBA, JOSEP
GRACIA BORRAS, MARIA
GRACIA CANALS, B.
GRACIA CASAROYAS, G.
GRACIA CASAS, J.
GRACIA CASAS-SALAT
GRACIA DEL RIO, MANEL
GRACIA DEU, ANGEL
GRACIA FABREGAS, J.M.
GRACIA FORTEA, NEUS
GRACIA SANCHEZ, D.
GRACIA SANTOLARIA, A.
GRACIA VALLES, RAMON
GRADOS RAMIREZ, JORDI
GRAELLS BRULL, C.
GRAELLS CAMPS, F.X.
GRAELLS COLL, JAUME
GRAELLS COSTA, RAMON
GRAELLS MARCH, ALBERT
GRAELLS MUNS, MAGDA
GRAELLS ROSA
GRAELLS SALES, ANGEL
GRAFIA VIGUER, JOSEP
GRALLA PEIPOCH, JORDI
GRAMONA BATLL, J. LL.
GRAMUNT PUIG, MANUEL
GRAN BRUACH, B.
GRAN CASAS, SAMUEL
GRAN VICO, S.A.
GRANADA COLOM, AGUSTI
GRANADA ESCASANY, A.
GRANADA GUEVARA, F.
GRANADOS SAGRERA, J.
GRANDE CABEZAS, EMILI
GRANE ALSINA, M.
GRANE GALL, BALTASAR
GRANE MAS, JAUME
GRANE NOGUER, JOAN
GRANE TABARAS, JAUME
GRANE TORREDEFLOT, LL.
GRANEL SABATER, M.C.
GRANEL TORRENTS, J.
GRANELL CARBONELL, J.
GRANELL MAS, FRANCESC
GRANELL SOLSONA, F.
GRANELL SOTO, CARME
GRANELL TRIAS, FRAN.
GRANES CASASAYES, J.
GRANES DEULOFEU, JOAN
GRANGE ALCAINE, JORDI
GRANGES RIERA, XAVIER
GRANOLLERS GZ, JOSEP
GRAS CIVIT, ISIDRE
GRAS ESTEVE
GRAS FIGUERAS, R.
GRAS MASSIP, E.
GRAS RIERA SANTIAGO
GRAS SOCIAS, JAUME
GRASAS ZAPATER, JOAN
GRASES CODINA, MANUEL
GRASES GARRIGA, JORDI
GRASSOT ROS, JOSEP M.
GRATACOS, ABELLO, J.
GRATCOS ORTIZ, A.
GRATACOS, SALVADOR
GRATOVIL B., SALVADOR
GRATOVIL, JOSEP
GRAU ALASA, PERE
GRAU ANDREU, PERE
GRAU BAGES, JOAN
GRAU BAIZAN, JOAN
GRAU BALDU, PERE
GRAU CALABUIG, M.T.
GRAU CALVO, SALVADOR
GRAU CASALS, F.
GRAU CASANYES, JAUME
GRAU CHOPITEA, V.
GRAU CLAPES, M.
GRAU COLELL, JOSEP
GRAU COLOMAR, JOSEP
GRAU COLOME, JOSEP
GRAU DOMENECH, RICARD
GRAU DOMPER, PERE
GRAU, ELENA
GRAU FARRES, OSCAR
GRAU FILLAT, AGUSTI
GRAU FONMARTI, PERE
GRAU FONTANET, PERE
GRAU FONTS, AGUSTI
GRAU FONTS, JOSEP M.
GRAU FONTS, SEBASTIA
GRAU FUSTER, JOAQUIM
GRAU FUSTER, JOSEFINA
GRAU FUSTER, JOSEP
GRAU GARRIGA, JAUME
GRAU GARRIGA, TOMAS
GRAU GIRAL, SALVADOR
GRAU GUELL, ROSSEND
GRAU HOYOS, CLAUDI
GRAU HOYOS, PERE
GRAU JOFRE, JOSEP
GRAU JOFRE, JOSEP
GRAU JORDAPE, RAMON
GRAU MARTI, ANTONI
GRAU MAS, CARLES
GRAU MATEU, JOAN
GRAU MIQUEL, ANNA
GRAU MOLINS, ANDREU
GRAU MORA, JOAN RAMON
GRAU MORA, S.
GRAU MORROS, ALBERT
GRAU PALET, JOSEP
GRAU PARELLADA, J.M.
GRAU PONSA, JOAN
GRAU PRAT, MERCEDES
GRAU PRATS, SALVADOR
GRAU PUJOL, LLUIS
GRAU REDO, ANNA
GRAU REDO, TERESA
GRAU REI, MONTSERRAT
GRAU ROCA, JORDI
GRAU SALA, EMILI
GRAU SANCHIS, RAMON L.
GRAU SOLA, ALBERT
GRAU SUCARRAT, JOSEP
GRAU TARRUELL, JOAN
GRAU TARRUELL, JOAN
GRAU VIADER, FRANCESC
GRAU VILLA, MANUEL
GRAUPERA GUAL, F.
GRAUPERA LLINAS, J.M.
GREGORI CARRERES, F.
GREGORI LOZANO, ENRIC
GREGORI ROVIRA, B.
GREGORI TELEGRI, R.
GREGORI TORRAS, JAUME
GREMI DE FABRICANTS
GRI CASAS, ROSEND
GRIÑO DAMIANS, RAIMON
GRIÑO PALAU, JOAN
GRIERA LLAGOSTERA, F.
GRIERA MARTI, JOSEP
GRIERA PLANS, RAFAEL
GRIERA PUIGMARTI, M.
GRIERA ROIG, JORDI
GRIERA ROIG, NURIA
GRIFALL OLIVA, RAMON
GRIFELL AGUILAR, J.
GRIFOL MONGAY, MARC
GRIFOL TRAMUNS, FELIU
GRIFOL TRAMUNS, JOAN
GRIFOLL DOLLA, JOSEP
GRIFOLL GUASCH, JOSEP
GRIFOLL LLOPIS, M.
GRIFOLS, J.A.
GRIFOLS MONPEL, S.I.M.
GRIFULS ROVIRA, RAMON
GRIMALT, FRANCES
GRIMALT GOMILA, JOSEP
GRINALDOS LOPEZ, PERE
GRIS FERRAN
GRISO VALLS, ROSA
GRIVE DOMENECH, A.
GRIVE SIMON, JOSEP
GROSSKE FIOL, E.
GRUART FORTUNY, JORDI
GRUP EXC. AMENC. ESQ.
GRUP TRES-VES
GUADALL COLOMER, M.
GUADALL ROSAS, M.
GUAJARDO, M.M
GUAL CABA, SANTIAGO
GUAL CAPA, ENRIC
GUAL GALLOFRE, J.
GUAL MOLLO, INGNASI
GUAL MORERA, JOAN
GUAL PUIG, FRANCESC
GUAL VIDAL, FRANCESCA
GUAL VILA, PERE
GUARCH LLADO, JOSEP M.
GUARCH MARTINEZ, D.
GUARCH MARTINEZ, D.
GUARCH MARTINEZ, J.M.
GUARDIA ALTIMIRES, J.
GUARDIA BERENGUER, U.
GUARDIA, JAUME
GUARDIA MARTINEZ, J.
GUARDIA MONTSERRAT, X.
GUARDIA PRATS, TOMAS
GUARDIA PUIGPINOS, A.
GUARDIA RIU, JOSEP
GUARDIA SERRA, MARIA
GUARDIA TORRENT, R.
GUARDIA VIDAL, JAUME
GUARDIET BERGE, M.
GUARDINO GIRONES, J.
GUARDINO SOLA, XAVIER
GUARDIOLA G., FRANCESC
GUARDIOLA MARTINEZ, A.
GUARDIOLA NOE, F.
GUARDIOLA OLLE, JAUME
GUARDIOLA PRATS, JOAN
GUARDIOLA SALA, F.
GUARDIOLA TOS, J.
GUARDIOLA VALLMAJO, E.
GUARNE SERRA, ANGEL
GUARNE SERRA, BLAI
GUARRA AYMAMI, F.
GUARRO BARO, GUILLEM
GUARRO FLO, JOSEP
GUARRO FLO, JOSEP
GUARRO FLO, MIQUEL
GUARRO GARRIGA, RAMON
GUARRO PALAU, PERE
GUARRO PICART, E.
GUARRO ROVIRA, ALVARO
GUARRO TAPIS, JOSEP
GUASCH ARMENGOL, A.
GUASCH CALAF, ANICET
GUASCH CASALS, E.
GUASCH FERRER, LL.
GUACH FONTBOTE, X.
GUASCH GAUSACHS, A.
GUASCH GIRO, CARME
GUACH GORINA, F.
GUASCH GUARDIOLA, J.
GUASCH GUASCH, CARLES
GUASCH ISANTA, JOAN
GUASCH, JOSEP M.
GUASCH MALLA, JOSEP
GUASCH MARQUES, M.
GUASCH MESTRES, J.
GUASCH NEGRO, ALBERT
GUASCH PUIG, FRANCESC
GUASCH PUJOL, ANTONI
GUASCH PUJOL, ANTONI
GUASCH RUBIES, F.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 22

CANÇO

Xavier Ribalta, vuit anys després

A hores d'ara ja fa més de deu anys que Xavier Ribalta s'arrossega pel món de la nova cançó. Fou l'any 1966, efectivament, quan el cantautor de Tàrrega publicà el seu primer disc, amb cançons com ara **Mariner, Jo pregunto, La gent de diners** o **Cançó dels miners**. Abans, però, ja s'havia donat a conèixer públicament com a autor i intèrpret molt influït per la manera de fer de Raimon, tot i que la seva personalitat és ben distinta de la del cantant de Xàtiva. D'aleshores encà, al llarg dels deu anys i escaig que s'han escolant lentament, Xavier Ribalta ha continuat amb la seva dedicació constant i ininterrompuda al món de la nova cançó, i ho ha fet sempre aïllat, marginat, amb nombrosos problemes administratius i burocratics, fins al punt que del 1968 encà no li havia estat autoritzada cap actuació pública a la ciutat de Barcelona.

Finalment, però, dilluns al vespre es trencà la prohibició i vam retrobar-lo a l'escenari del teatre Romea de Barcelona, un dels molts locals barcelonins on havia intentat cantar anys enrera. Per a Xavier Ribalta es tractava de la realització d'un desig que gairebé se li havia convertit en una autèntica obsessió. I potser per aquesta raó mateixa va estar molt per sota de les seves possibilitats, monòton, pesat, reiteratiu, sense ni un bri d'imaginació. Val a dir, com a simple constatació, que ni l'entusiasme d'un públic poc nombrós i compost fonamentalment per amics i coneguts no aconseguí de donar força a una vetllada que van haver de salvar, i de quina manera!, el guitarrista Josep-Maria Bardagí i el contrabaixista Albert Moraleda, dos instrumentistes joves i de primera línia.

Xavier Ribalta ha desenrotllat la major part de la seva carrera artística a l'estranger, preferentment a França, on ha viscut llargues temporades al costat del seu gran amic i company Paco Ibáñez, i també a diversos països de l'Amèrica Llatina. Aquest distanciament físic, per altra banda obligat i probablement traumatitzant per a un tipus tan sensible com ell, potser és la causa principal del divorci que hi ha entre l'obra de Xavier Ribalta i la dels seus companys, els altres cantautors catalans. Perquè Xavier Ribalta continua exactament igual que vuit o deu anys enrera, divorciat de l'evolució seguida per la gent de la nova cançó i eternament reclòs en un món que és ben superat des de fa temps.

A la seva reaparició a Barcelona, dilluns al vespre al teatre Romea, Xavier Ribalta se'ns oferí com ho hauria pogut fer ja fa molts anys, amb tot un seguit de cançons basades en textos de poetes com Joaquim Horta, Joan Colomines, Salvador Espriu, Joan Salvat-Papasseit i d'altres, unes cançons compostes segons una mateixa estructura tímbrica, amb escassa definició melòdica i rítmica. I això, que pot ésser vàlid per a textos lineals i no gens complexos com **Home amb esperança, Home amb blues, Els jugadors** o **Paraules per a no dormir**, tots ells de Joaquim Horta, o per a textos com **Som aquí** i **Caminem**, de Joan Colomines; **Camí de l'exili**, de Pere-Oriol Costa, o **Ismael**, de Xavier Ribalta mateix, no té cap raó de ser quan els poemes musicats posseeixen la complexitat, la riquesa, l'extraordinària subtilitat d'alguns dels millors textos de Joan Salvat-Papasseit —**Tot l'enyor de demà, Nocturn per a acordió...** —o de Salvador Espriu —tots ells extrets de **La pell de brau**. La monotonia de les composicions, agreujada d'una manera considerable per la ja coneguda manca de matisació interpretativa vocal que sempre ha caracteritzat Xavier Ribalta, ens donà una impressió molt pobra d'una bona colla de cançons que, si més no escoltades en el seu darrer àlbum discogràfic de llarga durada, **Onze cançons amb esperança**, semblen tenir un pes específic força més gran.

No obstant això, hi hagué un apartat que realment vam poder escoltar amb goig. Josep-Maria Bardagí i Albert Moraleda van ser no pas únicament els acompanyants eficacíssims de Xavier Ribalta, sinó també els autèntics grans protagonistes de la vetllada. La seva música, que corria paral·lela a les interpretacions vocals del cantant de Tàrrega, estigué sempre plena de gràcia i d'originalitat, amb diàlegs instrumentals d'una bellesa molt gran i sempre en un to d'imaginació i sensibilitat, matisant fins al màxim allò que les cançons eren incapaces de mostrar-nos en tota la seva enorme complexitat estilística i temàtica. Feia temps que no descobríem un treball tan rigorós com el que ens van oferir Josep-Maria Bardagí i Albert Moraleda, gràcies als quals vam tenir la consciència de ser, efectivament, a l'any 1976.

JORDI GARCIA-SOLER

L'estat i la moralitat dels ciutadans

El 62 per cent de les persones recentment enquestades per l'Instituto de Opinión Pública opinen que no es missió de l'estat de vetllar per la moralitat dels ciutadans, i que això pertoca a cadascú.

En l'esmentada enquesta, realitzada per l'Instituto de Opinión Pública, mitjançant un qüestionari, s'ha preguntat a més de dos mil espanyols de més de quinze anys, de tots dos sexes, sobre les actituds i opinions dels espanyols davant el cinema i, més concretamant, sobre aspectes actuals del tema, com són la censura i la llibertat d'expressió, la repercussió del cinema en la moral i la responsabilitat de l'Estat en la matèria.

El 52 per cent dels enquestats es mostra decididament a favor que les persones adultes vegin les pel·lícules sense cap mena de tallades; el 35 per cent opta pel control estatal i la resta s'està de contestar.

El 45 per cent, creu que a nivell moral, no l'afectaria la supressió de la censura estatal de pel·lícules. El 27 per cent opina que baixaria, i l'1 per cent que pujaria; el 18 per cent no contesta.

En el cas de supressió de la censura, el 78 per cent opina que hauria de subsistir algun sistema de control per tal de protegir els menors d'edat. L'1 per cent considera que no ha d'existir cap mena de control i el 12 per cent no contesta.

El 59 per cent creu que la censura europea permet de veure més pel·lícules que no l'espanyola; i el 2 cent creu si fa no fa. Hi ha un 18 per cent que considera que als països europeus no hi ha censura i un 21 per cent no contesta.

El 62 per cent creu que el perill d'una pel·lícula no depèn que algú hi surti conill, sinó que el perill depèn més aviat de l'argument.

El 46 per cent opina que és bo per a l'educació de la gent que les pel·lícules expressin lliurement idees i problemes sobre aspectes polítics, religiosos i socials. El 19 per cent creu que és indiferent i el 12 per cent que és perjudicial. La resta no contesta.

Aldarulls en un festival de dretes

A Paris durant la projecció de "La bandera"

Unes quarantà persones irromperen violentament, dissabte a la nit, en la sala de cinema d'un hotel de París, on havien començat a projectar la pel·lícula de Julien Duvivier **La Bandera**, sobre el tema de la Legió espanyola.

La pel·lícula figurava en el programa del "Festival de Cinema de Dretes", que es va desenvolupar la setmana del 19 al 25 d'aquest mes d'abril.

Els manifestants van produir destrosses i van trencar llums i cristalls els trossos dels quals van ferir lleugerament dos espectadors.

La sessió va quedar suspesa, però fou represa la projecció diumenge a la tarda, darrer dia del festival.

Ha mort Carol Reed

Sir Carol Reed, director de la pel·lícula **El tercer hombre**, ha mort a l'edat de 69 anys, a casa seva, a Londres.

A part la famosa cinta, basada en la novel·la de Graham Green, i interpretada per Orson Welles, amb decoracions naturals, a Viena, Reed havia dirigit darrerament el musical **Oliver**.

La melodia d'**El tercer hombre** va fer la volta al món, i la cítara va restar reivindicada com a instrument musical a l'abast, en el film que més fama li va donar i que va fer gaudir com calia del clima de la postguerra de la capital austíaca.

L'univers de Green fou objecte d'altres pel·lícules de Carold Reed, com **Nuestro hombre en la Habana** i **Habitación en el sótano (El ídolo caído)**. Reed vivia amb la seva segona muller, l'actriu Penelope Dudley, al barri londinenc de Chelsea, i havia estat nomenat cavaller el 1952.

FILMOTECA NACIONAL
ARA TAMBE A TERRASSA
cada dijous tardes 8'30 i nits 10'30 hores al
CINEMA CATALUNYA

ORFEÓ CATALÀ
Extraordinari concert
POLIFONIA DEL BARROC I DEL RENAIXEMENT
2 Madrigals • BRUDIEU
Lamento d'Arianna • C. MONTEVERDI
Cantata núm 106 (Actus tragicus) • J. S. BACH
Motet núm 6 "Lloeu el Senyor" • J. S. BACH
Direcció: LLUIS MILLET
Dimecres, 7 maig 1976 - 21 h.
Palau de la Música Catalana
Localitats a les taquilles del Palau de 5 a 9 tarda
Descompte i prioritat d'adquisició per als socis de l'Orfeó Català

Borràs ABC CINEMA
¡3.º SETMANA D'APOTEOSICA ESTRENA DEL FILM MES ESPERAT PER TOTS!
Els auténtics personatges de la "tele"
Ara a la pantalla gran i a tot color

HEIDI en la montaña
Basada en el libro de JUANA SPYRI
Director: ISAO TAKAHATA EASTMANCOLOR Dibujos: YOICHI YATABE
(Autoritzada per a tots els públics)

del 17 d'abril al 9 de maig
LA TRINCA
TEATRE ROMEA
hospital, 51 tel. 317 71 99
tres i 1 dia
EDIGSA
2 ULTIMES SETMANES
venda anticipada al mateix teatre

cavall de cartró

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 23

TELEVISIÓ

Un espai dissortat

Dintre la grisor general dels programes produits per la TVE, el teatre s'emporta la alma. Precisament, el teatre. El non consentit de la cultura arreu del món. Llevat de comptadíssimes excepcions i encara —obres, cert, un dia no mancades d'interès, però avui ultrapassades—, les mitjanies, a tot estirar, han estat la norma. Són recents les presentacions d'autors bulevarders —embafadors «Alfonso Paso» a la francesa— en un afany d'internacionalització, suposem tan lloable com inútil, al nostre entendre. L'última mostra ha estat nacional, o madrilenya, per ésser més exactes. No tenim res contra l'antany popular saineter Carlos Arniches, malgrat el popularisme a ultrança i la tendència a la caricatura que conreà. Hem de convenir, però, que avui l'humorisme dels seus embolics tòpics i tronats resulten grotescos i que només molt excepcionalment són capaços de provocar-nos la mitja rialla. Pensem, a més, que, posats a triar una obra d'Arniches, **Los caciques** no és gens idònia. Tant per no excel.lir dintre la seva abundosa producció com per la inoportunitat d'un tema que intenta de ridiculitzar la política i els polítics.

NOTES I COMENTARIS

— Segons ens comunica l'agència Cifra, el senyor Luis Angel de la Viuda, fins fa un mes director del diari «Pueblo», s'incorporarà a la RTVE, com a assessor del director general en afers informatius. Esperem que, contràriament al que s'esdevingué en el diari «Pueblo», on el seu rellevament va significar una deterioració de l'objectivitat informativa, la incorporació del senyor De la Viuda a la RTVE, serà un guany apreciable a aquest respecte.

— «Le Monde» del proppassat dia 24 publica: «Els telespectadors dels Ayuntaments de la Valoise Pelvaux (Alts Alps) han anunciat, en un comunicat, llur intenció de pagar només la meitat de la «redevance television» (impost sobre la televisió), puix que només reben les emissions de la 1ª cadena». Vet aquí una arma que no podem esgrimir els televidents espanyols. Avantatges de fruir d'una televisió no mantinguda exclusivament per la publicitat, com la nostra.

JOSEP DESUMBILA

PROGRAMA PRIMERA CADENA

14.00 **Miramar**. (Informatiu, només Principat i Illes.)
14.00 **«AQUI, AHORA»**
15.00 **Telediari** (1ª edició).
15.30 **«El padre Brown»:** «El rápido».
16.30 **«La procesión del Rocío»**, de Turina, per l'Orquestra de la RTVE.
18.30 **Avenç informatiu.**
18.35 **Programa infantil.**
20.00 **Novel.la:** «Bearn», de Llorenç Villalona (Capítol VIII).
20.30 **«Cuarto y mitad».**
21.00 **Telediari** (2ª edició).
21.30 **Volta ciclista a Espanya.**
21.40 **«Los ríos»:** «El Guadarrama».
22.10 **Musical Montreux:** «Europa a ritmo de samba».
23.15 **Telediari** (3ª edició).

PROGRAMA SEGONA CADENA

Revista de cinema: Entrevista amb Robert Aldrich, Festival de curtmetratges d'Osca i entrevista amb Folco Quillici.
21.30 **Notícies al segon programa.**
22.00 **Cineclub:** «Young Sánchez» (Cicle: «Nuestro cine en los años 60»). Director: Mario Camus.

A LA VORA DE...

Salvat i companyia

Ja em perdonarà, espero, el lector que hagi llegit un comentari més sobre aquest tema, ja fa anys. Crec que cal replantejar-lo des d'Avui, i més tenint en compte que els anys han passat inútilment, és a dir: la situació continua igual.

Un cop acabada la guerra, el 1939, es procedí a canviar els noms d'una colla de carrers de Barcelona. Deixo de banda, ara, l'eliminació dels noms dels personatges polítics; renuncio també a detallar la grotesca substitució d'il.lustres francesos universals per noms d'alemanys o d'eclesiàstics. Parlem, per exemple, d'un poeta català, Salvat-Papasseit, l'obra del qual és avui molt estimada —i fins i tot presentada als escenaris—; la plaça que li era dedicada es convertí en la plaça del «Virrey Amat». Un altre poeta, Joaquim Folguera, mort també en plena joventud, fou substituït per «Núñez de Arce», un poeta castellà que una enciclopèdia que consulto qualifica d'«escaso valor».

El carrer de l'il.lustre doctor Ramon Turró fou rebatejat «Enna». L'abadessa Çaportella —qui li ho havia de dir!— es transformà en «Reyes Católicos», el pare Miquel de Sarrià en «Beato Diego de Cádiz», i seguint la curiosa ofensiva antissarrianenca la plaça de Sarrià fou concedida al «Duque de Gandía» i la plaça de Sant Vivenç de Sarrià convertida en la plaça de «San Vicente Español». Una de les places que duia un nom més bonic —per la seva antiguitat i la seva naturalitat—, la del Consell de la Vila (és a dir, la plaça de l'Ajuntament de Sarrià) fou considerada, pel que es veu, «subversiva», i deixada a mans del «Poeta Zorrilla». El nom, graciós i català, de Joguiner es va veure esbandit per «Ifni», el no menys popular Xic de les Barraquetes fou derrotat pel «General Vives»; va desaparèixer Bona Salut —és cert que el país estava malalt—, i fins i tot l'Avinguda Gaudí, l'autor del temple de la Sagrada Família! (encara que més tard es corregí el disbarat). Poques aberracions tan delirants, però, com l'eliminació de la Verge de Núria, que cedí davant la «Virgen de Covadonga». No es van escapar de la crema els nostres grans clàssics del segle XVI, Anselm Turmeda i Bernat Metge, estudiats, admirats i respetats a totes les Universitats d'Europa. Bernat Metge fou eliminat per «Infanta Carlota Joaquima», però encara aconsegui de ressuscitar modestament al poblat del Sud-oest del Besòs.

D'altres il.lustres catalans continuen esborrats del mapa barceloní. Potser ja és hora que se'ls faci justícia. I que aquesta justícia s'hagi de demanar hauria d'avergonyir algú.

JOSEP M. ESPINAS

RETALLS

Un diari català surt al carrer

Un nou diari ha sortit avui aquí; s'anomena «Avui» i és el primer que es publica **des de la Guerra Civil escrit exclusivament** en llengua catalana. Es tracta d'un dels més notables i sorprenents entre els diversos fets que assenyalen la fi d'un capítol de repressió contra el català.

(«The Guardian», 24-IV-76.)

«NATURA, US O ABUS»

Per la «Institució Catalana d'Historia Natural», el medi ambient ha d'ésser objecte d'una correcta gestió, o d'una bona administració, que és el mateix. De tallar el cupó i viure dels rèdits, en lloc de consumir o malbaratar un capital preuat i insubstituible —que no pot ésser pagat amb diners— i que és constituit per la terra fètil urbanitzada o amenaçada d'erosió; els boscos sotmesos a tales abusives; les aigües subàlvies i superficials que contaminem irresponsablement; l'aire que de primer embrutem i després hem de respirar. I també els valors estètics i científics que conté el nostre patrimoni natural, zones humitoses, **riquíssimes biològicament, que es** fan eixugar per guanyar uns pams més de terra; penya-segats del màxim interès **paisagístic i geològic que es desfiguren** amb edificacions turístiques; boscos que es fan malbé amb pistes innecessàries; jaciments de fòssils que es destrueixen, i tants d'altres atemptats d'aquest estil que es perpetren dia a dia. Què més hem de dir! N'hi ha prou amb recordar els casos tan actuals de la urbanització instal.lada al parc natural del Montnegre o el forasseny de projecte d'asseçar i urbanitzar la península dels Alfacs.

Es a dir, que no es tracta d'un al.legat utòpic en pro d'una campanya idil.lica, sinó de parar els peus a un procés destructiu **que està amenaçant la pròpia** base de la nostra subsistència. D'administrar, am criteris ecològics, la terra que ens llegaren els nostres passats per tal que poguem traspassar-la sense més ruina a les futures generacions. D'aprendre a conservar la fruitada dels terrenys, la puresa de les aigües i la diversitat de les espècies.

Joaquim Maluquer Sostres.
(«El Correo Catalán», 30.659/24-IV-76.)

SINDICALISME PLURAL

El recent congrés de la UGT a Madrid es va comentar ahir. Quatre són les línies fonamentals que inspiren el plantejament bàsic de la UGT: en primer lloc, la seva intenció de lluitar contra l'actual Organització Sindical. D'altra banda, el seu convenciment que només la «ruptura» sindical garantirà la possibilitat d'actuació del Sindicat Lliure i Democràtic, amb les característiques següents: de classe, revolucionari, autònom **i lliure, unitari, democràtic i representatiu, i internacionalista. Una tercera idea és l'orientació de les aliances amb altres forces sindicals cap a la potenciació del moviment obrer, segons el principi d'unitat d'acció en les bases. D'aquesta manera, l'alternativa que proposa la UGT a les altres organitzacions obreres és la «coordinació democràtica». Finalment, proclama la necessitat de reconèixer, dintre l'estat espanyol, l'existència de diverses nacionalitats i propugna l'estat federal.**

Hi ha discrepàncies en alguns d'aquests punts: per exemple, respecte a l'estructuració federal de l'estat, idea més aviat política que no sindical, i que suposa un important canvi de la UGT. També són discutibles algunes de les seves línies en matèria sindical.

«Però, el que més ens interessa de **destacar en aquesta ocasió és la rellevància d'aquest congrés de la UGT, pel que té de significatiu per tal com re**presenta una renaixença d'una important i tradicional organització d'enmarcament sindical dels obrers, necessària, si pensem en el sindicalisme plural que en tantes ocasions s'ha anunciat.

(«Ya», 22-IV-76)

ENCREUATS

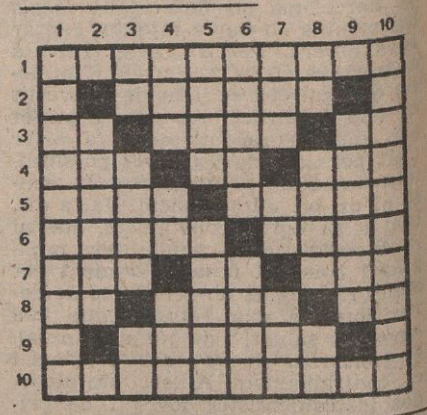

HORIZONTALS

1. — Art de gravar la fusta. —2. Quilla. — 3. Al revés, nom de lletra. De condició suau. Grau d'elevació d'un so. — 4. Al revés, no gens bé. Pronom. Al revés, número. — 5. Al revés, manera d'ésser variable d'un ésser. Relació d'un fet fals o de pura invenció. — 6. Deixem anar amb cert impuls. Al revés, fer el niu. — 7. Individu indoeuropeu. Símbol químic. Que conté de quelcom tant com permet la seva capacitat. — 8. Al revés, prefix inseparable. Barri de Barcelona. Al revés, farina pastada i cuita al forn amb llevat i sal. — 9. Manera moderada d'obrar. — 10. Filosofia de Sòcrates.

VERTICALS

1. Xiulades. —2. Seient. 3. Al revés número romà. Cessà de viure. Número romà. — 4. Al revés, dirigent xinès. Pronom. Acer. — 5. Que ultrapassa el nivel ordinari. Organ vascular situat a l'hipocondri esquerre. — 6. Execració grollera. Al revés, reducció del nom personal Fructuós. — 7. Abans. Al revés, lletra grega. Prefix que significa tres. — 8. Nota musical. Al revés, aliment (plural). Símbol químic. — 9. Babau, encantada. — 10. Al revés, la qui expèn efectes.

J. RIUSSELM

SOLUCIONS

HORIZONTALS: 1. Xilografia. — 2. Carena — 3. uC. Mena. To. — 4. Lam. Nena. — 5. adoM. Como. — 6. Tirem. M. — 7. Am. Ea. Pie. — 8. dA. Ciot. aP. Mesura. 10. Socratisme.

VERTICALS: 1. Xiulades. — 2. Carena. 3. LC. Morl. MC. 4. oaM. Me. Cer. 5. Gran. Melea. — 6. Renec. sóuM. 7. Or. Tri. 8. Fa. snaP. Aa. 9. Tolla. — 10. arodsenapxE.

EL TEMPS

Nebulositat abundant amb pluges disperses

El temps continuarà bastant inestable als Països Catalans. La nebulositat serà abundant, sobretot a primeres hores, que serà quan es produirà el més gran nombre de precipitacions; a les hores centrals, poden badar-se grans clarianes; al vespre hi haurà nuclis tempestuosos al País Valencià i zones muntanyoses del Principat. A les Illes, nebulositat variable i, a intervals, molt escassa.

AHIR: NEBULOSITAT MOLT VARIABLE

La nebulositat fou molt variable als Països Catalans; mentre al Principat era molt abundant tota la jornada, amb precipitacions molt aillades i inapreciables, al País Valencià deixava grans clarianes, i a les Illes i Perpinyà era escassa. Foren destacables les intenses boires i calitges del Principat durant la matinada. Els vents bufaren amb intensitats de 20 a 50 quilòmetres, predominant els de Xaloc. Les temperatures han pujat una mica.

TEMPERATURES EXTREMES

Alacant: 20 i 9 graus.
Barcelona: 15 i 10.
Castelló: 18 i 10.
Ciutat de Mallorca: 20 i 3.
Girona: 14 i 6.
Lleida: 16 i 7.
Perpinyà: 15 i 6.
Tarragona: 16 i 6.
València: 18 i 11.

LLEBEIG

CECS

Alacant	673
Alcoi	776
Barcelona	606
Castelló	016
Girona	606
Illes	088
Lleida	788
Tarragona	788
València	016

(27 d'abril del 1976)

MOT A LA FI

Missatge

Avui parla l'Arias. Un cop més hi ha molta gent que està esperant que, des d'una petita pantalla, se li digui allò que des de tant de temps està esperant. Una vegada més —l'esperança és la darrera cosa que es perd— sentirem les paraules que dirà el cap del Govern.

En aquests moments, tot són elucubracions sobre allò que ens llegirà en uns papers escrits durant la Setmana Santa —època de meditació. Potser aquells dies eren bons per a saber el que el poble desitjava. La premsa, que en uns dies de vacances és bo de rellegir, li devia parlar d'unes manifestacions barcelonines dels dies 1 i 8 de febrer, qui sap si devia rellegir el clam del poble demanat l'amnistia, o potser s'entretenia a fullejar les pàgines de les revistes i els diaris que demanaven la cooficialitat dels idiomes que es parlen a la Península.

Què dirà aquesta nit, no ho sé, però allò que voldria que ens diguès, si.

JOSEP M. ORTA

EL BON JAN

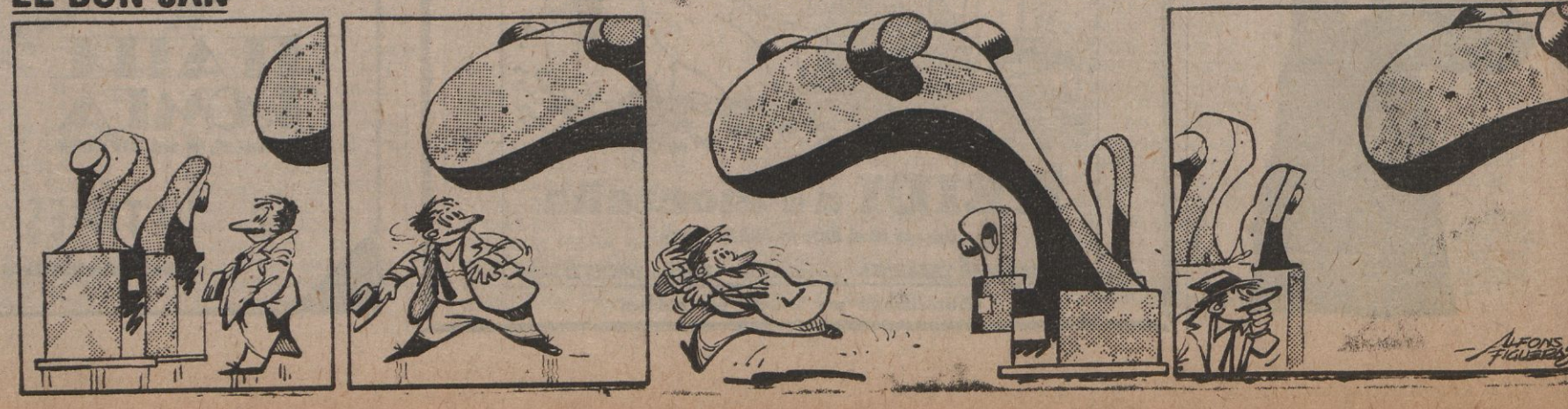

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 28/4/1976. Page 24